

(Jednání zahájeno v 9.04 hodin.)

Předseda Senátu Přemysl Sobotka: Vážené paní senátorky, vážení páni senátoři, vážení hosté, dovoluji, abych vás přivítal na pokračování 10. schůze Senátu.

Nejprve jednu smutnou zprávu. V noci na pátek 24. března 2006 zemřela po dlouhé nemoci naše bývalá kolegyně Jaroslava Moserová. A já vás v této chvíli prosím, abychom minutou ticha uctili její památku. (Shromáždění povstává.) Děkuji. (Shromáždění usedá.)

Zároveň vás informuji, že v předsálí Jednacího sálu je k dispozici soustrastný dopis, který v případě zájmu můžete spolupodepsat.

Rovněž vás informuji, že zítra v den pohřbu naší kolegyně bude polední pauza od 13.20 do 15.00 hodin a bude šance, abychom se dopravili pomoci automobilů, která zařídí pan kancléř, do Strašnického krematoria.

Dnes bude polední pauza v době od 13.45 do 15.15 hodin, a to z důvodu společné schůze dvou výborů a komise.

A nyní omluvy z dnešního jednání. Z dnešního jednání se neomluvil nikdo. To je ideální stav. Je to, myslím, zcela nevídané a je to historický okamžik.

Dovolte, abych vám nyní navrhl změnu pořadu v souladu s usneseními Organizačního výboru č. 220 ze dne 22. března 2006 a č. 224 ze dne 28. března 2006.

Návrh na změnu pořadu vám byl rozdán do lavic.

Za prvé. Navrhujeme doplnit na pořad 10. schůze Senátu bod Informace vlády o výsledcích jednání Evropské rady konaného ve dnech 23. a 24. března 2006 v Bruselu a projednat jej dnes, tj. ve středu 29. března 2006 jako první bod.

Nicméně pan ministr Cyril Svoboda se omlouvá a žádá o zařazení tohoto bodu jako první bod odpoledního jednání.

Za druhé. Projednat body senátní tisk č. 286 – Návrh zákona o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví a o změně zákonů na ochranu průmyslového vlastnictví (zákon o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví), dále senátní tisk č. 289 – Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, ve znění pozdějších předpisů, senátní tisk č. 282 – Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů, ve středu 29. března jako druhý až čtvrtý bod.

Vzhledem k výše zmíněné omluvě ministra zahraničních věcí doporučuji zařadit tyto body jako body č. 1 až 3.

Ministr průmyslu a obchodu zastoupí také ministra vnitra při projednávání senátního tisku č. 281, což je návrh zákona o obcích, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích a doporučuji ho zařadit na závěr tohoto bloku.

Za třetí. Senátní tisk č. 290 – Návrh zákoníku práce, senátní tisk č. 291 – Návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákoníku práce, senátní tisk č. 293 – Návrh zákona o úrazovém pojištění zaměstnanců, senátní tisk č. 294 – Návrh zákona o změně zákonů souvisejícím se změnou zákona o úrazovém pojištění zaměstnanců ve středu 29. března 2006 po bodech ministra průmyslu a obchodu.

Za čtvrté. Vyřadit z pořadu 10. schůze Senátu body, kterým uplyne lhůta po novém postoupení 24. dubna, což jsou tisky 292 a 298.

Za páté. Přeradit body, kterým neuplyne lhůta pro projednávání, na závěr pořadu naší schůze. Jedná se o tisky 195, 247, 303 a K 55/05.

Kdo má další návrh na změnu? Pan místopředseda Petr Smutný, prosím.

Místopředseda Senátu Petr Smutný: Pane předsedo, kolegyně a kolegové, požádal mě pan ministr zemědělství Jan Mládek o zařazení našich senátních tisků č. 297 – Návrh zákona o osivech a sadbě a č. 299 – Návrh zákona o vinohradnictví a vinařství, tak, abychom je stačili projednat zítra do 12.00 hodin, kdy pan ministr odjíždí na zahraniční cestu.

Domnívám se, že bychom to mohli udělat tak, že bychom tyto dva body zařadili za blok pana ministra Zdeňka Škromacha a zdá se, že by bylo možné, aby tyto body pana ministra byly projednány zítra do 12.00 hodin. Děkuji.

Předseda Senátu Přemysl Sobotka: Dále se hlásí pan senátor Tomáš Julínek, prosím.

Senátor Tomáš Julínek: Dovolím si navrhnout jako bod návrh senátního klubu ODS „Zřízení komise pro zjištění osob z politických důvodů zadržovaných, vězněných a jinak perzekuovaných běloruským režimem“ jako poslední bod této schůze.

Předseda Senátu Přemysl Sobotka: Děkuji. Slovo má místopředseda Senátu Jiří Liška, prosím.

Místopředseda Senátu Jiří Liška: Děkuji. Pane předsedo, kolegyně a kolegové, prosím o souhlas se zařazením nového bodu do programu dnešního pokračování 10. schůze Senátu. Je to prodloužení lhůty k projednání senátního návrhu zákona o Ústavu paměti národa. Neměl by to být podle mého názoru žádný velký problém, a prosím, aby tento návrh byl zařazen jako bod č. 1 zítra ráno. Děkuji.

Předseda Senátu Přemysl Sobotka: Nikdo další se nehlásí, tak začneme hlasovat o návrhu kolegy Lišky, potom kolegy Julínka a potom o bloku návrhů z Organizačního výboru.

Budeme hlasovat o návrhu místopředsedy Lišky, tzn. zařadit nový bod, který se týká paměti národa jako bod č. 1 ve čtvrtek ráno.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tuto změnu, tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti, tlačítko NE a zvedne ruku. Hlasování č. 78 skončeno, registrováno 57, kvorum 29, pro 49, proti nikdo. Návrh schválen.

A nyní nový bod podle návrhu kolegy Julínka, bod zřízení komise týkající se Běloruska a návrh je zařadit jako poslední bod našeho jednání.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, tlačítko ANO a zvedne ruku, kdo je proti, tlačítko NE a rovněž zvedne ruku. Hlasování č. 79 ukončeno, registrováno 57, kvorum 29, pro 52, proti 1, návrh schválen.

Nyní budeme hlasovat o návrhu místopředsedy Smutného, tisky 297 a 299 ministra Mládka zařadit zítra dopoledne po bloku ministra Škromacha.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, tlačítko ANO a zvedne ruku, kdo je proti, tlačítko NE a rovněž zvedne ruku. Hlasování č. 80 ukončeno, registrováno 57, kvorum 29, pro 52, proti 1, návrh byl schválen.

A nyní budeme hlasovat o bloku návrhů Organizačního výboru dohromady. Zahajují hlasování. Kdo je pro, tlačítko ANO a zvedne ruku, kdo je proti, tlačítko NE a rovněž zvedne ruku. Hlasování č. 81 ukončeno, registrováno 57, kворum 29, pro 55, proti nikdo, návrh schválen.

A nyní budeme **hlasovat o programu jako o celku**. Zahajují hlasování. Kdo je pro program ve znění všech pozměňovacích návrhů, tlačítko ANO, kdo je proti, tlačítko NE. Hlasování č. 82 ukončeno, registrováno 57, kворum 29, pro 54, proti nikdo. **Návrh byl schválen.**

Můžeme přistoupit k prvnímu bodu, kterým je „Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, ve znění pozdějších předpisů“.

**Návrh zákona o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví
a o změně zákonů na ochranu průmyslového vlastnictví
(zákon o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví)**

Tento návrh máme jako **tisk č. 286**, a já poprosím pana ministra průmyslu a obchodu Milana Urbana, aby nás seznámil s návrhem zákona.

Ministr vlády ČR Milan Urban: Vážený pane předsedo, vážené paní senátorky, páni senátoři, dobrý den. Návrh zákona o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví zapracovává do českého právního řádu právo Evropských společenství, speciálně směrnici 2004/48 a Rady ze dne 29. dubna 2004 o vymáhání práv duševního vlastnictví. A to pro tu část nehmotných statků jako jsou práva průmyslová. Tato směrnice, která má být v národních předpisech implementována nejpozději do 29. 4. 2006, byla přijata z důvodů potřeby zajistit, aby hmotné právo z duševního vlastnictví, které nyní tvoří rozsáhlou část komunitárního práva, bylo ve společenství používáno účinně.

Ustanovení o prostředcích k vymáhání práv duševního vlastnictví, které tvoří společná pravidla použitelná na mezinárodní úrovni a prováděná ve všech členských státech, jsou obsažena zejména v dohodě o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví, která jako taková již byla v ČR do jednotlivých zákonů na ochranu průmyslového vlastnictví zapracována. Tato dohoda, která zavazuje všechny členské státy Světové obchodní organizace, je tak závazná nejen pro členské státy EU, ale rovněž pro Evropskou unii jako celek. Přesto z konzultací Evropské komise týkající se této otázky vyplynulo, že v členských státech stále existují velké rozdíly v prostředcích k vymáhání práv z duševního vlastnictví.

Vymáhat práva z průmyslového vlastnictví bude nyní umožněno nejen vlastníkům práv, ale rovněž osobám oprávněným právo užívat z licenční smlouvy. Zákon rovněž respektuje případnou existenci sdružení vytvořených k ochraně průmyslových práv, ta zatím národní právo nezná, ale je nutno umožnit jejich činnost, jsou-li založena podle práva domovského státu EU.

S ohledem na okolnost, že navrhovaný zákon upraví komplexní a jednotně vymáhání práva ze všech předmětů průmyslového vlastnictví, budou současně zrušena ustanovení upravující tuto problematiku v jednotlivých speciálních zákonech.

Vážené paní senátorky, páni senátoři, rád bych poděkoval těm, kteří se účastnili projednávání návrhu zákona ve VHZD. Sezná-li Senát, že pozměňovací návrhy, které vzešly z tohoto výboru, je nutné přijmout, jsem s jejich zněním srozuměn, a to i přesto, že vzniká obava, že v takovém případě nebude splněn termín pro implementaci směrnice v národním právu. Děkuji za pozornost.

Předseda Senátu Přemysl Sobotka: Děkuji, pane ministře. Musím se všem omluvit, protože jsem uvedl zákon o ochraně spotřebitele, jak jsem měl seřazen na hromadě, ale ve skutečnosti jsme měli projednávat bod, který uvedl pan ministr, což je návrh zákona o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví, což máme jako tisk č. 286. Berte to jako omluvu a přiznání mé chyby.

Garančním a jediným výborem je výbor pro hospodářství, zemědělství a dopravu. Má usnesení č. 286/1. Zpravodajkou je paní senátorka Soňa Paukrtová, která má nyní mikrofon.

Senátorka Soňa Paukrtová: Pane předsedo, pane ministře, dámy a pánové, za návrh zákona o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví je zcela novou právní úpravou, která jednotně upravuje vymáhání práv z průmyslového vlastnictví náležejících vlastníkům či majitelům nebo jiným oprávněným osobám v případě, že jejich práva byla porušena.

Dosavadní úprava vymáhání práv z průmyslového vlastnictví je roztržena v příslušných zákonech o vynálezech a zlepšovacích návrzích, o ochraně topografií polovodičových výrobků, o užitných vzorech, o ochraně průmyslových vzorů, o ochraně označení původu a zeměpisných označení a o ochranných známkách.

Předkládaný návrh zákona o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví je rovněž transpozicí směrnice 2004/48/ES ze dne 29. dubna 2004 o vymáhání práv duševního vlastnictví.

Pan ministr představil návrh zákona dostatečně, takže se pouze zmíním o některých dalších náležitostech tohoto návrhu zákona.

Za prvé. Pokud se týká souladu návrhu zákona s právními závazky ČR a dopadů do veřejných rozpočtů, dopady sociální a do životního prostředí.

Navrhovaná úprava je dle důvodové zprávy v souladu s ústavním pořádkem a právním řádem ČR, neodporuje mezinárodním smlouvám, jimiž je ČR vázána. Nový zákon o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví je navržen tak, aby v oblasti průmyslového vlastnictví plně implementoval směrnici Evropského parlamentu a rady č. 2004/48/ES ze dne 29. 4. 2004.

Přijetí navrhovaného zákona nebude mít ekonomické dopady na prostředky ze státního rozpočtu, na rozpočty územních samosprávných celků, další veřejné rozpočty, ani na podnikatelské prostředí ČR. Uplatnění zákona nebude mít sociální dopady ani dopady na životní prostředí. Zákon si nevyžádá žádná institucionální opatření.

Pokud se týká legislativního procesu, vláda návrh zákona předložila PS 7. září 2005. Při projednávání v PS byl návrh zákona ve třetím čtení schválen 8. 2. 2006 ve znění pozměňovacích návrhů. V konečném hlasování z přítomných 160 poslanců hlasovalo 108 pro návrh, 36 bylo proti.

Pokud se týká změn, které provedla PS: do textu návrhu samotného nového zákona pozměňovací návrhy zasaženo nebylo. Poslanecká sněmovna poněkud legislativně nesourodě v návrhu zákona včlenila jako část druhou úpravu působnosti Městského soudu v Praze ve věcech průmyslového vlastnictví, přičemž zároveň do návrhu vložila přímou novelizaci zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, která stanoví, že ve věcech průmyslového vlastnictví je příslušný věcně a místně jako soud prvního stupně Městský soud v Praze.

Ráda bych se zmínila o projednání v hospodářském výboru. Hospodářský výbor se probíral jednotlivými legislativními připomínkami, z nichž nejvýznamnější byla nepřímá novelizace zákona o soudech a soudcích. Nakonec přijal soubor pozměňovacích návrhů, které vám byly rozdány jako příloha k usnesení

hospodářského výboru. Tyto pozměňovací návrhy v zásadě vůbec nezasahují do merita věci, pozměňovací návrhy napravují zjevné legislativní chyby a nedostatky. V zásadě se hospodářský výbor shodl na tom, že takto pozměněný návrh zákona je vylepšením proti současnému stavu. Jako zpravodajka vám doporučuji přijmout pozměňovací návrhy, které přijal hospodářský výbor. Děkuji za pozornost.

Předseda Senátu Přemysl Sobotka: Děkuji, paní kolegyně, posadte se ke stolku zpravodajů. Ptám se, zda někdo podle § 107 našeho jednacího řádu navrhuje, aby se Senát nezabýval touto normou. Nikoho nevidím, otevírám obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy se nikdo nehlásí, končím obecnou rozpravu. Nepředpokládám, že by se pan navrhovatel nebo zpravodaj chtěl vyjádřit k něčemu, co neproběhlo. Protože nemáme žádný jiný návrh než tak, jak zazněl z hospodářského výboru, otevírám podrobnou rozpravu. Do podrobné rozpravy se také nikdo nehlásí.

Prosím paní senátorku Paukrtovou jako zpravodajku, aby nás prováděla hlasováním. Zároveň končím podrobnou rozpravu. Pan ministr bude k jednotlivým pozměňovacím návrhům dotázán na své stanovisko.

Prosím o způsob, jak budeme hlasovat.

Senátorka Soňa Paukrtová: Byť se jednotlivé pozměňovací návrhy týkají různých částí zákona, týkají se názvů, předmětu úpravy, přechodných ustanovení i změny zákona o soudech a soudcích, na hospodářském výboru jednotně zazníval názor, že veškeré pozměňovací návrhy jsou spíše legislativně technické a o celém souboru pozměňovacích návrhů jsme hlasovali najednou. Protože nezazněla žádná námitka, navrhuji, abychom hlasovali o celém souboru pozměňovacích návrhů najednou.

Předseda Senátu Přemysl Sobotka: Zeptám se na stanovisko k pozměňovacím návrhům pana ministra. Má neutrální stanovisko, zpravodajka doporučuje.

Zahajují **hlasování o bloku všech pozměňovacích návrhů**. Kdo je pro, tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti, tlačítko NE a rovněž zvedne ruku.

Hlasování č. 83 ukončeno. Registrováno 60, kворum 31, pro 50, proti nikdo.
Návrh byl schválen.

Nyní **budeme hlasovat o tom, zda ve znění pozměňovacích návrhů vrátíme tento návrh zákona Poslanecké sněmovně**. Zahajují hlasování. Kdo je pro, tlačítko ANO a rovněž zvedne ruku. Kdo je proti, tlačítko NE a rovněž zvedne ruku.

Hlasování č. 84 ukončeno. Registrováno 60, kворum 31, pro 55, proti nikdo.
Návrh byl schválen.

Nyní v souladu s usnesením Senátu č. 65 ze dne 28. ledna 2005 pověříme senátory, kteří odůvodní naše změny ve sněmovně. Navrhuji senátorku Soňu Paukrtovou. Žádám o druhý návrh z hospodářského výboru. Pan předseda Balabán rovněž souhlasí, takže budeme hlasovat o tom, zda pověříme paní senátorku a pana senátora zdůvodněním v PS. Zahajují hlasování. Kdo je pro, tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti, tlačítko NE a zvedne ruku.

Hlasování č. 85 ukončeno. Registrováno 60, kворum 31, pro 54, proti nikdo.
Návrh byl schválen. Tím končím projednávání tohoto bodu.

Jsem u dalšího bodu, který jsem omylem avizoval v předchozím svém vystoupení. Je to

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, ve znění pozdějších předpisů

Jde o **senátní tisk č. 289**.

Znovu poprosím pana průmyslu a obchodu Milana Urbana, aby nás seznámil s návrhem zákona.

Ministr vlády ČR Milan Urban: Pane předsedo, děkuji za slovo. Vážené paní senátorky, páni senátoři, dovoluji, abych krátce uvedl návrh novely zákona, kterým se mění zákon o ochraně spotřebitele a současně zákon o České obchodní inspekci.

Hlavním smyslem novelizace těchto předpisů je napomoci k řešení problematiky stánkového prodeje, resp. prodeje na tržištích a v tržnicích, a vytvoření lepších podmínek pro efektivnější postup dozorových orgánů při kontrole.

Obsahem předložené právní úpravy je zakotvení povinnosti označit provozovnu, stánek stanovenými údaji a uložit provozovatelům tržnic a tržišť povinnost vést evidenci prodávajících a tuto předložit dozorovému orgánu. V součinnosti s provozovateli tržnic a tržišť tak budou odstraněny problémy s identifikací osob prodávajících zboží neodpovídajícího předpisům, např. padělky a nebezpečné výrobky.

Další významnou součástí uvedeného návrhu jsou úpravy, jejichž cílem je sjednocení naší právní úpravy s legislativou Evropských společenství v oblasti označování zboží symboly, piktogramy, užívání ekoznačky společenství a v oblasti oprávněných občanských sdružení zastupovat zájmy spotřebitelů před soudními orgány. Zde se jedná o dokončení transpozice příslušné směrnice.

V Poslanecké sněmovně byla uplatněna řada pozměňovacích návrhů, která sice šla nad rámec předloženého vládního návrhu zákona, ale ve své podstatě představuje zkvalitnění navrhované právní úpravy a může přispět k vyšší úrovni ochrany spotřebitele.

Za takový návrh, a to návrh naprosto oprávněný, považuji i návrh, kterým se mění možná maximální výše pokuty, kterou lze za porušení zákonem stanovených povinností uložit.

Jsem zcela přesvědčen, že zakotvení možnosti uložení vyšších pokut bude působit nejen preventivně, ale bude i účinným nástrojem proti nepoctivým obchodníkům.

Některé pozměňovací návrhy, které byly i z naší strany označeny za diskutabilní, byly široce projednávány na schůzi výboru pro hospodářství, zemědělství a dopravu. Výsledkem této diskuse je usnesení s pozměňovacími návrhy, s jejichž obsahem souhlasím.

Děkuji za pozornost.

Předseda Senátu Přemysl Sobotka: Děkuji, pane ministře. Garančním a jediným výborem je výbor pro hospodářství, zemědělství a dopravu. Má usnesení č. 289/1 a zpravodajku paní senátorku Soňu Paukrtovou, která má nyní slovo.

Senátorka Soňa Paukrtová: Pane předsedo, pane ministře, dámy a pánové, dovoluji mi, abych vás velice stručně seznámila se svou zpravodajskou zprávou a představila debatu, která probíhala ve výboru pro hospodářství, zemědělství a dopravu.

Předložený návrh zákona představuje v pořadí již 21. novelu zákona o ochraně spotřebitele, která především implementuje příslušné směrnice EU o označování zboží symboly a jazykovými mutacemi v oblasti užívání ekoznačky společenství. Dalším důvodem je potřeba vytvoření podmínek pro účinnější kontroly osob prodávajících zboží na trzích a v tržnicích dozorovými orgány z hlediska zabezpečení jejich lepší identifikace při využití údajů vedených provozovateli tržišť a tržnic.

Pokud se týče souladu návrhu zákona s právními závazky ČR a dopady do státního rozpočtu, tak dle důvodové zprávy k vládnímu návrhu zákona není navrhovaná úprava v rozporu s ústavním pořádkem ČR, je v souladu s mezinárodními smlouvami, kterými je ČR vázána, i se závazky vyplývajícími pro ČR z Evropské dohody. Realizace navrhovaného zákona nebude, opět dle důvodové zprávy k návrhu zákona, vyžadovat dodatečné finanční prostředky ze státního rozpočtu ani z veřejných rozpočtů a nebude mít ani druhotný negativní dopad finanční či administrativní povahy ve sféře obchodní nebo podnikatelské.

Pokud se týče legislativního procesu, tak vláda ČR návrh zákona předložila Poslanecké sněmovně dne 19. září 2005. Poslanecká sněmovna jej poté projednávala ve výborech a nakonec ve třetím čtení dne 8. února 2006 na 53. schůzi poté, co v hlasování č. 602 nebyl přijat návrh na zamítnutí návrhu zákona, projednávanou předlohu zákona schválila v hlasování č. 612, ve kterém z přítomných 161 poslanců byl návrh zákona schválen 107 hlasy a 38 hlasů bylo proti.

Dále v hlasování č. 613 přijala PS 117 hlasy doprovodné usnesení, ve kterém žádá vládu, aby připravila nový zákon o celní správě, ve kterém by byly upraveny všechny hmotně právní a procesně právní působnosti celní správy se zapracováním všech oprávnění ve speciálním zákonu netýkajících se celního dohledu.

Pokud se týče zásadních změn, které PS v zákonu provedla, stanovila v první řadě pokud jde o změnu zákona o ochraně spotřebitele velikost a úpravu informačního textu na výrobcích. A to je jeden z momentů, o kterém velmi diskutoval hospodářský výbor a nakonec v této věci přijal pozměňovací návrh.

V části třetí až páté doplnila novely dalších zákonů. V novele zákona o technických požadavcích na výrobky a v novele zákona o obecné bezpečnosti výrobků sladila horní hranici pokut s hranicí stanovenou v zákonu o ochraně spotřebitele.

Provedla ještě celou řadu dalších změn, ale ty, které jsem uvedla, nám připadaly významné.

Pokud se týče struktury zákona, návrh zákona má celkem šest částí – změna zákona o ochraně spotřebitele, změna zákona o České obchodní inspekci, změna zákona o technických požadavcích na výrobky, změna zákona o obecné bezpečnosti výrobků, změna zákona o potravinách a tabákových výrobcích a v části šesté je stanovena účinnost zákona dnem vyhlášení.

My jsme se postupně probírali jednotlivými legislativními problémy tohoto zákona. A nakonec výbor pro hospodářství, zemědělství a dopravu přijal souhrn pozměňovacích návrhů, které bych velmi stručně okomentovala.

Za prvé, vypustil tu část, která hovoří o stanovení velikosti písma. Dostali jsme informace z Potravinářské komory ČR o tom, že stanovit striktně velikost písma je pro řadu podnikatelských subjektů v ČR prostě neúnosnou zátěží, speciálně pokud zákon nemá žádnou legiskvanci a vstupuje v platnost dnem vyhlášení. Je celkem logické, že příslušné etikety se tisknou v určitém předstihu a že je velmi obtížné jaksi vyhovět dikci zákona.

Z toho důvodu vypustil hospodářský výbor ustanovení, které hovoří o velikosti písma. A to si myslím, že to byl asi ten nejdůležitější pozměňovací návrh, který jsme přijali.

Další pozměňovací návrhy, které jsme přijali, se týkají vlastně sladění jednotlivých ustanovení tohoto zákona. Budu o tom, pokud postoupíte tento návrh zákona do podrobné rozpravy, potom konkrétně mluvit. Jedná se o sladění způsobu a náležitostí reklamací u všech druhů služeb, tj. u prodeje a oprav, jedná se o efektivnost dozoru. Dozor má být svěřen jednomu úřadu. Obecný dozor má Česká obchodní inspekce, dalšími orgány jsou celní úřady a živnostenské úřady by byly již třetím orgánem, což by znamenalo zbytečnou zátěž pro podnikatelskou veřejnost.

Další pozměňovací návrh se týkal sladění oprávnění dozoru Českého úřadu pro zkoušení zbraní a střeliva se zvláštními předpisy a poslední pozměňovací návrh, vzhledem k tomu, že zákon obsahuje kromě novely zákona o ochraně spotřebitele a zákona o České obchodní inspekci, se týkal i novely dalších tří zákonů, tak upravuje v zásadě název zákona.

Vážení kolegové, vážená kolegyně, já jako zpravodajka hospodářského výboru vám doporučuji, abyste postoupili zákon do podrobné rozpravy a přijali pozměňovací návrhy, které přijal výbor pro hospodářství, zemědělství a dopravu. Děkuji vám za pozornost.

Předseda Senátu Přemysl Sobotka: Děkuji, paní kolegyně, zaujměte místo u stolku zpravodajů.

Ptám se, zda podle § 107 našeho jednacího řádu někdo navrhuje nezabývat s touto normou? Nikdo se nehlásí, otevírám obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy se rovněž nikdo nehlásí, takže ji končím. Nemusím se ptát pana ministra ani zpravodajky, zda se chtějí vyjádřit.

Hlásí se pan senátor Milan Balabán do obecné rozpravy. Ale já už jsem skončil obecnou rozpravu. Jedinou šanci, kterou máte, pane kolego, je požádat pana ministra, aby ji znovu otevřel.

Ministr vlády ČR Milan Urban: Vážený pane předsedo, já samozřejmě velice rád umožním předsedovi výboru, aby se vyjádřil k dané problematice.

Předseda Senátu Přemysl Sobotka: Tím je otevřena opět obecná rozprava, do které se přihlásil pan senátor Milan Balabán, prosím.

Senátor Milan Balabán: Pane předsedo, pane ministře, děkuji. Omlouvám se, ale přihlašovací knoflík nějak špatně fungoval.

Chtěl jsem možná trochu podrobněji ve svém vystoupení rozvést jenom problém malého písma, kterého se dotkla kolegyně Paukrťová.

Tento problém není jenom v tom, že je to technická záležitost, která je náročná a která by při tom nulovém přechodovém období byla prakticky nerealizovatelná. Tento problém je i v obrovských nákladech, které by s tím byly spojeny, protože výrobci mají samozřejmě ve svých zásobách obaly na produkci, která je připravována a tuto by museli naprosto odepsat, museli by pořídit nové obaly. Dostali bychom se pravděpodobně i do určitého rozporu s další evropskou směrnicí, která zavazuje minimalizovat obaly, protože u některých výrobků malé velikosti, nevím, například u žvýkaček, by prakticky naplnění tohoto zákona nebylo možné bez výrazného zvětšení obalu.

Co je ale na tom to nejhorší. Pokud by zákon v této podobně prošel, tak je výrazně diskriminační vůči českým výrobcům, protože toto ukládá pouze českým výrobcům, zatímco výrobky, které by přicházely ze zahraničí, by tuto povinnost neměly.

Otázek spojených s tímto problémem je tedy mnoho. Možná tak trošku úsměvné je i to, že řekl bych i ve standardních textech, se kterými se denně setkáváme, ať už je to denní tisk nebo je to Sbírka zákonů, tak často jsou tyto informace v daleko menší velikosti písma než dva milimetry a pak bychom museli samozřejmě řešit tuto problematiku i tady, protože si myslím, že to jsou samozřejmě stejně závažné věci, jako informace pro spotřebitele.

Ze všech těchto důvodů, za prvé, že by to technicky nebylo prakticky vůbec možné, ale neúměrně by to zatížilo i podnikatele, jsme navrhli úpravu vypustit tento bod ze zákona. Děkuji.

Předseda Senátu Přemysl Sobotka: Děkuji, pane kolego. Kdo další se hlásí do rozpravy? Nikoho nevidím, takže ji končím.

A teď se zeptám pana ministra, zda se chce jako navrhovatel vyjádřit. Kroutí hlavou, že ne, paní zpravodajka se také nechce vyjádřit.

Nemáme žádný jiný návrh než pozměňovací návrhy, takže otevírám podrobnou rozpravu.

Do podrobné rozpravy se nikdo nehlásí. Návrhy byly předneseny už ve zpravodajské zprávě. Končím podrobnou rozpravu a poprosil bych paní zpravodajku, aby nás vedla hlasováním.

Senátorka Soňa Paukrtová: Dámy a pánové, pokud máte před sebou přílohu k usnesení hospodářského výboru k tomuto tisku, je tam celkem pět pozměňovacích návrhů, takže máme před sebou celkem pět hlasování.

V prvním bodu vypouštíme v článku 1 bod 2, a to se týká zde diskutovaného povinného vypuštění velikosti písma.

Předseda Senátu Přemysl Sobotka: Všichni víme, o čem budeme hlasovat. Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento návrh, stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti, stiskne tlačítko NE a zvedne ruku.

Hlasování č. 86 ukončeno, registrováno 64, kворum 33, pro 54, proti nikdo. **Návrh byl schválen.** Prosím o další návrh.

Senátorka Soňa Paukrtová: Jako **druhý pozměňovací návrh** vkládáme do zákona nový bod 10, který ve své podstatě slaďuje způsob a náležitosti reklamace u všech druhů služeb, tj. u prodeje i oprav.

Předseda Senátu Přemysl Sobotka: Prosím o stanoviska. (Ministr souhlasí, zpravodajka doporučuje.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti, stiskne tlačítko NE a zvedne ruku.

Hlasování č. 87 ukončeno, registrováno 64, kворum 33, pro 57, proti nikdo. **Návrh byl schválen.** Prosím o další návrh.

Senátorka Soňa Paukrtová: **Třetí pozměňovací návrh** se týká skutečnosti, aby byla zajištěna efektivnost dozoru, dozor má být svěřen jednomu úřadu, obecní

dozor má Česká obchodní inspekce. Další orgány, které by měly mít dozor a které my jsme upravili, by byla zbytečná zátěž podnikatelské veřejnosti.

Toto je podstata třetího pozměňovacího návrhu.

Předseda Senátu Přemysl Sobotka: Prosím o stanoviska. (Ministr souhlasí, zpravodajka doporučuje.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti, stiskne tlačítko NE a zvedne ruku.

Hlasování č. 88 ukončeno, registrováno 65, kворum 33, pro 57, proti nikdo.

Návrh byl schválen. Další návrh, prosím.

Senátorka Soňa Paukrtová: **Ve čtvrtém pozměňovacím návrhu** budeme sladovat oprávnění dozoru Českého úřadu pro zkoušení zbraní a střeliva se zvláštními předpisy.

Předseda Senátu Přemysl Sobotka: Prosím o stanoviska. (Ministr má souhlasné stanovisko, zpravodajka doporučuje.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento návrh, stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti, stiskne tlačítko NE a rovněž zvedne ruku.

Hlasování č. 89 ukončeno, registrováno 66, kворum 34, pro 58, proti nikdo.

Návrh byl schválen. Prosím, dále.

Senátorka Soňa Paukrtová: **V pátém, a posledním, pozměňovacím návrhu** upravujeme název zákona, protože kromě novely zákona o ochraně spotřebitele a o České obchodní inspekci obsahuje návrh novely tří dalších zákonů, takže upravujeme název zákona.

Předseda Senátu Přemysl Sobotka: Prosím o stanoviska. (Ministr souhlasí, zpravodajka doporučuje.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti, stiskne tlačítko NE a zvedne ruku.

Hlasování č. 90 ukončeno, registrováno 66, kворum 34, pro 59, proti nikdo.

Návrh byl schválen.

Nyní **budeme hlasovat o tom, zda vrátíme, ve znění našich pozměňovacích návrhů, tento zákon Poslanecké sněmovně.**

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti, stiskne tlačítko NE a rovněž zvedne ruku.

Hlasování č. 91 ukončeno, registrováno 66, kворum 34, pro 59, proti nikdo.

Návrh byl schválen.

Nyní budeme hlasovat o pověření. Navrhuji senátorku Soňu Paukrtovou a žádám předsedu hospodářského výboru o druhý návrh. Ukazuje na sebe, takže druhým by byl on, pan senátor Milan Balabán. Budeme hlasovat o jejich pověření odůvodnit návrh v Poslanecké sněmovna.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tyto dva senátory, stiskne tlačítko Ano a zvedne ruku. Kdo je proti, stiskne tlačítko NE a rovněž zvedne ruku.

Hlasování č. 96 ukončeno, registrováno 64, kворum 33, pro 57, proti nikdo.

Návrh byl schválen.

Tím končím projednávání tohoto bodu.

Jsme u bodu „Návrh zákona o koncesních smlouvách a koncesním řízení“. Je to senátní tisk č. 282.

Omlouvám se, ale mám zde bohužel - a teď hledám slušné slovo - v obálce zákon o hospodaření s energií - mám zákon o koncesních smlouvách. Vyhlašuji krátkou přestávku minutu až dvě. (Kratičké přerušení.)

Přestávka končí. Omlouvám se za zmatek, který jsem nezavinil.

Budeme nyní skutečně projednávat

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů

Je to **senátní tisk č. 282**. Poprosil bych pana ministra o úvodní slovo.

Ministr vlády ČR Milan Urban: Vážený pane předsedo, vážené paní senátorky, páni senátoři, návrh zákona o hospodaření energií je klíčovou normou pro veškeré aktivity související se zvětšováním účinnosti užití energie, od zpracování energetických koncepcí, přes programy podpory úspor energie a využití obnovitelných zdrojů, provádění energetických auditů až po povinnosti dodržovat minimální účinnost při výrobě, přenosu a spotřebě energie.

Tato novela především implementuje do zákona novou směrnici EU o účinnosti užití energie v budovách. Nejdůležitější změny v zákonu jsou ve vyhodnocování a prokazování energetické náročnosti budov, v zavedení povinnosti inspekcí kotlů, klimatizačních zařízení a systému energetických auditů.

V nedávné době jsme měli možnost být svědky situace, kdy problémy s dodávkami zemního plynu vyvolaly diskuse o přílišné závislosti EU, resp. Evropy jako celku na dovozu energetických surovin. Jednou z mála reálných možností, jak se také vypořádávat s těmito riziky, je tuto závislost snižovat cestou úspor energií.

Novela zákona o hospodaření energií, kterou nyní máte před sebou, se snaží systematicky řešit zvyšování účinnosti energie v budovách, tedy sektoru, ve kterém nejen my, tedy Česká republika, ale i velká část zemí EU spotřebovává zhruba o 20 % energie více než je při dnešních technických možnostech nezbytně nutné.

Když se zamyslíme nad budoucností, jsou úspory energie jednou z cest, jak při stoupající poptávce po energii a ekonomickém růstu efektivně snižovat naši závislost na dovozu energetických komodit a prodloužit zásoby cenných domácích zdrojů. Tento zákon jde tímto směrem.

Uvedenou normu projednaly garanční výbor pro hospodářství, zemědělství a dopravu a výbor pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí. Oba výbory po rozpravě, kde byly diskutovány některé legislativní otázky, shodně přijaly usnesení, která doporučují návrh zákona schválit.

Na závěr mi dovoluji ocenit doprovodné usnesení výboru pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí, neboť plně chápu nezbytnost podřídit otázky budoucího využití přírodních nerostných zdrojů v imperativu udržitelného rozvoje.

Děkuji za pozornost.

Předseda Senátu Přemysl Sobotka: Děkuji, pane ministře. Garančním výborem je výbor pro hospodářství, zemědělství a dopravu, který má usnesení č. 282/1, zpravodaje senátora Jana Nádvorníka. Dalším výborem byl výbor pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí se zpravodajem Janem Horníkem. Výbor přijal usnesení, které máme jako tisky 282/2 a 282/3.

Poprosím zpravodaje garančního výboru senátora Jana Nádvorníka, aby nám sdělil svoji zprávu.

Senátor Jan Nádvorník: Vážený pane předsedo, vážený pane ministře, kolegyně a kolegové. Jedná se v pořadí už o čtvrtou novelu zákona o hospodaření energií, jejímž cílem je zapracovat do českého právního řádu nové požadavky vyplývající z práva Evropských společenství. Navrhuje se proto nová definice základních pojmů, upravuje se způsob zpracování a vyhodnocování státní energetické koncepce, inspekce kotlů, inspekce klimatizačních zařízení, stanoví se požadavky na energetickou náročnost budov a jejich certifikace.

Dále se modifikují ustanovení upravující způsob provedení energetického auditu a postavení a způsobilost energetického auditu a nově se upravuje řízení o zrušení zápisu v seznamu energetických auditorů. Úprava přestupků a správních deliktů se přizpůsobuje zásadám správního trestání.

Dovoluji, abych vás seznámil s legislativním procesem. V prvním čtení, které proběhlo 21. října 2005 na 48. schůzi PS, byl návrh zákona přikázán k projednání hospodářskému výboru. Hospodářský výbor zahájil projednávání návrhu zákona dne 3. listopadu 2005 a usnesením č. 364 přerušil projednávání tohoto bodu a stanovil harmonogram pro předávání pozměňovacích návrhů.

Na 51. schůzi hospodářského výboru, která se konala 18. ledna 2006, usnesením č. 376 výbor doporučil Poslanecké sněmovně, aby projednala a schválila tisk č. 1097 ve znění přijatých pozměňovacích návrhů.

Na 53. schůzi PS dne 24. ledna 2006 ve druhém čtení byly předneseny další pozměňovací návrhy. Na téže schůzi PS byl dne 1. února 2006 návrh zákona schválen.

Předloha návrhu zákona je členěna do tří článků. V článku 1 je změna zákona o hospodaření energií, v článku 2 zmocnění k vyhlášení úplného znění zákona a v článku 3 je stanovena účinnost zákona, a to dnem 1. 7. 2006, s některými výjimkami.

Na závěr bych vás seznámil s usnesením výboru pro hospodářství, zemědělství a dopravu z 34. schůze konané dne 15. března 2006:

Výbor doporučuje Senátu Parlamentu ČR schválit návrh zákona, ve znění postoupeném Poslaneckou sněmovnou, dále určuje zpravodajem výbor pro jednání na schůzi Senátu senátora Jana Nádvorníka a pověřuje předsedu výboru senátora Milana Balabána předložit toto usnesení předsedovi Senátu.

Děkuji za pozornost.

Předseda Senátu Přemysl Sobotka: Děkuji. Slovo má pan senátor Jan Horník jako zpravodaj výboru pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí.

Senátor Jan Horník: Děkuji, pane předsedající, vážený pane ministře, vážené kolegyně a kolegové, náš výbor pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí přijal usnesení, jedno to hlavní usnesení, kterým doporučuje schválit k projednání návrh zákona ve znění, který nám byl postoupen PS, a potom druhé usnesení, kterým se usnesl, že požaduje a vyzývá MŽP a MPO ČR, aby při své účasti na zpracování státní surovinové politiky v maximálně možné míře důsledně prosazovala princip ponechání surovinových zásob státu v původním horninovém prostředí pro jejich využití budoucími generacemi. Zejména, aby operativně požadovala snížení těžebních limitů pro černé uhlí.

K tomu musím dodat, že náš výbor se touto záležitostí zabýval při výjezdním zasedání v Sušici, kde jsme při přijetí a konzultování zprávy o životním prostředí za rok 2004 zjistili, že naše surovinová základna v podstatě neslouží našemu hospodářství, ale je ve velké míře právě v energetice vyvážena, konkrétně se jedná

zejména o uhlí. Z tohoto důvodu jsme si dovolili navrhnout ještě toto doprovodné usnesení.

Jinak mám dojem, že moji předřečníci už vše řekli a není třeba k tomu nic dodávat. Možná jedinou jednu věc, že jsem jako zpravodaj ještě jednal se zástupci ministerstva, protože se tam vloudila taková malá chybička, že kominíci budou moci dělat takové záležitosti, které v podstatě přísluší pouze autorizovaným osobám. Domluvili jsme se do budoucna na novelizaci toho zákona v této záležitosti. To je vše, děkuji.

Předseda Senátu Přemysl Sobotka: Děkuji. Ptám se, zda někdo navrhuje, aby se Senát nezabýval tímto návrhem zákona. Nikoho nevidím. Otevírám obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy se v daném okamžiku hlásí pan ministr, takže máte slovo, pane ministře.

Ministr vlády ČR Milan Urban: Děkuji, pane předsedo, za slovo. Dovolte jen krátkou reakci na to, co tady zaznělo. Já jsem řekl ve svém úvodním slově, že souhlasím s tím doprovodným usnesením, ale nemohu souhlasit s tou argumentací, která doprovázela přesvědčení, že má být toto usnesení přijato. Alespoň v té oblasti, která se týká argumentace, že uhlí je využíváno nejenom pro Českou republiku, tedy při výrobě elektrické energie, ale i pro jiné země. Já musím zcela jasně konstatovat, že na elektronu se nepozná, jestli byl vyroben na základě primárního zdroje uhlí, jádra, plynu nebo obnovitelných zdrojů a tedy mám určitý rozpor s tím, co tady zaznělo. Přesto souhlasím s tím doprovodným usnesením, ale byl bych rád, aby nebylo doplňováno argumenty, že ČR využívá své primární zdroje fosilních paliv pro to, aby mohla vyvážet elektrickou energii. To skutečně pravda není.

Předseda Senátu Přemysl Sobotka: Děkuji, pane ministře. Slovo má paní senátorka Jitka Seitlová, připraví se Miloslav Pelc.

Senátorka Jitka Seitlová: Pane ministře, pane předsedající, zákon, který před námi leží, zákon o hospodárném nakládání s energií, je zákonem velmi potřebným. A pan ministr argumentoval jistě velmi naléhavou potřebou přijetí tohoto zákona v návaznosti na směrnice EU, které vyrovnávají to prostředí mezi jednotlivými státy z hlediska využívání energie a právě ochrany spotřeby. Z tohoto pohledu i já vnímám přijetí návrhu zákona v co nejkratší době za velmi prospěšné, přesto ale se musím vyjádřit; a vyjádřit se k věci, která podle mého názoru k tomu v tom zákoně chybí a která by byla daleko účinnější než jsou možná různé koncepce, různé plány a různé nástroje, které zákon zavádí, které budou velice nákladné z hlediska např. auditů a z hlediska různých jiných opatření, kdy budeme kontrolovat a kontrolovat a kontrolovat, ale víme, že žádná kontrola není dostatečně účinná, že může být jen doprovodným nástrojem a že podstatná věc pro to, abychom zacházeli s energií, které jistě máme z hlediska zdrojů do budoucna velmi málo, z hlediska vlastních zdrojů, tak je vlastní motivace.

Vy všichni jste jistě dostali dopis, který rozeslala společnost Artaf, která uvádí, že tím nejvýznamnějším motivačním prvkem pro spotřebitele, fyzickou osobu je to, když se přímo podílí na tom, kolik energie spotřebuje.

A my víme, že bohužel tento základní motivační prvek, který známe, že se uplatňuje ve všech odvětvích, v nákupech běžného spotřebního zboží, dnes ve spotřebě elektrické energie nebo ve spotřebě vody, není využíván při zajištění dodávky tepelné energie.

Již v roce 2000 byl v návrhu zákona tehdy v § 6 stanoven požadavek, resp. povinnost pro každého vlastníka budovy nebo společenství vlastníků, že mají povinnost vybavit vnitřní tepelná zařízení přístroji regulujícími a registrujícími dodávku tepelné energie konečným spotřebitelem v rozsahu stanoveném vyhláškou. Slovo registrující bylo ale z návrhu zákona následně vypuštěno. Musím říci, že podle toho, co pan ministr říkal, a já s ním plně souhlasím, ČR je velmi závislá na dovozu energetických zdrojů, elektrické energie a z části i těch zdrojů pro tepelnou energii. A právě tato energetická závislost by nás měla přimět k tomu, abychom skutečně využili všech těch motivačních prvků, které jsou účinné ve prospěch snížení spotřeby energie.

Podle materiálu, který je nám dostupný, je uváděn typický příklad v jednom panelovém bytě v Praze, kde se po dobrovolném zavedení všech vlastníků bytů snížila spotřeba na tento dům o 15 %. Podle jiných údajů, které máme, se dokonce může spotřeba, pokud je tam přímá motivace toho, kdo si reguluje topení, tak je dokonce 25 až 30 %. Na výboru padl pozměňovací návrh, který jsem nepředkládala já, aby byl takový pozměňovací návrh přijat. Musím říci, že jsem tehdy na to ani já osobně nebyla připravena. Proti tomu se ozvala argumentace, že to není technicky možné, že poměrné měření, které by bylo zaváděno, takže dokonce má určité problémy výpočtové.

Já bych ráda upozornila, že existuje vyhláška č. 372 z r. 2001, která přesně stanoví, jakým způsobem se rozpočítává tato spotřeba tepelné energie i s ohledem na pozici daného bytu, na další koeficienty, které jsou započítávány z hlediska toho, jakým způsobem může být ta spotřeba ovlivněna. Chtěla bych říci, že samozřejmě pokud by byla taková povinnost, tak zákon tak, jak byl navržen, pamatoval na to, že je to pouze v případech povinnost toho vlastníka budov, pokud je to technicky možné. Existují některé rozvody, kterých už je dnes velmi málo, které by takovéto měření neumožňovaly.

Dámy a pánové, ta debata není dnes v situaci, že by bylo možné pozměňovací návrh přijmout tak, aby i PS potvrdila naše rozhodnutí a navíc, jak už jsem řekla, zákon velmi spěchá. Nicméně chtěla bych položit otázku panu ministrovi, zda ministerstvo počítá s tím, že takovouto povinnost do příští novely zákona, která, jak jsem slyšela, už se chystá, bude implementovat a zda ji považuje za správnou.

Měla bych ještě i druhou připomínku a dotaz na pana ministra. V poslední době se velmi hovoří a i stalo se nesmírně vážným aktuálním problémem České republiky vypořádání se s nelegálním dovozem odpadů do ČR. Zákon o hospodaření s energií v sobě do určité míry skrývá určité potencionální riziko naopak zvýšeného tlaku na to, aby do ČR byl odpad dovážen za účelem spalování. V § 2 písm. c) je právě energie, která vzniká při druhotném spalování odpadů charakterizována jako druhotný energetický zdroj. Se všemi těmi výhodami, které z toho plynou. Musím říci, že právě toto ustanovení je využíváno na tlak, aby bylo povoleno dovážet do ČR odpady a spalovat je v našich spalovnách. Já bych se chtěla zeptat pana ministra, jak on vnímá tuto situaci a zda považuje dovoz odpadů do ČR za účelem odstraňování odpadů jako druhotného energetického zdroje, za prospěšnou věc pro naši ekonomiku a naše hospodářství.

A pak mám ještě třetí věc, o které bych se ráda zmínila, a to je věc, která byla prezentována v usnesení našeho výboru. Já bych si dovolila upřesnit, co bylo hlavním důvodem k tomu, abychom přijali toto usnesení. Ve zprávě o životním prostředí jsou uváděny výše vývozu našich energetických surovin a pokud se podíváme na vývoz černého uhlí, tak v r. 1999 byl jeho vývoz zhruba 1,3 miliónu tun ročně, dnes se pohybuje kolem 6 miliónů tun. Přitom jinde se dozvíte, že zásoby

černého uhlí v ČR, které jsou bilanční, které jsou těžitelné, jsou na 15 let. Tak to byl jeden z těch hlavních důvodů reakce našeho výboru a usnesení, které bylo přijato. Děkuji.

Předseda Senátu Přemysl Sobotka: Děkuji, slovo má senátor Miloslav Pelc a připraví se senátor Jan Horník.

Senátor Miloslav Pelc: Děkuji. Vážený pane předsedo, pane ministře, dámy a pánové. Jak už tady kolegyně Seitlová řekla, na našem výboru byl podán mnou pozměňovací návrh, aby na radiátory jednotlivých spotřebitelů byly povinně a ze zákona instalovány měřiče tepla. Tento pozměňovací návrh neprošel a v současné době se zdá, že ještě není nejvhodnější doba na jeho podání. Tento návrh má jak svoje zastánce, tak i své oponenty. Přesto se však domnívám, že máme-li se bavit o hospodaření energií, takže vede cesta právě tímto směrem. Mám zkušenosti ze 12letého starostování v našem pětitisícovém městě, v Novém Strašecí a můžu vám říci, že jsme nechali instalovat a potom společenství vlastníků sama nechala instalovat na základě dobrovolnosti tyto měřiče a tento způsob vedl k velkým úsporám, že se jednotlivým rodinám vracely za celý rok částky tisíkové, až částky přesahující 10 tis.

Pakliže se občané naučí snižovat ve svých místnostech, v prostorách svého bytu teplotu nikoliv pouze větráním, ale pomocí termostatických hlavicek, a budou sami vědět, že když sníží teplotu termostatickou hlavicek, termostatickým ventilem, že se jim to objeví v jejich peněžence, tak pakliže tyto občané budou pro toto získání, tak bude úspora v celém našem hospodářství. Protože je to problematika obdobná jako znečišťovatelé malými zdroji, těmi čoudícími komíny a jak se říká, stokrát nic umožnilo a dál nebudu pokračovat, tak i tady drobní spotřebitelé a jednotliví vlastníci bytů mohou svými úsporami v celkovém objemu snížit spotřebu a nároky na paliva. To je první věc, ke které jsem se chtěl vyjádřit. Čili žádný pozměňovací návrh podávat nebudu a je to spíše otevřený námět k zamyšlení ohledně této problematiky.

Dále bych chtěl využít tohoto vystoupení, abych vás požádal, aby Senát vzal za své výzvu našeho výboru a přijal následující usnesení.

V souvislosti s projednáváním návrhu zákona, kterým se mění zákon 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů, Senát vyzývá Ministerstvo životního prostředí ČR a Ministerstvo průmyslu a obchodu ČR, aby při své účasti na zpracování státní surovinové politiky v maximálně možné míře důsledně prosazovala princip ponechání surovinových zásob státu v původním horninovém prostředí pro jejich využití budoucími generacemi. Zejména, aby operativně požadovala snížení těžebních limitů pro černé uhlí. Děkuji za pozornost.

Předseda Senátu Přemysl Sobotka: Děkuji, pane kolego. Slovo má senátor Jan Horník.

Senátor Jan Horník: Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, vážené kolegyně a kolegové. Já jsem chtěl vystoupit v podstatě na upřesnění toho, co už za mne udělala paní senátorka Seitlová, tzn. ve věci vývozu právě černého uhlí. Děkuji.

Předseda Senátu Přemysl Sobotka: Děkuji. Hlásí se pan senátor Karel Schwarzenberg, připraví se Václav Roubíček.

Senátor Karel Schwarzenberg: Pane předsedo, pane ministře, slovutný Senáte. Zajisté uspokojuje senátory, poslance, vládu a všechny, pustí-li do oběhu nové zákony a předpisy. Předpisy, které je těžko kontrolovatí a zase zaměstná spoustu úředníků, kteří ani nejsou schopni sledovat. Velice bych doporučil, abychom snad jako doprovodné a účinné zařízení přemýšleli o tom, jak instalování těchto kontrolních zařízení, která omezují spotřebu energií, mohli co nejvýhodněji odpisovatí z daní, tím by totiž majitelé různých tepelných zařízení měli také zájem a podle vzoru některých západních zemí, co se udělalo po první energetické krizi v 70. letech, v těch budovách, které slouží sociálním a jiným zařízením a nebo kde je jasné, že prostředky jsou omezené, dokonce izolační zařízení a měřící zařízení částečně dotovali. Vždycky je lépe apelovat na instinkt lidí si pomoci sami, než abychom jim přikazovali, zakazovali a kontrolovali. Děkuji mnohokrát.

Předseda Senátu Přemysl Sobotka: Děkuji. Slovo má senátor Václav Roubíček.

Senátor Václav Roubíček: Vážený pane předsedo, pane ministře, kolegyně, kolegové. Já jenom pro upřesnění, aby bylo všem jasno, o čem budeme hlasovat. Já samozřejmě jsem také pro to doprovodné usnesení, ale prosím vás, černého uhlí jsou dva druhy. Jedno je uhlí energetické, to se nevyváží, a jedno je metalurgické, z toho se vyrábí ocel. A to uhlí se vyváží. Proč? Protože v Československu jsme vyráběli 18 miliónů tun oceli, nyní vyrábíme necelých šest. Čili metalurgického uhlí je přebytek, je to uhlí koksovatelné, vysoce kvalitní a velmi ziskově se toto uhlí vyváží, protože u nás je nevyužito. A není možné ho použít energeticky. Takže jen pro upřesnění.

Druhá věc je, že samozřejmě, že to vyváží soukromá společnost, to souhlasím. Zásoby černého uhlí nejsou na patnáct let, minimálně na třicet let; stávající těžba. Děkuji.

Předseda Senátu Přemysl Sobotka: Děkuji. Slovo má pan senátor Jiří Stodůlka, připraví se senátorka Jitka Seitlová.

Senátor Jiří Stodůlka: Pane ministře, pane předsedo, dámy a pánové. Já ze své původní profese energetika bych mohl hovořit o mnoha věcech, ale ke mně se seběhly některé otázky občanů, kteří se ptají na věc propojenou, ale související s energiemi. A využiji přítomnosti pana ministra k zodpovězení.

Vláda se před nedávnem velmi pochválila za to, jak dokázala v EU vyjednat 5procentní DPH u centrálních zdrojů tepla. Ptají se mne občané, proč takové DPH není na ostatní tepelné zdroje, protože ti, kteří topí plynem, kteří topí dřevem, uhlím, elektřinou, ti nepoužívají výhody 5procentního DPH z centrálního zdroje. Takže já se ptám, zdali i pořádek v těchto věcech cenových by nebylo dobré nějakým způsobem tímto pořádkem upravit i hospodaření s teplem. Děkuji.

Předseda Senátu Přemysl Sobotka: Děkuji. Slovo má senátorka Jitka Seitlová.

Senátorka Jitka Seitlová: Pane ministře, pane předsedo, jen spíš technické doplnění. Já si pana senátora Roubíčka velmi vážím, nicméně údaje, které jsem uvedla, vycházejí z oficiálních materiálů, které schválila vláda, takže 15 let jsou

skutečně zásoby, které jsou uváděné, a pokud ten údaj je nesprávný, pak je nutné konzultovat s vládou, případně s ministerstvem. Děkuji.

Předseda Senátu Přemysl Sobotka: Nikdo další není přihlášen. Končím obecnou rozpravu. Pan ministr má nyní slovo jako navrhovatel.

Ministr vlády ČR Milan Urban: Děkuji, pane předsedo. Vážené paní senátorky, páni senátoři, dovoluji, abych krátce zareagoval na debatu, která zde probíhala v souvislosti s tímto zákonem, avšak o věcech, které v tom zákoně napsány nejsou. Ta debata byla trochu širší.

Tedy co se týká motivace spotřebitelů, já v zásadě s tou myšlenkou souhlasím a myslím si, že jako i další věci, o kterých budu mluvit, tak musí být v duchu toho, že je to ekologické, také ekonomické. Tzn., já si dovedu představit, že zavedením těchto technických opatření můžeme docílit nějaké motivace a v konečné fázi i úspory na výrobě nebo na spotřebě tepla. Proto když říkám ekologicky a ekonomicky, tak nemám problém ztotožnit se i s názorem hledat tu motivaci ekonomickou, tzn. třeba určitého odpisu daňového, ale v této chvíli experti na úrovni exekutivy i experti na úrovni PS i Senátu říkají, že v této chvíli není ten návrh v takové podobě připraven, aby to technicky, organizačně atd. bylo možné realizovat. Proto to v tom návrhu není. Ale já v zásadě odpovídám na otázku paní senátorky Seitlové, jestli taková myšlenka může být diskutována na úrovni MPO, tak já říkám, samozřejmě ano.

Co se týká otázky dovozu odpadů, tak tam já bych docela využil příležitosti, že jsem dotázán v tomto smyslu. Já jsem byl myslím první, který v souvislosti s těmi nelegálními dovozy odpadů navrhoval to nejtvrděší řešení, tzn. v zásadě až na některé položky zrušení toho zeleného seznamu. Zelený seznam, to je seznam, který vydává MŽP a znamená, že do ČR na základě tohoto seznamu je možno dovážet určitý odpad, který má sloužit jako budoucí surovina. Ten seznam nedělá ministr průmyslu obchodu, ten seznam dělá ministr životního prostředí. Ten seznam je poměrně obsáhlý a je vlastně klíčovým momentem pro to, proč se do ČR v této chvíli dovážel nelegálně odpad. Protože ti podvodníci na té cestě vlastně deklarovali ten odpad jako odpad, který je napsán na zeleném seznamu, přitom vlastně do zeleného seznamu nepatřil. Já jsem byl první, který říkal zrušme zelený seznam v této chvíli, tím pádem nedovolíme dovoz žádného odpadu do ČR, až samozřejmě na nějaké vybrané komodity, které slouží třeba pro výrobu skla apod. Tam si myslím, že je potřeba nějak nediskriminovat výrobce, kteří potřebují tuto surovinu pro svou produkci.

Co se týká spaloven, já myslím, že určitě to není někde napsáno jako priorita na stole MPO. Na druhou stranu myslím si, že to musí být v nějaké rovnováze, tak jak jsem říkal na začátku, ekologické a ekonomické. Na jedné straně si myslím, je priorita recyklovat odpad, na druhé straně asi bez spalování se v nějakém procentu, v nějakém podílu, neobejdeme. A teď hledejme odpověď na otázku, kde je ten správný mix a já jsem nikdy nebyl ten, který by říkal, že musíme zvýšit dovozy odpadů jako suroviny pro spalovny, aby byl jejich provoz ekonomický. Ale samozřejmě na druhou stranu my potřebujeme spalovat v ČR nějaký odpad, protože jinak to neumíme a ekonomika a ekologie v tomto musí být v nějaké rovnováze.

Co se týká vývozu černého uhlí, tak v této chvíli já nemohu; a nemám žádnou kompetenci, abych řekl, kolik se má a může ročně vytěžit černého uhlí.

Já mohu v souvislosti nebo ve spolupráci s Českým báňským úřadem určovat nějaké základní parametry a pokud ta výzva, to doprovodné usnesení směřuje tímto směrem, tak já jsem říkal na začátku, že s tím nemám problém. Ministr průmyslu a

obchodu Milan Urban neusíná s tím, jak zhoršit v ČR životní prostředí, věřte mi, tak to není. A já bych byl rád, abychom nespojovali zhoršování životního prostředí s funkcí ministra průmyslu a obchodu v ČR. Ať se jmenuje jakkoliv.

Co se týká DPH na jednotlivé druhy energií, tak to je otázka, jaké komodity mohou být v té regulované sazbě DPH. Je to věc k nějaké diskusi. V současné chvíli to možné není. To všichni víme. To není tak, že ministr financí pojedje do Bruselu a tam jim řekne: takhle to uděláme, a vrátí se a prostě tak to bude. Takhle ten svět nefunguje. Já si myslím, že EU jako celek povýšila téma energetické bezpečnosti mnohem výše než tomu bylo dosud a že v rámci EU debata na zatížení energií různými typy daní se vede. ČR v tom samozřejmě může hrát poměrně aktivní roli. A jestli je cesta při nějakých dramatických nárůstech zdrojů, které v Evropě nejsou, bude znamenat, že se EU, tedy všech 25 členských států dohodne na tom, že dojde ke snížení např. daní z přidané hodnoty, tak to je cesta, které se Česká republika určitě bránit nebude. Ale musíme ji diskutovat jako celou energetickou politiku v rámci EU.

Tedy jestli bych mohl skončit s tím, že energetická koncepce v ČR je vypracována s mottem Maximální nezávislost na dovozu cizích zdrojů při šetrném využívání zdrojů, které máme k dispozici a při samozřejmě zavádění daleko většího podílu obnovitelných zdrojů, tak já si myslím, že to je docela dobrý mix. Máme tu nevýhodu, když praotec Čech vybral tuto zemi, tak ji vybral jako zemi krásnou a bohatou, já s tím souhlasím, jen se zapomněl podívat pod zem, protože my nemáme ropu a plyn, a tuto surovinu prostě budeme muset nějaký čas dovážet. Dovážejme jí jen tolik, kolik musíme a když ji dovážíme, tak ji využijeme efektivně. V tom jsem v souladu jak s vaším výborem hospodářským, tak pro životní prostředí. Není zde žádný rozpor, není zde žádná čínská zeď mezi MPO a MŽP, mezi výbory apod.

Předseda Senátu Přemysl Sobotka: Chce se vyjádřit zpravodaj výboru pro územní rozvoj senátor Jan Horník? Není přítomen, takže nechce. Slovo má garanční zpravodaj senátor Jan Nádvorník.

Senátor Jan Nádvorník: Kolegyně a kolegové, viděl jsem kolegu Horníka, který se nechtěl vyjádřit. Všeobecná debata byla o tomto doprovodném usnesení, leč přesto 5 senátorů a jedna senátorka – ta dokonce dvakrát vystoupila – vyjádřili potřebnost k přijetí tohoto zákona.

Zaregistroval jsem kolegu Pelce, který hovořil o nutnosti měřičů tepla. Škoda, že jeho pozměňovací návrh neprošel, protože ze svých zkušeností vím, že je to správná cesta a že jednou tato doba přijde.

Dále mne zaujal pan kolega Schwarzenberg, který hovořil o úsporách energie a o daních. To je také správná cesta, protože v určitých zemích EU poměr daně, odpady a vůbec energie se řeší. Myslím si, že u nás to bude také.

To je všechno z mé strany. Jedná se potom o hlasování o usnesení Senátu rozšířeném kolegou Pelcem a o schválení tohoto návrhu zákona.

Předseda Senátu Přemysl Sobotka: Děkuji. V této chvíli se posadte ke stolu zpravodajů. Máme jediný návrh, a to je **návrh schválit tento zákon**.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti, tlačítko NE a zvedne ruku.

Hlasování č. 94 je ukončeno. Registrováno 68, kvórum 35, pro 54, proti 4.
Návrh byl schválen.

Nyní budeme hlasovat o usnesení tak, jak bylo přijato výborem pro územní rozvoj a veřejnou správu. Garanční zpravodaj ale řekl, že bylo obohaceno kolegou Pelcem. Potom prosím, aby bylo celé usnesení přečteno do stenozáznamu, aby všichni věděli, o čem budeme hlasovat.

Senátor Jan Horník: Usnesení zní takto: Usnesení Senátu přijaté v souvislosti s projednáváním návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů (senátní tisk 282).

Senát vyzývá Ministerstvo životního prostředí ČR a Ministerstvo průmyslu a obchodu ČR, aby při své účasti na zpracování státní surovinové politiky v maximální možné míře důsledně prosazovala princip ponechání surovinových zásob státu v původním horninovém prostředí, in situ, pro jejich využití budoucími generacemi, zejména, aby operativně požadovala snížení těžebních limitů pro černé uhlí. Předseda Senátu a ověřovatel Senátu.

Předseda Senátu Přemysl Sobotka: Znění je jasné. Zahajuji hlasování. Kdo je pro toto usnesení, tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto usnesení, tlačítko NE a zvedne ruku.

Hlasování č. 94 je ukončeno. Registrováno 68, kvórum 35, pro 53, proti nikdo. **Návrh byl schválen.** Končím projednávání tohoto bodu. Vystřídáme se zde.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Následujícím bodem našeho jednání je

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 22/2004 Sb., o místním referendu a o změně některých zákonů.

Tento návrh zákona jste obdrželi jako **senátní tisk č. 281** a souhrnné pozměňovací návrhy jako senátní tisk č. 281/4. Pana ministra vnitra Františka Bublana zastoupí ministr průmyslu a obchodu Milan Urban, kterého prosím, aby nás seznámil s návrhem zákona.

Ministr vlády ČR Milan Urban: Vážený pane místopředsedo, vážené paní senátorky a páni senátoři, návrh novelizace zákona o obcích, zákona o krajích a zákona o hlavním městě Praze byl vypracován na základě schváleného plánu legislativních prací vlády. Jeho cílem je odstranění zásadních nedostatků platné právní úpravy, které mají vliv na výkon působnosti obcí a krajů, zejména v oblasti dozoru a kontroly nad jejich samostatnou a přenesenou působností.

Tyto nedostatky se projevují zejména v nerovném přístupu k obcím, neboť dosud vůči obcím vystupují dva dozorové orgány, ale vůči krajům a hlavnímu městu Praze pouze jeden, dále v nemožnosti okamžitého zásahu orgánů dozoru v případě zjevné nezákonnosti dozorového aktu, ve faktické nemožnosti sjednat nápravu obcemi v zákonem stanovené lhůtě, neboť ministerstvo vnitra je povinno po vydání rozhodnutí o pozastavení účinnosti právního předpisu podat návrh Ústavnímu soudu v zákonné lhůtě do 15 dnů, takže obce nápravu před podáním žaloby sjednat nemohou, i když vytykané porušení zákona uznávají.

Projevují se také v povinnosti obcí zasílat právní předpisy dvě orgánům, neboť obec je ze zákona zasílá pouze na krajský úřad a vyžádat si je může ministerstvo vnitra. V dosavadním pojetí dozoru a kontroly jako synonym, přestože tyto instituty mají rozdílnou povahu, nejen z hlediska doby svého výkonu vlastního předmětu, ale i z hlediska právních důsledků, a nakonec se projevují v absenci kontroly dodržování povinnosti v samotné působnosti, které územním samosprávným celkům ukládají zákony.

Prioritním cílem vládního návrhu novely zákona o územních samosprávných celcích je zjednodušení stávajícího systému dozoru nad samostatnou a přenesenou působností územních samosprávných celků, jeho zefektivnění a vyšší hospodárnost pro jeho adresáty, tj. obce, kraje a hlavní město Prahu.

Proto bylo navrženo, zejména oddělení institutu kontroly a dozoru, dozor nad samostatnou působností územních samosprávných celků vykonávan jen ministerstvem vnitra, dále dozor nad samostatnou působností částí hl. m. Prahy a částí územně členěných statutárních měst vykonávan magistráty těchto měst. Dále bylo navrženo, a by dozor nad přenesenou působností obcí byl vykonávan jen krajskými úřady, dozor nad přenesenou působností krajů a hlavního města Prahy, byl vykonávan pouze věcně příslušnými ministerstvy.

Dále je navrženo, aby kontrola povinností územních samosprávných celků v samostatné působnosti byla vykonávána ministerstvem vnitra.

Nad rámec vládního návrhu novely zákonů o územních samosprávných celcích byly schváleny v Poslanecké sněmovně rovněž pozměňovací návrhy, a to mimo jiné zavedení statutu městys a obnovení statutu města pro tzv. historická města, rozšíření okruhu statutárních měst o města Přerov, Chomutov a Děčín, možnost v části obce oddělit se na začátku každého kalendářního roku a pravidla pro dělení majetku obce mezi obec nově vzniklou a původní, dále byla navržena nová úprava odměňování uvolněných a neuvolněných zastupitelů vykonávajících funkci starosty. Pozměňovacím návrhem v Poslanecké sněmovně byla navržena možnost oddělení části obce k 1. 7. 2006.

Závěrem doporučuji Senátu přijmout návrh zákona, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou. Děkuji.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji panu navrhovateli, a prosím vás, abyste zaujal místo u stolku zpravodajů.

Návrh zákona byl přikázán ústavně-právnímu výboru. Ten určil jako svou zpravodajku paní senátorku Domšovou a přijal usnesení, které vám bylo rozdáno jako senátní tisk 281/2.

Návrh zákona také projednala stálá komise Senátu pro rozvoj venkova. Ta určila svou zpravodajkou paní senátorku Václavu Domšovou a přijala usnesení, které jste obdrželi jako senátní tisk č. 281/3. Organizační výbor pak určil výborem garančním pro projednávání tohoto návrhu zákona výbor pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí. Tento výbor přijal usnesení, které vám bylo rozdáno jako senátní tisk č. 281/1. Zpravodajem výboru byl určen pan senátor Miloslav Pelc. Prosím ho, aby nás seznámil se zpravodajskou zprávou.

Senátor Miloslav Pelc: Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, dámy a pánové, pan ministr se zde zmínil o formě a principu dozoru a o změnách, které tato novela přinesla. Dovolte, abych se krátce zmínil o kontrole, která je zde chápána pouze jako zvláštní forma dozoru, přičemž zjištění získaná při kontrolní

činnosti výkonu samostatné a přenesené působnosti územních samosprávných celků slouží jako podklad pro přijetí příslušných dozorových opatření.

Návrh zákona je členěn do šesti částí. První část je o obcích, druhá o krajích, třetí o hlavním městě Praze, čtvrtá o místním referendu, pátá o Ústavním soudu a šestá pojednává o účinnosti zákona. V Podstatě se jedná o 5 novel zákonů.

Pan ministr se zmínil o krajích, obcích a o Praze. Dovolte, abych řekl několik slov ke čtvrté části, tj. k novele zákona o místním referendu. Zde dochází ke změně přijetí informací o vyhlášení místního referenda a výsledku hlasování. Oznamovací povinnost bude nově plnit starosta obce vůči ministerstvu vnitra a nikoliv vůči krajskému úřadu, jako tomu bylo dosud.

Pokud se týká novely zákona o Ústavním soudu, v této novele se zakotvuje oprávnění ředitele krajského úřadu podávat Ústavnímu soudu návrh na zrušení nařízení obce.

Nyní několik slov k legislativnímu procesu. Vládní návrh zákona byl předložen Poslanecké sněmovně 19. května 2005. První čtení proběhlo 24. května 2005 a návrh byl přikázán výboru pro veřejnou správu, regionální rozvoj a životní prostředí. Druhé čtení se konalo 14. prosince loňského roku a vedle pozměňovacích návrhů výborů byly podány další pozměňovací návrhy jednotlivých poslanců. Třetí čtení se uskutečnilo 27. ledna 2006 a návrh zákona byla schválen ve znění přijatých pozměňovacích návrhů, když se z přítomných 157 poslanců vyslovilo 88 pro návrh a 5 bylo proti.

Dovolte mi, abych se zmínil o některých problémech legislativního rázu. První se týká dozoru nad výkonem samostatné a přenesené působnosti obcí. V souhrnu pozměňovacích návrhů se bude jednat o pozměňovací návrh č. 7, který přijal náš výbor a současně ústavně-právní výbor.

Dozor nad výkonem samostatné a přenesené působností obcí. Navrhovaná právní úprava vychází z principu, že orgán dozoru v případě zjištěných nedostatků je nejprve povinen doručit obci výzvu k odstranění zjištěných nedostatků. Z tohoto principu je stanovena výjimka, a sice že orgán dozoru může bez předchozí výzvy k nápravě pozastavit účinnost správního předpisu obce nebo platnost usnesení či rozhodnutí obce v případě, že vydaný akt je ve zjevném a závažném rozporu se základními lidskými právy a svobodami.

V pozměňovacím návrhu se navrhuje, aby uvedené oprávnění orgánů dozoru bylo aplikováno pouze v případech dozoru nad vydáváním obecně závazných vyhlášek a nařízení obcí, o jejichž zrušení rozhoduje Ústavní soud jako orgán kontroly ústavnosti. Současně se navržený text formulačně upřesňuje a pojem základní lidská práva se nahrazuje obecně užívaným pojmem lidská práva a základní svobody a dikce o závažnosti porušení lidských práv se vypouští, protože toto hodnotící kritérium není vhodné ve vztahu k porušení lidských práv nastolovat.

Pokud jde o dozor nad usneseními a rozhodnutími vydávanými obcí v samostatné a přenesené působnosti, zakotvují pozměňovací návrhy možnost pozastavit jejich platnost, resp. zrušit je bez předchozí výzvy k nápravě v případě, že usnesení nebo rozhodnutí je ve zřejmém a závažném rozporu se zákonem.

Takto navrhovaná změna je odůvodněna charakterem usnesení a rozhodnutí. Jde o individuální akty, které jsou na základě žaloby přezkoumávány správními soudy nebo v přenesené působnosti přímo rušeny orgánem dozoru bez možnosti soudního přezkumu. Proto i dozorové oprávnění by mělo sledovat rozpor se zákonem a nikoli výlučně rozpor s lidskými právy.

Dalším problematickým okruhem je dvojitá činnost v označení názvu obcí, jejich částí, ulic apod. Dosud je povinností obce uvádět název obce, její části apod. vedle

českého jazyka též v jazyce národnostní menšiny za určitých podmínek, tzn. 10 % občanů obce se při posledním sčítání lidu hlásilo k příslušné národnostní menšině a o označení jazykem národnostní menšiny požádalo peticí nejméně 40 % zletilých občanů hlásících se k této menšině. Nově nebude nutno podávat petici, bude stačit, když o dvojjazyčné označení požádají zástupci příslušné národnostní menšiny prostřednictvím výboru pro národnostní menšiny.

Nyní námítky k tomuto řešení. Nejsou jasně vyjádřena oprávnění výboru pro národnostní menšiny ve vztahu k podané žádosti a má-li výbor o žádosti rozhodnout, je nutno to v textu zákona přímo vyjádřit. Náš výbor to řeší pozměňovacím návrhem, který tento odstavec vypouští.

Dalším problematickým uskupením je nárok na odměnu při skončení funkčního období. V nově navrhovaném odstavci 1, § 75 zákona o obcích se stanoví mj., že odměna při skončení funkčního období nenáleží členovi zastupitelstva, pokud byl v průběhu funkčního období odsouzen za úmyslný trestný čin. Tam je nutno výslovně vyjádřit, že odsouzení musí být pravomocné. Tím se zabývá čtvrtý pozměňovací návrh našeho výboru i ústavně-právního výboru.

Dále by měla být vyřešena situace, kdy nárok na odměnu při skončení funkčního období vznikne v době, kdy trestní řízení není dosud ukončeno. Toto napравuje 5. pozměňovací návrh našeho výboru.

Další okruh problémů oddělení části obce k 1. 7. 2006. Přechodné ustanovení obsažené v článku 2 stanoví, že k oddělení části obce, které bylo před nabytím účinnosti tohoto zákona schváleno, pravomocným rozhodnutím krajského úřadu má dojít k 1. 7. 2006. Jedná se tady o nekoncepčnost ustanovení. Oddělení by mělo být stanoveno na počátek kalendářního roku. V případě zdůvodněného nesouhlasu předkladatele by mělo dojít k upřesnění, a sice že oddělení části obce k 1. 7. 2006 se týká pouze případů, kdy oddělení bylo před nabytím účinnosti schváleno pravomocným rozhodnutím krajského úřadu, ale k datu nabytí účinnosti zákona nebylo dosud provedeno. Toto opět řeší osmý pozměňovací návrh našeho výboru a je to zároveň i návrh ústavně-právního výboru.

Další okruh se týká dozoru nad výkonem samostatné a přenesené působnosti krajů. Zde se navrhuje obdobné změny jako u dozoru upraveného v zákoně o obcích. Je to devátý pozměňovací návrh našeho výboru a ústavně-právního výboru.

Další okruh se týká dozoru nad výkonem samostatné a přenesené působnosti hl.m. Prahy. Zde se opět navrhuje obdobné změny jako u dozoru upraveného v zákoně o obcích. Řeší to desátý pozměňovací návrh našeho výboru a ústavně-právního výboru.

Předposledním okruhem je novela zákona o ústavním soudu. Podle této novely mají být věcně příslušná ministerstva zmocněna k podávání návrhů na zrušení nařízení obce. To není možné, protože po změnách původní vládní předlohy přísluší dozor nad vydáváním a obsahem nařízení obcí pouze krajskému úřadu. Tuto věc řeší opět jedenáctý pozměňovací návrh výboru pro územní rozvoj a životní prostředí a ústavně-právní výboru.

Náš výbor při projednávání kromě těchto návrhů přijal další dva věcné pozměňovací návrhy.

První se týká rozšíření seznamu statutárních měst, ke stávajícím v této novele statutárním městům Přerov, Chomutov a Děčín bude přiřazeno město Frýdek-Místek.

To je návrh našeho výboru. Dovolte mi, abych vás v krátkosti seznámil s odůvodněním.

Frýdek-Místek je přirozeným centrem nejvýchodnější části naší republiky a byl statutárním městem již za Rakouska-Uherska od roku 1869 do roku 1918. Bylo to

tehdejší Vévodství Slezské. Frýdek–Místek k 1. 1. 2005 měl 59 897 obyvatel a v seznamu největších měst České republiky je výše postavený než statutární města Opava, které má 59 843 obyvatel, nebo Karlovy Vary – 51 537 obyvatel, Teplice – 51 193 obyvatel, Jihlava – 49 865 obyvatel, Mladá Boleslav 42 972 obyvatel.

Stejně tak menší počet obyvatel podle uvedené statistiky mají města navržená v předložené novele zákona, a sice Přerov – 46 938, Chomutov – 50 176 a Děčín 51 820.

Význam města Frýdek–Místek narůstá hlavně z hospodářského pohledu realizací nových průmyslových zón, zejména průmyslovou zónou Šošovice, která se nachází v bezprostřední blízkosti města. Investice automobilky Hyundai má zcela jistě celorepublikový význam a její vliv bude zasahovat i v okolních státech.

Město Frýdek–Místek je centrem vzdělanosti nejvýchodnější části naší republiky. Na území města je deset základních škol, dvě školy s 1. až 5. ročníkem, 22 mateřských škol a jedna základní umělecká škola. Bohatá je rovněž nabídka středních škol. Jsou to tři gymnázia, z toho jedno soukromé, střední odborná škola požární ochrany, jejímž zřizovatelem je ministerstvo vnitra, mateřská škola se zdravotní péčí soukromá, mateřská škola logopedická a jazyková škola s právem státní jazykové zkoušky, základní umělecká škola duchovní hudby – to je církevní škola a dalších 13 středních škol, z toho čtyři soukromé. Dále je ve městě vyšší odborná škola soukromá a od loňského roku také Vysoká škola J. A. Komenského.

Město Frýdek–Místek je kulturním centrem oblasti, má městskou knihovnu, několik galerií, dva kinosály, národní dům a lidový dům, zámek s expozicí Muzea Beskyd, Včelařské muzeum, Skalické muzeum a řadu kostelů a chrámů.

Město je rovněž sídlem souborů a sborů, ať pěveckých, tanečních či divadelních, které se snaží uchovat tradiční folklorní duch, a také dvou filmových klubů. Město Frýdek–Místek se může pyšnit ojedinělým ozbrojeným odporem vojákům proti německým fašistům památného dne 14. března 1939.

Město Frýdek–Místek je také sportovním centrem. Má moderní nově otevřený aquapark, dva kryté bazény, krytý zimní stadion, dvě kryté sportovní haly na míčové sporty, dva fotbalové stadiony, 20 školních tělocvičen a 50 veřejně přístupných sportovních hřišť.

Vrcholné úrovně dosahují mužstva volejbalistek a házenkářů. Dlouhodobě dobrých výsledků s početnou mládežnickou základnou dosahují sportovní kluby v atletice, v basketbalu, v šachu, ve fotbale, v házené, ve volejbalu a v bojových uměních.

Město má velmi dobrou síň cyklostezek směřujících do Beskyd.

Omlouvám se obšírné stanovisko k tomuto návrhu, ale myslím si, že město Frýdek–Místek si ho po právu zaslouží.

Nyní poslední okruh a poslední pozměňovací návrh našeho výboru a výboru ústavně-právního. Podle § 75 odstavec 3 a 4 předloženého návrhu zákona se umožňuje poskytovat funkcionářům obce měsíční odměnu ještě po dobu tří měsíců ode dne zániku mandátu, resp. vzdání se či odvolání z funkce. V předloženém znění se toto oprávnění vztahuje na uvolněné členy zastupitelstva a neuvolněné členy zastupitelstva obce, kteří vykonávali funkci Starosty, za níž náleží měsíční odměna. Cílem tohoto návrhu, který předkládají oba výbory, je umožnit obcím poskytnout tuto odměnu i místostarostům obce. Jedná se o to umožnit obcím nikoli povinnost.

Podle zákona o obcích místostarosta zastupuje starostu v době jeho nepřítomnosti nebo v době, kdy starosta nevykonává funkci. Spolu se starostou podepisuje právní předpisy obce. Měl by tedy mít nejen stejné povinnosti, ale i stejná práva.

Dámy a pánové, omlouvám se za obšírnější vystoupení, ale jedná se o pět novel zákonů. Náš výbor pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí po úvodním slově dr. Václava Henycha, ředitele odboru všeobecné správy ministerstva vnitra, zpravodajské zprávě senátora Miloslava Pelce a po rozpravě přijal z 30. schůze konané dne 9. března 2006 toto usnesení: 1. Výbor doporučuje Senátu Parlamentu ČR vrátit návrh zákona PS s pozměňovacími návrhy, které tvoří přílohu tohoto usnesení. 2. Určuje zpravodajem výboru pro jednání na schůzi Senátu Parlamentu ČR senátora Miloslava Pelce. 3. Pověřuje předsedu výboru senátora Jiřího Brýdla, aby předložil toto usnesení předsedovi Senátu Parlamentu ČR. Děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám, pane senátore. Prosím, posadte se u stolku zpravodajů, abyste mohl sledovat rozpravu a zaznamenával případné další návrhy, k nimž můžete po skončení rozpravy zaujmout stanovisko.

Táži se, zda si přeje vystoupit zpravodajka ústavně-právního výboru a zároveň zpravodajka stálé komise Senátu pro rozvoj venkova paní senátorka Václava Domšová? Nečeká až dokončím otázku, a ujímá se slova.

Senátorka Václava Domšová: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane ministře, vážené dámy a pánové, ústavně-právní výbor na své schůzi konané dne 15. března 2006 přijal trošku jiné usnesení než výbor pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí, proto musím vystoupit.

Na naší schůzi po úvodním slově pana Dr. Václava Henycha, náměstka ministra vnitra, jako zástupce předkladatele a po mé zpravodajské zprávě ústavně-právní výbor doporučuje Senátu Parlamentu ČR vrátit projednávaný návrh zákona Poslanecké sněmovně s pozměňovacími návrhy, které máte uvedeny v příloze, mě určuje zpravodajem a já vám jenom řeknu, v čem se naše pozměňovací návrhy liší od návrhů výboru pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí.

Ústavně-právní výbor v první řadě shledal, že institut městysů, který se ustanovuje touto novelou, není v našem právním řádu systémový a potřebný. Takto jsem to pochopila a většinou hlasů v našem výboru tento návrh byl přijat.

Můj osobní názor je, že obce mají v současné době skutečně jiné starosti, tohle je, jak já říkám, jen ta třesinka na dortu, byť je to v pocitové hladině. Já naprosto chápu starosty i občany městysů, že by chtěli být městysem, chtěli by být něco lepšího, než je jenom obyčejná obec. Já s tímto názorem ale nesouhlasím. Dělejme městyse, až nebudeme mít na obcích jiné problémy, a ty jsou dneska skutečně hraničící se zánikem některých obcí. Ústavně-právní výbor tedy městyse nedoporučuje.

Další změna pozměňovacích návrhů v našem výboru se týká zjednodušení ustanovení pokud jde o různojazyčné názvy obcí v městech, kde jsou národnostní menšiny. Po konzultaci s odborníky a s lidmi z praxe jsme zjednodušili toto ustanovení a já bych prosila, abyste je přijali.

V našem výboru jsme také nepřijali rozšíření statutárních měst o Frýdek-Místek. Nic proti Frýdku-Místku, ale opět zdá se nám to nesystémové. Někteří kolegové vystupovali s tím, že skutečně ten systém je potřeba.

Dneska se to stanovuje tak, že odkud je poslanec nebo senátor, tak je větší šance získat statutární město. Znovu opakuji, není tam systém. Někteří kolegové uváděli, že tam, kde jsou městské obvody, by mohla být statutární města. Ale se systémem v současné době to nemá nic společného.

Jinak ostatní pozměňovací návrhy, které přijal ústavně-právní výbor, jsou totožné s pozměňovacími návrhy výboru pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí.

Mohu-li, plynule naváži jako zpravodaj Stálé komise Senátu pro rozvoj venkova. Naše komise se sešla dne 21. března 2006 a zabývala se novelou zákona o obcích v tomto znění. Po úvodním slově Dr. Postráneckého, náměstka ministra vnitra, a mé zpravodajské zprávě doporučuje Stálá komise Senátu pro rozvoj venkova přijmout pozměňovací návrhy, které máte v příloze.

Tyto pozměňovací návrhy jsou dva. Jeden se týká rozšíření o statutární město Frýdek-Místek a druhý pozměňovací návrh se týká opět zjednodušení ustanovení týkajících se národnostních menšin, tak jak jsem již předesílala z usnesení ústavně-právního výboru.

První pozměňovací návrh je tedy ve shodě s výborem pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí, druhý pozměňovací návrh je ve shodě s ústavně-právním výborem.

Děkuji.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám, paní zpravodajko, a ptám se, zda někdo navrhuje podle § 107 jednacího řádu, aby Senát vyjádřil vůli návrhem zákona se nezabývat. Nikdo takový není, otevírám tedy obecnou rozpravu. Písemné přihlášky nemám. Elektronicky se zatím přihlásili senátoři Jiří Brydl, Miloslav Pelc, Tomáš Julínek a Ondřej Feber.

Pan předseda Julínek chce vystoupit teď hned, má na to právo jako předseda klubu; bude to ostatně technická poznámka.

Senátor Tomáš Julínek: Děkuji, pane místopředsedo, omlouvám se kolegovi. Mám procedurální návrh. Do Senátu se blíží pan hejtman Vystrčil z kraje Vysočina a chtěl by vystoupit k tomuto zákonu a já bych prosil, zda by Senát vyslovil souhlas s jeho vystoupením v rámci obecné rozpravy k tomuto bodu.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji, pane senátore, vzal jste mi slovo, chtěl jsem sám tento návrh podat.

Je to procedurální návrh, takže o něm budeme vzápětí hlasovat.

Je tu tedy návrh, abychom podle § 50 odst. 2 našeho jednacího řádu vyslovili souhlas s účastí a tedy s možností vystoupení hejtmana kraje Vysočina pana Miloše Vystrčila na našem jednání při projednávání tohoto senátního tisku.

Paní senátorky, páni senátoři, přistoupíme k hlasování.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem, ať zvedne ruku a stiskne tlačítko ANO. Děkuji. Kdo je proti, ať stiskne tlačítko NE a zvedne ruku.

Je to 95. hlasování v pořadí této schůze. Hlasování skončilo schválením procedurálního návrhu. V sále bylo přítomno 74 senátorek a senátorů, kvorum tedy bylo 38. Pro se vyslovilo 52 z přítomných, jeden hlas byl proti.

Přítomnost a vystoupení hejtmana kraje Vysočina jsme tedy schválili.

Nyní zahajujeme obecnou rozpravu, hovoří senátor Jiří Brydl.

Senátor Jiří Brydl: Pane předsedající, pane ministře, kolegyně a kolegové. Návrh novely zákona o obcích, jak jste sami poznali, není jednoduchý, je velmi komplikovaný, a to především v meritu věci, které projednáváme, tj. v nastavení dozoru nad orgány samosprávy. (Velký hluk v jednací síni, pohyb senátorů po sále.)

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Prosím paní senátorky a pány senátory o větší klid v sále. Děkuji vám.

Senátor Jiří Brýdl: Kdybych byl garančním zpravodajem, tak bych to uvítal při trénování na Poslaneckou sněmovnu.

Jak jsem řekl, je to samo o sobě velmi komplikované. Ale k tomu se vyjadřovat nechci, protože v důsledcích se jedná o politické rozhodnutí, zdali dozor nad samostatnou působností bude vykonávat kraj, tedy úřad kraje nebo ministerstvo. Já osobně se kloním k tomu, aby to bylo ministerstvo vnitra. Zdá se mi to být logičtější, protože úprava vztahů mezi dvěma samosprávnými celky je podle mne složitější než úprava vztahů mezi orgánem státní správy, ústředním orgánem státní správy, který dbá na zákonnost, a výkonem samosprávných funkcí u přenesených působností, kde je to poněkud odlišné.

Já ale v této chvíli, doufám, že v prvním a zároveň posledním vystoupení k tomuto zákonu, musím reagovat na vystoupení vážené a krásné kolegyně Václavy Domšové, která vystupovala jako zpravodajka ústavně-právního výboru. A vaším prostřednictvím, pane předsedající, si dovoluji jí vzkázat, že její vyjádření nebylo příliš šťastné, a sice to vyjádření, že obce mají jiné starosti a jiné problémy. V tisku, jak jsem četl její články, se objevil výraz „i třešinka na dortu“.

A vystupuji k tomu z toho důvodu, že náš výbor se dlouhou dobu, vlastně již několik let zabývá tím problémem, kdo může být městem, a reaguje tak na ustanovení zákona, které tam postavilo bariéru 3000 obyvatel, i když historicky víme, že máme města, jako Špindlerův Mlýn, která nemají ani polovinu z požadovaných 3000 obyvatel. A v průběhu projednávání této problematiky, která byla několikrát projednávána v PS a nikdy neprošla, takže se nedostala do Senátu, se k tomu přiřadil i problém, který by se dal pracovníě nazvat jako problém označení některých obcí jako městyse.

A já nesouhlasím s výrokem kolegyně Domšové také proto, že jako člověk, který starostoval 10 let ve městě, jsem nikdy neřešil jen problémy ekonomické, jaké má město problémy ekonomické, ale například v mém případě starostování ve Svitavách jsem řešil především problémy historické, protože jak mnozí víte, město Svitavy bylo městem s převážně německým obyvatelstvem a došlo k odsunu. A vlastně celým problémem našeho města nebylo budování nových věcí a infrastruktury, což je tedy hodně důležité, ale bylo to vlastně získání identity občanů.

Upozorňuji, že u těch obcí a měst, kde bylo české dosídlení, je to naprosto zásadní problém a je důležitější, než jestli se něco postaví nebo ne, protože žijeme-li v obci, kde není vztah občana k obci, tak to je obec mrtvá, i kdyby se tam stavělo a zlatilo sebevíce.

A uvádím tento příklad proto, že ti starostové a starostky, kteří se snaží obnovit historický název městyse, a že jde o historický a jaksi platný název, je zcela jisté, dělají vlastně totéž, hledají tvář kontinuity vlastních obcí a vlastních měst. A to je stejně významné ve starostenské práci, jako hledání prostředků pro investice nebo o tom, zda udržíme školu nebo ne.

Já naopak považuji takové snahy starostek a starostů obcí za velmi legitimní, a v této chvíli dokonce za velmi přínosné, protože můžeme být zavaleni různými frázemi, ale ještě zdaleka nejsme tak daleko, aby občané cítili jako vlastně nejpřirozenější část svého života svou vlastní obec, která uspokojuje jejich zájmy. A tato cest je hledáním k této věci. A proto to není něco nad rámec toho, co obce mají na starosti, ale z této interpretace to je vlastně jeden ze základních úkolů. (Opět velký hluk v Jednacím sále.) Tady se doopravdy těžko hovoří.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Já prosím, aby v předsáli byl klid! Už je tady několikrát stížnost senátorů.

Senátor Jiří Brýdl: Zazněl přísný hlas, děkuji.

Nechci tady opakovat celou diskusi, která se odehrála v našem výboru. Chci říci, že tam byli řekl bych jedni z největších expertů České republiky na tento historický problém – pan Dr. Voráček z Historického ústavu Akademie věd a pan architekt Kuča, všeobecně známá a uznávaná osobnost.

Pokud byste nevěřili mým slovům, že se jedná jaksí o navázání historických kontinuit a historických souvislostí, tak vám můžeme předložit záznam z jednání našeho výboru, kde všechny historické souvislosti, kdy, jak vznikala města, jak vznikaly městyse, kdy a jak tento název zanikl, zdali to bylo právní či neprávní cestou, tak všechno jsme vám schopni předložit. Ostatně je to i na webových stránkách Senátu.

A prosím vás, berte to, co říkám, s velkou vážností. A já vás velmi prosím, abyste nehlasovali unáhleně, abyste nepodpořili toto usnesení ústavně-právního výboru, abyste dali možnost obcím a městům hledajícím svou identitu tuto identitu najít, nejen nacházet, ale najít! Je to doopravdy velmi důležité a nedá se to měřit s investicemi. Je to o tom, zdali chceme jaksí cílově dosáhnout, že občané jsou součástí svých obcí v historických souvislostech. To je něco, co se vůbec nedá zlehčovat, co se nedá označit něčím, jako že to je třešnička na dortu. A vůbec ne vyjádřením, že obce mají jiné starosti, například jak se zachovat. To prostě tady nelze směšovat, třeba problémy s rozpočtovým určením daní a s koeficienty ve vztahu třeba k malým obcím s problémem, který tady je řešen.

Byl jsem velmi překvapen neočekávanou velkorysostí Poslanecké sněmovny, která to dokázala poměrně jednoduchým způsobem vyřešit.

A já si tady nedělám předvolební kampaň, já už do Senátu nekandiduji, jak je známo, ale přece jen, protože vím, že tady jsou starostky a starostové obcí, kteří se o to přičinili, kteří se dokázali zorganizovat velmi promyšleným způsobem, kteří si našli argumenty ve spolupráci s lidmi, kteří tomu rozumějí, já jim v podstatě vyjadřuji velké uznání za tento krok. Děkuji.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji, pane senátore. Písemnou přihlášku podala paní senátorka Václava Domšová, písemné přihlášky mají přednost před jinými formami přihlášky. Já jí tedy uděluji slovo.

Senátorka Václava Domšová: Děkuji, pane předsedající. Já musím vystoupit k tomu, co tady říkal kolega, vyprovokoval mě.

Já jsem si plně vědoma, co je to identita občanů jednotlivých obcí. I já jsem ze Sudet. I tam hledáme svou identitu, a nejen v mé obci, ale i v okolních obcích. Je to velice složité.

Ale já si myslím, že k tomu musí dospět každá obec zezdola. A to je to, jak se dneska ustanovují obecní symboly. Dneska si obce svým rozhodnutím stanovují znaky obcí, prapory. A to je podle mě to pravé. A hlavně tady nerozlišujeme nebo neustanovujeme různé kategorie obcí, že jedna je jakoby výš než ta druhá. Já si myslím, že není dobré stanovovat různé kategorie, aby se někdo cítil jinak, aby někdo byl historicky výš než jiný.

Já tomu rozumím, pane kolego. Ale přesto jsem potřebovala vystoupit, protože jsem nezlehčovala celou situaci. Já si toho hrozně vážím, že se obce vracejí ke svým

kořenům, že hledají svou identitu a že ji nacházejí. Pro mě je to ale ve smyslu ustanovování, jak již řekla, obecních symbolů, a městys je pro mě něco navíc.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: A teď opět bude využito práva přednosti, s prominutím vystoupím já.

Místopředseda Senátu Petr Smutný: S právem přednosti se přihlásil místopředseda Senátu pan kolega Petr Pithart, dávám mu slovo.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Vážený pane předsedající, paní kolegyně, páni kolegové. Ty obce, které stojí o to, aby mohly opět používat titul městys, jsou obce z mého volebního obvodu. Té věci se věnují řadu let, věnovaly tomu mnoho času, mnoho energie, prozkoumaly všechno, co bylo možné prozkoumat. A já pokládám za svoji povinnost se za ně postavit. Mimo jiné, jsou to ty nejlepší obce v mém volebním obvodu.

Uvědomte si, že vůbec nic nechtějí a také vůbec nic nedostanou. Budou tu nějaké menší výlohy, které samozřejmě berou na sebe. Ony jenom chtějí, abychom uznali, že ten titul jim byl odebrán nejenom bezdůvodně, ale především nelegálně, o legitimitě ani nemluví. Přece minulý režim cílevědomě všechno glajchšaltoval, zarovnával, ničil historickou paměť; a nevím proč my bychom to měli respektovat.

Ony nic nechtějí, ony se jenom hlásí k vlastní odpovědnosti vůči svým předkům, kteří obec nebo vesnici přivedly k rozkvětu, který pak opravňoval udělit jim tento titul, nejdříve městečko, posléze městys.

Velmi se přimlouvám, abychom jim v tom nebránili. A necht' paní kolegyně Domšová odpustí, ale já tu formulaci, že obce mají jiné starosti, pokládám za poněkud arogantní. Ať si obce rozhodnou, jaké mají starosti samy. A i ta slova o tom, že nemusíme dělat městys, jsou nepřipadná, my je nemusíme dělat, ty tady prostě byly a jednoho dne tichou cestou je režim zlikvidoval. Prosím, abychom se podle toho rozhodovali a hlasovali.

Místopředseda Senátu Petr Smutný: Děkuji vám, pane kolego. Dalším, kdo se přihlásil písemně s právem přednosti, je pan kolega Jaroslav Kubera, dávám mu slovo.

Senátor Jaroslav Kubera: Hezky jsem vás předběhl ...

Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, kolegyně a kolegové, to nebyl úmysl, ale protože máme za chvíli setkání, ÚPV a VEU, využil jsem té finty s písemnou přihláškou.

Já naváži na to, co tady říkal pan kolega Pithart. Skutečně, jestli někdo bude městys či statutární město, může být pro někoho zajímavé, pro někoho ne, ale je to přesně jako u trestního zákoníku, kdy se teď všichni soustředili na to, jestli paragraf o tunelování vypadne či nevypadne a zapomněli na důvod, proč Senát ten zákon vrátil a ty důvody byly úplně jiné.

A nám tady v debatě, jestli městys a statutární města mají mít nebo nemají mít obvody, uniká podstata tohoto zákona. Ta podstata je v něčem úplně jiném. Ta podstata je v tom, že národní výborizace pokračuje tempem, o kterém ani vy nemáte ponětí, a já vás s některými akty této národní výborizace za chvíli seznámím.

A to je ta podstata. Pamětníci zákona 367 vědí, že to byl zákon, který se vytvářel v době, kdy předtím byl zákon o národních výborech, který, mimochodem, po právní stránce byl zpracován mnohem lépe než všechny zákony poté následující,

akorát jeho chyba byla, že byl totalitní. Ale my se k němu zpět vrátíme, ale takovou oklikou, že právně už to tak správně není.

Myslím si tedy, že bychom měli udělat všechno pro to, aby se z obcí, kterým byla po roce 1989 přiznána samospráva, opět nestaly národní výbory. A to, co je zde předloženo, přesně k tomu směřuje. Je to pomsta Yvonne Štrekové, která prosazovala oddělený model, a když jí nebylo vyhověno ... A nechme dnes stranou, kdo a jak pro to kde hlasoval, pro spojený nebo rozdělený model, to není podstatné, ale je to určitě dneska otázka k diskusi, protože to, co se děje, už skutečně není únosné. Obce dostávají obrovské množství úkolů v přenesené působnosti a samospráva se úplně ztrácí. A kromě toho jsme svědky případů, kdy policie vyšetřuje zastupitelstvo statutárního města Most za to, jak zastupitelé hlasovali, že oni prodali akcie a kdosi na ně podal trestní oznámení, že byla vyplacena poté dividenda, čili oni zjevně porušovali zákon, protože nejednali pro město výhodně. Kdyby ovšem byli tak chytří, že by přesně věděli, zda bude nebo nebude dividenda, či jak se pohnou nebo nepohnou akcie, tak by nepochybně nedělali zastupitele, ale seděli by doma u počítače a jenom by obchodovali a byli by velmi spokojeni. Ale protože to je zrovna oblast činnosti, která mimochodem obcím ani nepřísluší, protože to neumějí, ale chovaly se tak, jak se chovaly, ale je to úplně jedno, protože stát a obce dělají spoustu věcí ekonomicky nevýhodných, dokonce skoro všechny věci dělají ekonomicky nevýhodné, protože jsou i jiné důvody, proč se některé věci dělají či nedělají a je na voličích, aby zhodnotili, jak je dělají.

Abych se dostal k tomuto zákonu. My nestačíme už ani sledovat – a já vám jenom velmi rychle vyjmenuji, co všechno se v tuto chvíli řítí. Začnu pasy. V tuto chvíli řeší města problém s tzv. smlouvou o umístění zařízení, která, česky řečeno, je o tom, že ministerstvo vnitra uzavřelo smlouvu se Státní tiskárnou cenin, ale protože ta nemůže udělat smlouvu ze zákonných důvodů o výpůjčce, tak vymyslela velmi složitou a dlouhou smlouvu o umístění zařízení, která mimochodem obsahuje sankce, že kdokoliv cokoliv řekne, protože téměř všechno kolem pasů je utajované, tak je pod hrozbou pokuty. Dělají se ty kabinky, vy to víte, že se tady i schválilo to, že nejlepší fotograf je starosta či primátor, to znamená fotit budou radnice, nikoliv fotografové, protože na ty není spoleh, ty by to zřejmě nevyfotily dobře.

Jen taková pikantnost. Jistě jste se dočetli včera, že Evropská unie se konečně dohodla na nové podobě řidičského průkazu, takže všechny dosud vynaložené prostředky byly prostředky vyhozenými, stejně tak jako budou zcela vyhozeny prostředky na pasy, protože po biometrice bude následovat čip a ty pasy, které teď tak slavnostně za ty obrovské peníze vyměníme, budeme vyměňovat znovu.

Jistě jste také zaregistrovali, že Senát se snažil pomoci starým lidem, aby si nemuseli vyměňovat občanské průkazy, ale ukázalo se, že ten pozměňovací návrh nebyl napsán správně, takže oni si je stejně budou muset vyměňovat.

Umíte si představit, co to bude znamenat na radnicích. Jen pro informaci: Na ty pasy se budou fotografovat i všechny děti nad 6 let, takže se očekává asi desetkrát menší průchodnost přepážek na pasy.

Kromě toho třeba u řidičských průkazů, protože jsme v EU a v pohraničních oblastech si dělá řada cizinců, zejména Němců, řidičské průkazy, tak to znamená, že ráno přijde najatý Čech, který odebere 50 lístků z onoho pořadí, ty lístky po 10 eurech prodá Němcům a český občan prakticky se nedostane v úředních hodinách vůbec k okénku. To je jenom takové okrajové.

Že tady máme zrovna pana ministra, zmíním CRM, což je v tisku prezentováno jako velký úspěch vlády, že nyní podnikatel přijde na jedno místo, tam

si to zařídí a to ostatní všichni zařídí. Jenom řeknu, kdo to všechno zařídí. Bude to úřad obce s rozšířenou působností, protože jiné úřady nemáme, takže vše, co jednotlivé resorty potřebují uplatnit, tak nemohou uplatnit nikde jinde, než na úřadech obcí s rozšířenou působností, které kupují další a další budovy a přijímají další a další úředníky, protože to není zdaleka všechno. Mimo to ministerstvo dopravy nám připravilo další novinku, to znamená, že testy autoškol už se nebudou konat jako dosud, budou se konat v učebnách úřadů obcí s rozšířenou působností, kde už nám nakázali, jaké počítače, jaké místnosti a co všechno na to budeme potřebovat. K tomu ovšem je schválený bodovací systém, o kterém tady budeme ještě v průběhu tohoto pléna mluvit, kde rovněž veškeré úkoly s tím spojené leží na obcích s rozšířenou působností.

Nejnovější hit z poslední doby, velmi aktuální, je tzv. sčítání ptáků v souvislosti s ptačí chřipkou, kdy veterinární správa si situaci poněkud zjednodušila, protože nemá takovou sílu, jako mají obce, tak už předešla tento zákon, kdy budou zřízeny opět občanské výbory, které budou v budoucnosti ptáky sčítat, a rozhodla se, že ač to žádný zákon neukládá nebo neříká, tak chovatelem není chovatel, který má kachny, husy, chovatelem je obec. Chovatelem je obec, čili obec dostala ony úkoly, které jsou spojeny s ptačí chřipkou.

My jsme se s tím vypořádali tak, že jsme vycházeli z premise, že chovatelem je obec, vydali jsme nařízení, že občané se sečtou, do 31. března každý občan je povinen přijít na radnici, vyplnit dotazník, podepsat, aby dostal náhradu. Okamžitě nám napsal – a to už jsme u zákona, pro pana kolegu Bárta, kdy dozor, kontrola – krajský úřad, že nedoporučuje přijímat toto nařízení, protože pro něj nemáme zákonné zmocnění. Má stoprocentní pravdu, ale protože termín je 31. března a do té doby nám krajský úřad nestačí ani podle tohoto zákona to nařízení zrušit, takže my ho rádi 1. dubna zrušíme, protože už budeme mít ptáky sečtené.

Další zákony nám například ukládají, že budeme také nadále kontrolovat prodej pornografie, před chvílí jsme schválili, já tedy ne, ale vy někteří, že budeme také evidovat všechny trhovce, protože je to určitě dobře. Ale to zdaleka ještě není všechno. Stavební zákon nám ukládá, že budeme dělat územní plány pro další a další obce. Pokud obec neumí udělat elektronickou desku, kdo jiný ji zřídí, než úřad obce s rozšířenou působností. Do toho jsme schválili správní řád, kdy ředitelky školek rozhodují ve správním řízení o tom, které dítě vezmou či nevezmou. A mezitím ovšem také nastoupil do účinnosti nový spisový řád, který je velmi často se správním řádem v rozporu, takže zápis jednoho dopisu, který normálně na malé obci napsali do knihy, že přišel dopis, tak dnes s tím stráví půlden, protože to musí označit spisovými značkami podle spisového řádu, spisovými značkami podle správního řádu. A tak bych mohl pokračovat hodiny a hodiny... Neudělám to, abych nezdržoval.

Žádná koordinace ministerstva vnitra neexistuje. Jednotlivé resorty, např. ministerstvo dopravy, má nový způsob, máme evropské nařízení, směrnice a máme nový akt, který se nazývá „usměrnění“, moc hezký akt, kterým ministerstvo řídí naše úředníky, ke kterým se chová tak, jako kdyby to byli jeho úředníci. Má to ale malý problém. Ono je neplatí. Platíme je my.

Rovněž tak stavební úřad a všechny ty úkoly, které jaksi na nás jsou nakládány, budou platit obce ze svých rozpočtů. Ale platy těch úředníků bude samozřejmě určovat stát, jak je v zemi zvykem.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Pane kolego, prosím vás, miřte ...

Senátor Jaroslav Kubera: Mířím, ano, mířím k tomuto zákonu. Nemohu pro něj hlasovat. Myslím si, že by měl být jenom jeden dozor, protože tady stačí, aby starosta zapomněl si zjistit, že tam byla jakási kontrola, kterých chodí denně jak z kraje, tak z různých orgánů deset, zapomene informovat a už se dopouští porušení zákona, protože měl informovat zastupitelstvo o tom, že proběhla jakási kontrola.

Vím, že to není v tuto chvíli snadné, Poslanecká sněmovna nás poměrně snadno přehlasuje, takže jen doufám, že po volbách bude lépe.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji. A teď uděluji slovo hejtmanovi kraje Vysočina panu Miloši Vystrčilovi, po něm jsou přihlášení senátoři Pelc, Feber, Horník a Jílek.

Vítám vás, pane hejtmane, myslím poprvé na půdě Senátu. Máte slovo.

Hejtman kraje Vysočina Miloš Vystrčil: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené paní senátorky, vážení páni senátoři, chci především poděkovat za to, že tady mohu promluvit. Velmi si toho vážím, nebo mohu říci, vážíme si toho jako hejtmani, protože ne vždycky nám to je všude umožněno.

Nebudu tady dnes mluvit za sebe, za hejtmana kraje Vysočina, ale budu tady mluvit za Asociaci krajů České republiky, za 14 krajských zastupitelstev, za 14 hejtmánů a také za většinu obcí České republiky, tzn. za Svaz měst a obcí ČR, a tu žádost nebo prosbu, kterou tady přednesu, berte jako prosbu, kterou k vám všichni tito adresují.

Moje vystoupení se týká tisku, který projednáváte a který také obsahuje v sobě novelu nebo změnu zákona o obcích a zákona o krajích a těch změn je tam více a část z nich se týká dozoru nad výkonem přenesené a samostatné působnosti obcí. Vy asi víte, že v současné době je tomu tak, že dozor nad výkonem přenesené a samostatné působnosti obcí vykonávají krajské úřady a ministerstvo vnitra společně s tím, že ten dozor funguje. Je pravdou, že v některých případech dochází k duplicitě těchto činností. Přesto vláda ČR míní, že je ten způsob výkonu toho dozoru třeba změnit, neboť tvrdí, že v případě toho, když krajské úřady dozorují výkon samostatné působnosti obcí, že to není v pořádku. My jsme přesvědčeni, že to v pořádku je a dokládáme to tím, že vláda nikde, aspoň o tom nevíme, nenavrhuje, abychom např. měli zrušenu i možnost výkonu dozoru nad přezkumem hospodaření obcí. Tzn., dostávám se k tomu, co je obsahem toho zákona, který vám vláda předkládá ke schválení. Obsahem je to, že vláda nám chce zrušit možnost vykonávat dozor nad samostatnou působností obcím, zatímco nám nikde jinde např. nezakazuje, abychom přestali vykonávat dozor, resp. přezkum hospodaření obcí, což je věc, která se výsostně týká samostatné působnosti obcí. Protože co je důležitější pro obce než rozpočet a hospodaření? A tam nikomu to, že my vykonáváme ten dozor, tzn. vykonáváme přezkum hospodaření obcí, nevadí. Zatímco v případě např. kontroly vyhlášek apod., resp. dozoru nad vyhláškami, to najednou vadí a vláda to chce celý tento dozor nad samostatnou působností obcí převést na ministerstvo vnitra.

Co se stane, pokud se tak stane a pokud vy budete souhlasit? Stane se to, že všechno bude pro obce dražší a delší. V okamžiku, kdy na zřejmě detašované pracoviště Ministerstva vnitra, které musí vzniknout, resp. ono už existuje, jenom bude větší, přijde podnět od občana, aby se podíval na to, jak vypadá tato vyhláška, zda je v pořádku. Daný pracovník MV na tom detašovaném pracovišti zjistí, že vyhláška se týká životního prostředí, že se týká kulturní oblasti, další spousty věcí a jedinou možnost, kterou má, že se napojí na resortní ministerstva a vyžádá si

vyjádření. Tato vyhláška bude putovat po ministerstvech, kde zřejmě přijmou další úředníky, následně tuto vyhlášku vyhodnotí, pošlou nazpátek na detašované pracoviště a ministerstvo vnitra rozhodne.

Dnes to vypadá tím způsobem, že toto všechno se děje na jednom úřadě a tím je krajský úřad a my tam ten dozor v té první instanci vykonáme s tím, že pokud potom daná obec nesouhlasí, tak nadchází ta kompetence ministerstva vnitra, která potom dále normálně funguje. Takže to bude všechno delší a dražší a bude to také méně přehledné, protože občané si teď zvykli, že všechno toto děláme my jako krajské úřady a nyní zase budou hledat detašovaná pracoviště ministerstva vnitra.

Druhá věc, která s tím souvisí, a podle mého názoru je neméně důležitá, je, že přijetím tohoto zákona, této novely těchto zákonů dojde k přímému porušení a nabezení celého principu reformy veřejné správy. Já tady mám usnesení PS ze 13. schůze 19. května 1999, kde jak o tom tady mluvil pan senátor Kubera, jsme přijali za svůj smíšený model veřejné správy. Hlasovali jsme pro to naprosto většinou a všechno budujeme tak, aby tento smíšený model mohl fungovat. V tom usnesení PS jsou body, které si myslím, že tady musím přečíst.

V tom usnesení PS vyzývá vládu, aby dále pracovala pouze na rozpracování této varianty smíšeného modelu s důrazem na začlenění téměř všech dekoncentrátů, detašovaných pracovišť, regionálních a územních pracovišť ústředních orgánů státní správy do jednotného úřadu veřejné správy. To, co dělá tento zákon, který vy projednáváte, je přesný opak. Vznikají detašovaná pracoviště MV, posilují se a budou vykonávat výkon státní správy, který dnes, bych řekl, k většinové spokojenosti obcí, jak nakonec dokládá ten návrh Svazu měst a obcí, vykonávají krajské úřady.

Zrovna tak PS vyzývá vládu, aby v rámci reformy neprodleně zahájila práce i na návrzích racionalizace státní správy a zjednodušení úředních postupů. To, co přináší tento zákon v těch věcech, které my jako kraje a obce napadáme, je přesný opak. Žádná racionalizace, dražší, delší, více úředníků. To je výsledek té novely, kterou vy máte před sebou a kterou já tady dnes tímto způsobem hodnotím.

Poslední věc, kterou tady chci říci, je, že to, co nastane alespoň částečně poté, co tato novela bude v těchto bodech přijata, bude zmatek. Protože zase ti lidé nebudou vědět, kam mají chodit, kde to funguje, kdy na krajský úřad, kdy na detašované pracoviště. A druhá věc, která se stane, že zrušíme to, co po nějaké poměrně těžké práci všech již teď docela slušně funguje a řekl bych, že ten trend z hlediska hodnocení kvality toho fungování je jednoznačně kladný.

Řešení, které společně se Svazem měst a obcí jako asociace krajů předkládáme, je, aby do této novely byl zapracován pozměňovací návrh. Ten pozměňovací návrh ponechává v platnosti všechny dobré návrhy vlády a k tomu ponechává ministerstvu vnitra i krajským úřadům ten výkon dozoru nad samostatnou působností obcí s tím ale, že upřesňuje, kdo kdy to má dělat. Když to zjednoduším, tak v té první instanci, v té první úrovni by to dělal krajský úřad a v okamžiku, kdyby došlo k nespokojenosti obce, tak potom by ten dozor přebíralo ministerstvo vnitra a pokud by případně došlo ke sporu u Ústavního soudu, tak by to bylo ministerstvo vnitra, které by zastupovalo stát. Nikoli krajské úřady.

Tzn. my si neosobujeme právo tady nahrazovat stát v případě té nejvyšší projednávané úrovně nějakého sporu, který eventuálně při té dozorové činnosti může nastat.

Druhá věc, kterou v tom našem pozměňovacím návrhu navrhuji, je, aby byl zjednodušen proces, aby došlo k tomu, že v okamžiku, kdy my vyzýváme tu danou obec, aby změnila vyhlášku nebo své usnesení, zároveň v tom samém okamžiku pozastavujeme platnost toho usnesení. To dnes také není, první je výzva, pak je

lhůta, pak je pozastavení platnosti a to, co je způsobeno, je, že ten občan pořád neví, na čem je, neví, jestli ta vyhláška platí nebo neplatí. A třetí věc potom, navrhujeme v té technické části toho pozměňovacího návrhu změnu pravidel a zpřehlednění toho postupu, kterým tento výkon dozorové činnosti má být prováděn. Takže tolik ode mne.

Děkuji ještě jednou, že jsem tady mohl vystoupit. Věřím, že se budete rozhodovat podle svého nejlepšího vědomí a snad i také podle toho, že i, jak se tady dívám, tak většina z vás jsou bývalými komunálními politiky, starosty, primátory, tzn., že věřím, že velmi dobře víte, o čem jsem mluvil. Děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám, pane hejtmane. A nyní se o slovo přihlásil senátor Miloslav Pelc.

Senátor Miloslav Pelc: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, dámy a pánové, já se nejprve přiznám k tomu, že jsem potrestán, a po zásluze, že jsem se nepřihlásil písemně, protože se chci vyjádřit k problematice městysů a všechno podstatné bylo zde krásnými slovy, kterých bych se já těžko dopustil, řečeno panem profesorem češtiny, panem místopředsedou Pithartem - na potvrzení a obhajobu městysů. Jenom mi dovolu, že v současné době neustále stoupá pocit obyvatel naší země, pocit hrdosti na to, odkud jsou, odkud pocházejí, na svoje vesničky, na svoje města, zkrátka na svoje obce. Je to dobře. K tomuto přispívá i symbolika obcí jako jsou vlajky, jako jsou znaky a já si myslím, že neméně a určitě sem patří do té řady té symboliky i navrácení pojmu a názvu městys pro ta města, pro ty městyse, které ho měly před 17. květnem 1954. A i pro další, která o to budou usilovat. Čili já si paní senátorky Domšové velmi vážím, ale tady v tom s ní hrubě nesouhlasím, s jejím stanoviskem. Děkuji.

A když už jsem tady, abych se nemusel znovu přihlašovat, dovolu mi, abych zareagoval na vystoupení pana hejtmána z Vysočiny, který nás tady seznámil s fatálním pozměňovacím návrhem. Já vyslovuji hluboký podiv nad tím, jak taková závažná věc se řeší tímto způsobem a aniž bychom byli přesně informováni jednak ve výborech a jednak v plénu, to prostě není možné takovou věc projednávat dneska za pochodu, šít horkou jehlou. Děkuji.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám, pane senátore. Slovo má senátor Ondřej Feber. Po něm promluví páni senátoři Horník, Jílek a Kopecký.

Senátor Ondřej Feber: Vážený pane předsedo, kolegyně a kolegové, pane ministře, já bych si dovolil obrátit vaši pozornost trochu jiným směrem. Směrem, který může být pro většinu z vás okrajovým, protože většina vašich volebních obvodů neleží v regionech národnostně smíšených. Můj volební obvod a také má obec, kde jsem starostou, je takovým obvodem, kde je společnost národnostně smíšená. A my jsme před několika dny na této schůzi odsouhlasili ratifikaci Evropské charty regionálních či menšinových jazyků a také jsme k tomu dali doprovodné ustanovení. Mohli jsme to udělat s klidným srdcem, protože od r. 1990 naše právo doznalo pozitivních změn směrem k demokratickým principům i v oblasti uznávání menšin většinou a dávání prostoru menšinám v oblasti kultury, školství a veřejné správy, aby jejich identita zde byla respektována.

Také zákon o obcích umožňuje realizaci těchto záměrů menšin, a to zejména od r. 2000, kdy v tomto zákonu jsou ustanovení konkrétně se týkající práv menšin. V bodu 18 návrhu změn zákona o obcích, který teď projednáváme, se snaží PS

odstranit zcela zjevnou vadu, která je v současném paragrafu 29, zákona o obcích, ovšem ne nejšťastněji. O čem hovoří ten paragraf 29? Říká, že v obcích, kde se k národnostní menšině hlásí aspoň 10 % obyvatel, mohou být názvy těchto obcí a jejich součástí a také institucí dvojjazyčné. Může se tak stát pouze v případě, že členové této národnostní menšiny v počtu 40 % prostřednictvím petice o to požádají. A to je vnímáno menšinou, konkrétně u nás v Moravskoslezském kraji polskou, jako zásadní rozpor a obstrukce. Ona petice. A já si myslím, že mají pravdu. Protože petice jako taková je formou uplatňování ústavních práv určit státu, vůči samosprávě, o které musí být rozhodováno a která není v zákoně jasně vyjádřena.

To by znamenalo, že formou petice by se národnostní menšina domáhala svých práv na dvojjazyčnost v případě, že by to zákonem nebylo ošetřeno. Ale my to zákonem ošetřené máme. My říkáme, že v obcích, kde je aspoň 10 % příslušníků národnostní menšiny, mají právo na dvojjazyčnost. Poslanci zřejmě z popudu reprezentace národnostních menšin provedli úpravu v bodu 18, ale nedokonale, jak jsem již říkal, a naše legislativa na to upozorňuje. Protože už není třeba petice podle nového návrhu, ale stačí, když reprezentace národnostní menšiny o to požádá prostřednictvím výboru pro národnostní menšiny. Takový výbor musí být podle § 117 zákona o obcích zřízen také v případě, že je v obci aspoň 10 % příslušníků národnostní menšiny a tento výbor řeší problémy vzájemného soužití majoritní a minoritní společnosti. Ovšem není už v tom návrhu jasné, co ten výbor pro národnostní menšiny s tím má udělat. A na to nás naše legislativa upozorňuje.

Garanční výbor si s tím nedělal velké problémy a navrhl tento návrh vypustit. Výbor ústavně-právní, který se opřel o mé praktické zkušenosti, provedl úpravu, kde říká, co má výbor s tím udělat. Výbor svým usnesením má doporučit obcím, aby ty dvojjazyčné názvy byly použity. Je to jednoduchá úprava, pak legislativně je to všechno správné a také předkladatel náměstek Henych z ministerstva vnitra se k tomu návrhu přikláněl. Proto bych vás velice prosil, abyste dali na mé praktické zkušenosti a abyste návrh ústavně-právního výboru podpořili. Děkuji vám.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji, pane senátore. Slovo má senátor Jan Horník.

Senátor Jan Horník: Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, vážené kolegyně, kolegové, chtěl bych říci, že zákon o obcích mi začíná připadat, že čím dál tím víc košatí a košatí a jak to tady řekl kolega Kubera, v podstatě se stává i nepřehledným a administrativně velmi složitým a v podstatě za tím vším podle všeho budou stát asi ministerští úředníci, protože oni v podstatě díky tomu zvyšují svou byrokratickou moc. Ta státní správa se tímto zákonem a těmi různými úpravami, které se do něj dostávají, dostává vlastně nad tu samosprávu. To znamená, my máme zákon o samosprávě, ale dáváme tam možnosti státní moci tuto velmi citelně ovlivňovat.

Já mám dojem, že jisté věci, jestli vyhláška je platná nebo neplatná, o tom by měl rozhodnout nezávislý soud a ne ministerský úředník, protože ten tomu taky nemusí rozumět nebo má svůj výklad a ten výklad může být někde úplně jinde. Čili já bych si ten zákon všeobecně představoval hrozně jednoduchý, udělat jeho kompletní novelizaci a všechny ty nesmysly, které tam jsou, z něj vyškrtnout.

Vadí mi i taková záležitost odměňování uvolněných i neuvolněných funkcionářů, protože proč si usurpuje vláda to právo, která rozhodne, kolik bude mít starosta peněz? Co je jí po tom? O tom ať si rozhodne to zastupitelstvo. Jestli má dobrého starostu a chce mu dát 100 000, ať mu je dá, jestli za to vykoná práci. A

pokud mu je dá a bude to špatně, tak zřejmě dojde k tomu, že v příštím zastupitelstvu nebude sedět ani jeden z těch zastupitelů, kteří o tom rozhodli. Proč to dělá vláda? Nepochopil jsem nikdy. Dobře, pokud chce, abychom měli někde vůbec nějaké starosty, aby to vůbec někdo dělal, necht' dají jistou základní sazbu a o zbytku ať si rozhodují jednotlivá zastupitelstva. Protože mírou není jenom počet obyvatel, ale třeba i výše rozpočtu. Čím ho mám vyšší, tím s tím mám víc jako starosta práce.

Už tady je vidět, jak si usurpuje státní moc práva samosprávy a nenápadně se nám tam státní správa čím dál tím víc do toho zákona dostává.

Jenom krátce k městysům a k obcím. Musím to tady říci. Řekl to pěkně Jirka Brýdl, řekl to pěkně pan místopředseda, skutečně hledáme identitu a vezměte si, že to byla města nebo městyse z doby třeba středověku a byly právě proto, protože byly šikovné, protože tam bylo třeba nerostné bohatství, dovedly ho využívat a díky tomu stavěly celou tuto zem na nohy. To, že bolševik naprosto všechno násilně utnul, ještě neznámá, že by neměly mít právo na tyto tradice a zde taky nemůžu souhlasit s kolegyní Domšovou, že by tomu tak nemělo být. To jen na okraj.

Jinak pokud se zákon dostane do podrobné rozpravy, avizují pozměňovací návrhy, kde bych chtěl upozornit v § 75 na skutečnost možnosti odměňování nebo zaplacení odměny tří měsíců po ukončení činnosti starosty. Byl zde přednesen návrh našeho výboru, že to je doplněno o místostarostu, ale já navíc ještě říkám, jakmile skončím se svou funkcí a bude to buď, že budu odvolán nebo to budu muset udělat z rodinných důvodů, nevím, v mém případě konkrétně nemám kam jít. A takových starostů a místostarostů je víc. A proč jinde ministři a další dostávají odstupné a mají ho dané, proč starostové a místostarostové by to neměli mít? Čili můj pozměňovací návrh není „může být“, tzn. může dostat, nýbrž „dostane“. Jelikož není jednoduché z postu starosty se dostat do běžného života a mnohdy vám mohu říci, není jednoduché se zařadit do firmy, protože starosta i místostarosta nastrkují svou tvář jako politik za nějakou stranu. Samozřejmě majitelé firem jsou lidé, kteří mají politický názor a protože to byl zrovna takový a takový politik, tak ho třeba nemusí vzít do pracovního poměru.

Takže já si myslím, že to je spravedlivé a za to, a doufám, že většina starostů poctivě pracuje ve svých obcích, by si zasloužili, aby tu odměnu dostali v každém případě, i když budou zastupitelstvem odvoláni. Samozřejmě ne, pokud se dopustí nějaké trestné činnosti. Děkuji.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám, pane kolego. Slovo má senátor Adolf Jílek. Po něm jsou přihlášení senátoři Kopecký, Pospíšil, Zák.

Senátor Adolf Jílek: Pane předsedající, pane ministře, kolegyně a kolegové. Já se budu věnovat zákonu, který s těmito zákony souvisí, a myslím si, že by bylo potřeba ho změnit v jedné části. Zákon o úřednících samosprávných celků v § 11 převedení na jinou práci v odst. 2 mluví o tom, když neslouží zkoušky odborné způsobilosti, což je v pořádku, ale v odst. 1 říká, jestliže je proti úředníkovi vedeno trestní stíhání pro podezření z trestného činu, který, byl-li by pro něj úředník pravomocně odsouzen, byl by v rozporu s předpokladem bezúhonnosti stanoveným tímto zákonem. A územní samosprávný celek takového úředníka převede na jinou práci, která není správní činností, a to na dobu do pravomocného skončení trestního řízení. Nemůže-li být úředník převeden, dostává 60 %, nejvýše pak po dobu 12 měsíců.

Toto ustanovení bylo přijato, my jsme ho odsouhlasili v dobré víře, všichni jsme si mysleli, že to pomůže především v oblastech, kdy úředníci jsou nezvedení, a

já jsem najednou zjistil, že je to ustanovení, které je napsáno tak, že je velmi dobře zneužitelné. Je zneužitelné a ten případ se stal teď u nás v souvislosti s Philipsem Hranice, kdy Philips už loni na jaře věděl, že má problémy, u nás si o tom štěbetali vrabci na střeše, ale oficiálně nic nebylo. Došlo k tomu, že ekologicko-právní servis nejdřív napadl rozhodnutí Krajského úřadu a Stavebního úřadu v Hranicích a následně podal trestní oznámení na vedoucího odboru životního prostředí a vedoucího odboru stavebního úřadu na městě. Policie svým rozhodnutím zahájila trestní stíhání pro trestný čin zneužití pravomoci veřejného činitele z nedbalosti. Tito se pochopitelně odvolali ke státnímu zástupci a od té doby orgány činné v trestním řízení, tak jak bývá u nás zvykem, jsou nečinné.

Tito úředníci jsou převedeni ne na jinou práci, ale na 60 %, sedí doma a tyto dva úřady jsou v rozvalu. To je skutečnost, ke které došlo, která je, jak se dá tento odstavec § 11 docela dobře zneužít, a myslím, že se dá zneužít kdekoli, protože tam není možnost, že vedoucí úřadu může, tam dokonce není ani to, co mají policajti, kteří když jsou postaveni mimo službu na 60 % domů a v případě, že se prokáže po vyšetření, že nic nespáchali, že jsou bezúhonní, tak je jim doplaceno. Tady toto není. A prostě dostáváme se do situace, kdy tenhle paragraf je zneužitelný. Víím, že tam byl dán v dobré víře, s dobrým úmyslem. A já víím, že by bylo potřeba ho opravit a neumím ho opravit. To je potřeba, aby to udělalo ministerstvo vnitra s aspekty, které jsou, že to může být jak zahájené trestní stíhání pro nesmyslnou věc jen kvůli tomu, že někdo se mstí úředníkovi kvůli jeho rozhodnutí, ale může to být také pro závažnou trestnou činnost, třeba hospodářskou apod. Ten paragraf to nedokáže odlišit a nedává ani možnost rozhodnutí jeho nadřízenému, aby rozhodl. Já neumím ten paragraf opravit. Takže já se budu snažit, pokud bude podrobná rozprava, navrhnout jeho vypuštění a tady prostřednictvím předsedajícího žádám pana ministra, i když by tady měl sedět pan ministr Bublan, aby ministerstvo vnitra tuto část zákona o úřednících, protože na něm se stejně pracuje, aby tuto část opravilo tak, aby nebyl ten zákon zneužitelný a abychom zbytečně státní správu na krajích a na obcích nevystavovali stresům a nevystavovali lidi tomu, že budou mít strach rozhodnout, jestliže se proti nim postaví silný partner, který bude chtít to rozhodnutí trochu jinak. Děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji, takže pane ministře, já vás prosím, abyste vyřídil panu ministru vnitra to, co tady právě odeznělo.

Senátor František Kopecký: Vážený pane předsedající, pane ministře, dámy a pánové, dovoluji, abych jako senátor za Frýdecko-Místecko poděkoval všem, kteří jste ve výboru a v komisi podpořili pozměňovací návrh, který přiřazuje Frýdek-Místek ke statutárním městům. Děkuji zpravodaji, že velmi výstižně odůvodnil, proč Frýdek-Místek má být zařazen mezi tato města. Myslím, že by bylo zbytečné to dále v tuto chvíli rozvíjet.

Přesto bych chtěl říci, že jakoby symbolickou poslední událostí, která podporuje tento návrh, byla včerejší návštěva prezidenta ve Frýdku-Místku a rovněž podpis memoranda smlouvy s automobilkou Hyundai, která by měla stavět investici v nedalekých Šošovicích ve výši jedna miliarda eur. Myslím si, že jde o symboliku. Takto to vnímají naši občané. Myslím si, že význam tohoto města s touto investicí vzroste, stejně tak jako význam Moravskoslezského kraje a celého našeho regionu.

Na závěr na odlehčení mně dovoluji sdělit, že okolo Frýdku máme cestičku a že se na ní začíná zelenat travička.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám, pane kolego. Promluví senátor Jiří Pospíšil.

Senátor Jiří Pospíšil: Pane místopředsedo, pane ministře, dámy a pánové, rozumní lidé říkají, že by parlamenty neměly přijímat zákony půl roku před tím, než skončí. Ano, takový zákon nám přišel a my ho teď posuzujeme. Rozumní lidé dokonce radí, aby parlamenty přijímaly co nejméně zákonů a jejich změn. Existují státy, které v každé fázi legislativního procesu zkoumají, je-li změna zákona nezbytná a nedají-li se věci prosazovat jinak než změnou zákona. V posledním půl roce bývají totiž zákony velmi poznamenány blížícím se volebním bojem. Karel Deutsch ve své knize Nervy vlády definoval politiku z hlediska získávání hlasů jako hledání slibných nestabilit. Tento zákon je přesně z rodu hledání takových nestabilit, nalákat voliče na starobylý název, povýšit město na statutární a neřici občanům, že sice budou mít primátora, ale také více radnic a více úředníků. Slyšeli jsme, že do zákona si přidali své právě úředníci, proč ne, tento zákon bude populární, ten se schválí, je před volbami.

Lidé, co chtějí procvičit své občany ve výměně dokladů by si měli své městysi promyslet lépe. Co do jména, změna názvu, titulů, to konkrétní město nezmění a nevylepší. Protože svůj názor chci vyjádřit hlasováním a jednoznačně, tak navrhuji zamítnout, i kdybych tak hlasoval sám. Děkuji.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám, pane kolego a jako předposlední je zatím přihlášen pan senátor Jiří Žák. Prosím, aby se ujal slova. Poslední je kolega Milan Štěch.

Senátor Jiří Žák: Pane předsedající, pane ministře, kolegové, kolegyně, já zopakují jenom co řekl přede mnou kolega Pospíšil, dávám návrh na zamítnutí, S ohledem na všechno, co tady zaznělo v minulé rozpravě. Děkuji.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji, pan senátor Milan Štěch.

Senátor Milan Štěch: Pane místopředsedo, vážený pane ministře, vážené kolegyně, vážení kolegové. Jsem velice rád, že v tomto návrhu zákona se řeší problematika práv, historických práv měst a městysů, protože my sami jsme byli iniciátory novely zákona o obcích právě v části navrácení historických práv městům. Tehdy v Senátu jsme to podpořili, bohužel ve sněmovně to asi třemi hlasy neprošlo. Takže znovu říkám – jsem rád, že se toto napraví. Podporuji všechno to, co zaznělo ve věci, že je dobře, že občané mají vztah ke svým obcím, městům a městysům a že asi váží jejich historie.

Chci se ovšem vyjádřit k tomu, o čem hovořil kolega Horník. Práce starostů a místostarostů si velmi vážím, je to práce náročná a vím, že někdy občané očekávají od těchto představitelů obcí víc než oni mohou zajistit.

Možnosti obcí jsou legislativně i finančně omezeny a každá obec má výsledky podle toho, jak příčinliví jsou občané samotné obce, jaký je tram příjem z daní a jaký je celkový obraz obce.

Co tady bylo řečeno kolem potřeby odstupného nebo odměny při ukončení funkce, bylo značně nepřesné. Na starosty a místostarosty se vztahuje v této části zákoník práce jako na každého jiného občana, který je uvolněn pro výkon veřejné funkce. Pokud se po výkonu této funkce vrací, zaměstnavatel je povinen ho přijmout, a pokud místo pro něj nemá, nebo bylo organizačními změnami zrušeno, dá mu

výpověď z organizačních důvodů a vyplatí mu příslušné odstupné podle zákoníku práce nebo kolektivní smlouvy, pokud v organizaci je. V tomto je na tom jako každý jiný občan. Víím, že to bývá obtížné zejména tam, kde starosta nebo místostarosta je v uvolněné funkci delší dobu, že zejména po roce 1996 organizace zanikly. Pokud organizace zanikly a dávaly rozvázání pracovního poměru zaměstnancům, měly rozvázat pracovní poměr a většinou také rozvázaly i s těmito lidmi, kteří jsou dlouhodobě uvolněni pro výkon veřejné funkce a měli také nárok na odstupné. V řadě případů to dostali jako ostatní zaměstnanci. Pokud firma byla v konkurzu a na odstupné nebylo, odstupné často nedostali nejen uvolnění starostové, ale ani řadoví zaměstnanci, kteří neměli v té době jiný příjem.

Chtěl bych uvést na pravou míru, že tady jsou možnosti jako pro každého jiného veřejného činitele. Vůbec se mi nelíbí, že jakákoli skupina veřejných činitelů má nárok na zvláštní odstupné, tzn. jak poslanci, tak senátoři. Neměli bychom to rozšiřovat, měli bychom navrhnout a přijmout, aby brebendy navíc v podobě odstupného neměli žádní uvolnění funkcionáři, ať už poslanci, ministři, senátoři a potom také ani ne zastupitelé, tzn. starostové a místostarostové. Pokud to všichni ostatní budou mít, je zřejmé, že se starostové a místostarostové cítí diskriminováni, že by tento nárok mít neměli. Myslím si, že cesta by měla jít opačným směrem, byť víím, že nebude příliš populární v našich řadách, ale z pohledu rovného přístupu ke všem občanům v naší zemi by to byla jediná správná cesta.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: O slovo se přihlásila paní senátorka Liana Janáčková.

Senátorka Liana Janáčková: Pane předsedající, pane ministře, dámy a pánové, prostřednictvím pana předsedajícího chci reagovat na slova pana senátora Štěcha. Myslím, že žije na jiné planetě. V dnešní době, kdy starostů a starostek je 6200, neexistuje ani 5 %, kteří se mají kam vrátit. Na radnici jsem 16 let, můj podnik se zrušil po roce, kdy jsem prvním rokem starostovala. Nevadí mi, že se zrušil. Pokud mají být rovné šance všech, tak i ke starostům se musí stejně přistupovat. Pokud by se k nim nepřistupovalo stejně, navrhuji změnit zákon o obcích tak, aby starostové za svou práci nepobírali žádnou odměnu. U nás se nejedná o plat, ale o odměnu. V tom případě navrhuji, abychom neměli vůbec žádné platy a dělali to jen z lásky ke svým obcím. Já určitě udělám.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Slyšeli jsme slovo. Kdo se ještě hlásí do rozpravy? Nikdo, rozpravu končím. Ptám se pana navrhovatele, chce-li se k rozpravě vyjádřit. Pan ministr nechce této možnosti využít. Paní zpravodajko ústavně-právního výboru, ani vy si nepřejete vyjádřit se? Prosím zpravodaje garančního výboru.

Senátor Miloslav Pelc: V obecné rozpravě vystoupilo celkem 13 senátorů a hejtman z Vysočiny Vyskočil. Byl podán návrh na zamítnutí.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Protože byl podán návrh na zamítnutí, budeme o něm po znělce hlasovat.

Konstatuji, že v průběhu rozpravy byl podán návrh zákona zamítnout. V sále je přítomno 65 senátorek a senátorů, kvórum je 34.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro návrh zamítnout, ať stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu na zamítnutí, ať zvedne ruku a stiskne

tlačítko NE. Návrh na zamítnutí byl zamítnut. Z 68 přítomných při kvóru 35 pro návrh na zamítnutí bylo 20, proti návrhu 18.

Otevírám podrobnou rozpravu. První se hlásí pan senátor Miloslav Pelc.

Senátor Miloslav Pelc: Pro pořádek připomínám, že pozměňovací návrhy garančního výboru, ústavně-právního výboru a komise pro rozvoj venkova máte v tisku 281/4 – souhrn pozměňovacích návrhů.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Pan zpravodaj je před časem podrobně přečetl. Kdo se dále hlásí do rozpravy? Páni senátoři Jílek a Horník. Pan senátor Jílek má slovo.

Senátor Adolf Jílek: Pane předsedající, pane ministře, jak jsem avizoval v obecné rozpravě, že budu předkládat pozměňovací návrh, máte ho na lavicích. Pro záznam ho přečtu.

Za pátou část vložit šestou část: Změna zákona o úřednicích územně samosprávných celků. Článek IX - V § 11 zákona č. 312/2002 Sb., o úřednicích územně samosprávných celků a o změně některých zákonů se odstavec jedna zrušuje a zároveň se zrušuje označení odstavce dva.

Článek X – přechodné ustanovení. Dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se ruší převedení na jinou práci, provedená na základě § 11, odstavec 1 zákona č. 312/2002 Sb., do nabytí účinnosti tohoto zákona.

Dosavadní část šest označit jako 7 a dosavadní IX označit jako XI.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji, pane senátore. Pan senátor Horník.

Senátor Jan Horník: Kolegyně a kolegové, jak jsem avizoval, máte na lavicích dva pozměňovací návrhy. Pro steno je přečtu.

Za prvé v článku jedna bod 24, § 75, odstavec 3, ve větě první slovo „může“ vypustit. Promiňte, mám jiný.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: S technickou připomínkou vystoupí pan senátor Jílek.

Senátor Adolf Jílek: Pane předsedající, žádám o pětiminutovou přestávku před hlasováním, abychom se mohli poradit.

Senátor Jan Horník: Omlouvám se, vzal jsem si původní, neupravený tisk.

- 1) v článku 1, bod 24, § 75, odstavec 3 ve větě první slova „může být“ nahradit slovem „bude“.
- 2) V článku 1, bod 24, § 75, odstavec 4 ve větě první slova „může být“ nahradit sloven „bude“.

Zdůvodnění jsem již říkal. Nestydíme se v této republice za starosty, za uvolněné členy zastupitelstva, nebojme se říci, že mohou mít platy na velmi vysoké úrovni, jako je tomu normálně v Americe, kde lidé se svým daňovým přiznáním se chlubí, nezatajují, nesnaží se to obcházet. Kdo zaplatí větší daně, je na trhu větší machr. I u starostů je to obdobné. Ať zastupitelstva rozhodnou. Teď bohužel o tom rozhoduje vláda republiky. Víím, že je to tam nešťastně dané, proto jsem dal pozměňovací návrh. Na druhou stranu, za co se stydíme? Jestli jsem 16 let

starostou, a snad dobrým, nestydím se za to, Mé zastupitelstvo je ochotno dát mi více než 18 000 korun, které dnes mám, protože mám jen 180 obyvatel. Vždycky na tom vydělávají větší města. Rozpočet mám ale takový, že ho mám větší než kterákoli města v okolí. Mám s tím svou práci a musím ji odvést. Proč bych se měl stydět za to, že zastupitelstvo je ochotno mi dát měsíčně 50 000 korun? Nejde to, nemáme žádné 13. a 14. platy – nic.

Chtěl abych poprosit pana ministra, aby vyřídil vládě, aby přijala takové usnesení, nebo dala do zákona, že někdo jiný bude stanovovat odměny. Odměny bychom tedy dostávali, na nás se zákoník práce v něčem vztahuje, v něčem nevztahuje. Prosím, dejte nám pravomoc. Ať každá obec zváží, jestliže má malý rozpočet, nemůže ho celý dát na plat starosty a místostarosty. Nechte to na nich, od toho je to samospráva a ne státní správa.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: O slovo se znovu přihlásil pan senátor Jílek.

Senátor Adolf Jílek: Omlouvám se, při načítání pozměňovacího návrhu, jsem zapomněl podotknout, že pokud bude pozměňovací návrh přijat, je potřeba promítnout do návrhu zákona ještě změnu zákona o úřednících státní správy. To už ale naše legislativa umí.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Teď bude příležitost k závěrečným slovům, a pak bude vyhlášena pětiminutová přestávka. Pane navrhovateli, máte možnost vystoupit se závěrečným slovem.

Ministr vlády ČR Milan Urban: Pane místopředsedo, vážené paní senátorky a senátoři, stanoviska k pozměňovacím návrhům, která padly v jednotlivých výborech jsou zřejmá. Budu k většině těchto návrhů vyjadřovat neutrální stanovisko. Jedno bude souhlasné, a to k návrhu změny zákona o Ústavním soudu.

Pokud jde o dva návrhy, které byly předloženy při projednávání zákona na plénu, dovoluji, abych se vyjádřil k pozměňovacímu návrhu pana senátora Jílka. Odborné stanovisko ministerstva vnitra říká, že stanovisko má být nesouhlasné, neboť trestní stíhání je zahájeno až okamžikem obvinění dotčené osoby, nikoli podáním trestního oznámení. Tuto věc není potřeba příliš zdůrazňovat. Zahájení trestního stíhání je věcí orgánů činných v trestním řízení a tedy podle stanoviska ministerstva vnitra nelze s tímto pozměňovacím návrhem souhlasit.

Co se týká pozměňovacího návrhu pana senátora Horníka, mé stanovisko bude neutrální.

Dovolte mi ještě jednu poznámku v souvislosti s investicí Hyundai v Nošovicích, tedy v blízkosti Frýdku-Místku. Stanoviska ministerstva vnitra je neutrální, stanoviska Milana Urbana je mírně pozitivní.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji za tuto opatrnou řeč. Paní zpravodajko Domšová, chcete se vyslovit? Nechcete.

Hlasovali bychom, ale před tím ještě učiníme pětiminutovou přestávku. Sejdeme se ve 12.30 hodin.

(Jednání přerušeno ve 12.24 hodin.)

(Jednání opět zahájeno ve 12.29 hodin.)

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Vážené paní senátorky, vážení páni senátoři, budeme hlasovat. Prosím pana zpravodaje garančního výboru, aby nám od řečnické přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy, které zde zazněly, abychom o nich mohli hlasovat.

Senátor Miloslav Pelc: Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, dámy a pánové, podávám následující návrh na hlasování:

Máme celkem tři okruhy pozměňovacích návrhů. První okruh, to je souhrn pozměňovacích návrhů, jak je máte v tisku 281/4, bychom nazvali A, pozměňovací návrh pana senátora Jílka bychom nazvali B a pozměňovací návrh pana senátora Horníka bychom nazvali C.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Budeme tedy teď konkrétně hlasovat o čem?

Senátor Miloslav Pelc: Budeme nyní hlasovat o pozměňovacích návrzích okruhu A jednotlivě.

První pozměňovací návrh se týká vypuštění městysů. Přečetl bych ho, protože tam došlo k jednomu přepsání:

V článku 1 body 1, 3, 4, 21, 23, 33, 34, 35 a 36 pokud se daný text týká městysů, vypustit a následující body přečíslovat.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Prosím stanoviska. (Ministr má neutrální stanovisko, zpravodaj velmi negativní.)

Konstatuji, že v sále je přítomno 69 senátorek a senátorů, to znamená, že kvorum je 39 a hlasujeme o prvním pozměňovacím návrhu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento pozměňovací návrh, ať zvedne ruku a stiskne tlačítko ANO. Děkuji. Kdo je proti tomuto návrhu, nechť zvedne ruku a stiskne tlačítko NE.

Připomenu, že toto je v pořadí 97. hlasování o prvním pozměňovacím návrhu. Ten byl zamítnut. Nakonec hlasovalo 70 senátorek a senátorů a kvorum tedy bylo 36. Pro tento pozměňovací návrh bylo 5 hlasů, proti bylo 43. Návrh byl zamítnut.

Pane zpravodaji, pokračujte, prosím.

Senátor Miloslav Pelc: Druhý pozměňovací návrh je ten, že ke statutárním městům Přerov, Chomutov a Děčín přidáme Frýdek-Místek.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Prosím stanoviska. (Stanovisko ministra mírně pozitivní, zpravodaje velmi pozitivní.) Tím se to vyrovnalo.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a stiskne tlačítko ANO. Děkuji vám. Kdo je proti, nechť zvedne ruku a stiskne tlačítko NE.

Druhý pozměňovací návrh byl schválen. 70 přítomných, kvorum 36, 44 hlasů pro, žádný hlas proti.

Prosím o třetí pozměňovací návrh.

Senátor Miloslav Pelc: Třetí pozměňovací návrh se týká dvojjazyčnosti v názvu obcí, ulic apod. Víme, o co se jedná.

Jsou tady v podstatě dva návrhy. První je návrh garančního výboru, který říká: V článku 1 bod 18 vypustit a následující body přečíslovat.

A druhý návrh je ústavně-právního výboru a komise: V článku 1 bodu 18 za slova „prostřednictvím výboru pro národnostní menšiny“ odst. 3 doplnit slova: „a pokud ten svým usnesením návrh doporučí“.

Já jako zpravodaj garančního výboru respektuji rozhodnutí našeho garančního výboru, ale vnitřně se naprosto ztotožňuji se stanoviskem ústavně-právního výboru. Čili na mě nekoukejte, já budu hlasovat pro, ale v duchu jsem proti. (Oživení v sále. Smích.) V případě, že bude návrh přijat, je druhý nehlasovatelný a v případě, že nebude přijat, a já bych byl moc rád, kdyby nebyl přijat, budu hlasovat pro stanovisko ústavně-právního výboru a komise, které je určitě podle mého názoru lepší.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Slyšeli jsme stanovisko zpravodaje garančního výboru. Prosím stanovisko pana navrhovatele. (Ministr má neutrální stanovisko.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a stiskne tlačítko ANO. Děkuji. Kdo je proti, necht' zvedne ruku a stiskne tlačítko NE.

Třetí pozměňovací návrh byl v hlasování č. 99 zamítnut. 69 přítomných, kvorum 35, dva hlasy byly pro, dva hlasy proti zamítnutí.

Prosím, pokračujme.

Senátor Miloslav Pelc: A nyní **budeme hlasovat o návrhu ústavně-právního výboru a komise**, s tím, že se tam doplní slova „a pokud ten svým usnesením návrh doporučí“.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Prosím stanoviska. (Stanovisko ministra neutrální, zpravodaje doporučující.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a stiskne tlačítko ANO. Děkuji vám. A nyní ti, kteří jsou proti, stisknou tlačítko NE a mohou zvednout ruku.

To bylo 100. hlasování v pořadí. **Jde o čtvrtý pozměňovací návrh, který byl schválen.** 70 přítomných 36 kvorum, pro 58, proti nikdo.

Prosím.

Senátor Miloslav Pelc: Další je **pozměňovací návrh**, který se týká odměny po skončení funkčního období odsouzeného člena zastupitelstva, s tím, že odsouzení člena zastupitelstva musí být pravomocné. Jde tam o to, že ve větě druhé za slovo „starosty“ vložit slovo „pravomocně“.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Ano, porozuměli jsme. Prosím stanoviska. (Stanovisko ministra neutrální, zpravodaje doporučující.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, ať zvedne ruku a stiskne tlačítko ANO. Děkuji vám. Kdo je proti, ať zvedne ruku a stiskne tlačítko NE.

Pátý pozměňovací návrh byl schválen ve 101 hlasování. 70 přítomných, kvorum 36, 64 hlasů pro, nikdo nebyl proti. Prosím.

Senátor Miloslav Pelc: **Další pozměňovací návrh:** V článku 1 bodu 24 v § 75 na konci odstavce 7 doplnit věty:

Vznikl-li členovi zastupitelstva obce uvedenému v odst. 1 nárok na odměnu při skončení funkčního období v době, kdy je proti němu vedeno trestní řízení pro úmyslný trestný čin spáchaný v průběhu funkčního období, odměna při skončení funkčního období se nevyplatí. A skončí-li trestní řízení pro uvedený trestný čin pravomocným odsouzením člena zastupitelstva obce, má se za to, že nárok na

odměnu při skončení funkčního období nevznikl. Nedojde-li k takovému odsouzení, odměna při skončení funkčního období se vyplatí.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Prosím stanoviska. (Stanovisko ministra neutrální, zpravodaje doporučující.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, ať zvedne ruku a stiskne tlačítko ANO. Děkuji vám. Kdo je proti, necht' zvedne ruku a stiskne tlačítko NE.

Šestý pozměňovací návrh byl schválen. 70 přítomných, kворum 36, pro 63, proti nikdo. Prosím.

Senátor Miloslav Pelc: Další pozměňovací návrh se týká odměny, a sice, že může být poskytnuta ještě po dobu tří měsíců ode dne zániku mandátu, resp. vzdání se mandátu, a sice, aby se to týkalo nejenom starosty, ale i místostarosty.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Prosím stanoviska. (Stanovisko ministra neutrální, zpravodaje doporučující.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a stiskne tlačítko ANO. Děkuji. Kdo je proti, stiskne tlačítko NE a zvedne ruku.

Hlasování v pořadí 103. **Sedmý pozměňovací návrh byl schválen.** 70 přítomných, kvoru 36, 57 hlasů pro, nikdo nebyl proti.

Pokračujeme, prosím.

Senátor Miloslav Pelc: Další pozměňovací návrh je opět společný obou výborů a týká se pouze vyhlášek a nařízení, pokud o nich rozhoduje Ústavní soud, a sice tam je, že se vypouští slůvko „závažného“ u obcí a se základními lidskými právy a svobodami se nahrazuje „lidskými právy a základními svobodami“ a vypouští se v podstatě „základními lidskými právy a svobodami“ a nahrazují se slova „zákonem“ u obcí.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Prosím stanoviska. (Stanovisko ministra neutrální, zpravodaje doporučující.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a stiskne tlačítko ANO. Děkuji. Kdo je proti, necht' zvedne ruku a stiskne tlačítko NE.

Také **osmý pozměňovací návrh byl schválen** v hlasování 104. v pořadí. 70 přítomných, kvoru 36, 56 hlasů pro, nikdo nebyl proti.

Prosím pokračujte.

Senátor Miloslav Pelc: Další pozměňovací návrh je také společný obou výborů. Týká se oddělení části obce, které bylo schváleno přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona rozhodnutím krajského úřadu a má k němu dojít k 1. červenci 2006, se za slova „rozhodnutím krajského úřadu“ vkládají slova „a které nebylo do nabytí účinnosti tohoto zákona provedeno“.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Prosím stanoviska. (Stanovisko ministra neutrální, zpravodaje doporučující.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a stiskne tlačítko ANO. Děkuji. Kdo je proti, stiskne tlačítko NE a zvedne ruku.

Devátý pozměňovací návrh byl rovněž schválen v 105. hlasování. 70 přítomných, kvoru 36, 61 hlasů pro, žádný hlas proti.

Prosím.

Senátor Miloslav Pelc: Další návrh je opět společný obou výborů. A analogicky, co se předtím týkalo obcí, se teď týká krajů.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Prosím stanoviska. (Stanovisko ministra neutrální, zpravodaje doporučující.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a stiskne tlačítko ANO. Děkuji. Kdo je proti, stiskne tlačítko NE a zvedne ruku.

Desátý pozměňovací **návrh byl schválen** ve 106. hlasování v pořadí této schůze. 70 přítomných, kvorum 36, 60 hlasů pro, žádný hlas proti.

Prosím.

Senátor Miloslav Pelc: Další pozměňovací návrh je opět společný obou výborů a týká se analogicky Prahy, čili text je obdobný a týká se hlavního města Prahy.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Prosím stanoviska. (Stanovisko ministra neutrální, zpravodaje doporučující.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, ať zvedne ruku a stiskne tlačítko ANO. Děkuji. Kdo je proti, zvedněte, prosím, ruku a především stiskněte tlačítko NE.

Ve 107. hlasování byl **jedenáctý pozměňovací návrh schválen**. 70 přítomných, kvorum 36, 60 hlasů pro, žádný hlas proti.

Prosím, další návrh.

Senátor Miloslav Pelc: Posledním pozměňovacím návrhem z okruhu A je opět společný návrh obou výborů a týká se dozoru nad vydáváním a obsahem nařízení. Toto přísluší pouze krajskému úřadu. A podstata tohoto návrhu je, že v § 64 odst. 2 písm. a) se vypouští slovo „obce“.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Prosím stanoviska. (Ministr souhlasí, zpravodaj doporučuje.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, ať zvedne ruku a stiskne tlačítko ANO. Děkuji. Kdo je proti, stiskne tlačítko NE a zvedne ruku.

Dvanáctý pozměňovací návrh byl schválen v hlasování 108. 70 přítomných, kvorum 36, 64 hlasů pro, žádný hlas proti.

Přejdeme do okruhu B, prosím.

Senátor Miloslav Pelc: Okruh B je pozměňovací návrh pana kolegy **Adolfa Jílka**. Ten se týká změny zákona o úřednících územních samosprávných celků:

V § 11 zákona č. 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávných celků a o změně některých zákonů se odst. 1 zrušuje a zároveň se zrušuje označení odst. 2. To je článek IX.

A článek X – Přejícné ustanovení:

Datum nabytí účinnosti tohoto zákona se ruší převedení na jinou práci provedené na základě § 11 odst. 1 zákona č. 312/2002 Sb., ve znění účinném do nabytí účinnosti tohoto zákona.

Dosavadní část šestá se označí jako část sedmá a dosavadní čl. IX se označí jako čl. XI.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám, pane zpravodaji, že jste přečetl návrh, který byl podán až na schůzi, to bylo samozřejmě namístě.

Prosím stanoviska. (Ministr nesouhlasí, zpravodaj doporučuje.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento návrh, ať stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Ale obávám se, že jsem hlasovací zařízení stiskl těsně po sobě dvakrát, nezlobte se, omlouvám se.

Nyní jsem zahájil hlasování. Kdo je pro, ať zvedne ruku a stiskne tlačítko ANO. Kdo je proti, ať stiskne tlačítko NE a zvedne ruku.

13. pozměňovací návrh byl schválen. 70 přítomných, kворum 36, pro bylo 41 hlasů, jeden hlas byl proti.

Prosím, další návrh.

Senátor Miloslav Pelc: To je okruh C a jsou to v podstatě poslední dva návrhy dnešního hlasování o tomto zákonu, a sice:

V článku 1 bodu 24 v § 75 odst. 3 ve větě první slova „může být“ nahradit slovem „bude“.

A v článku 1 bodu 24 v § 75 odst. 4 ve větě první slova „může být“ nahradit slovem „bude“.

Jedná se o odměny místostarostovi a starostovi. Původní znění bylo, že obec může poskytnout a zde je to ustanovení obligatorní, že musí.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Prosím o stanoviska. (Ministr neutrální stanovisko, zpravodaj doporučující.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, ať stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Děkuji. Vy, kteří jste proti, stiskněte tlačítko NE a můžete zvednout ruku.

Poslední 14. pozměňovací návrh byl schválen. Bylo to 110. hlasování v pořadí této schůze. 70 přítomných, kворum 36, 51 hlasů pro, nikdo nebyl proti.

Vyčerpali jsme všechny pozměňovací návrhy a přistoupíme k **hlasování o tom, zda návrh zákona vrátíme Poslanecké sněmovně, ve znění přijatých pozměňovacích návrhů.**

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, abychom takto rozhodli, ať zvedne ruku a stiskne tlačítko ANO. Děkuji vám. Je-li někdo proti, stiskne teď tlačítko NE a zvedne ruku.

Konstatuji, že v okamžiku hlasování pořadové číslo 111 se ze 70 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 36 pro vyslovilo 62, proti nebyl nikdo. Tento **návrh byl přijat.**

Prosím pěkně, nyní ještě v souladu s usnesením Senátu č. 65 ze dne 28. ledna 2005 pověříme senátorky, resp. senátory, kteří odůvodní usnesení Senátu na schůzi PS.

Navrhují vám, aby těmito pověřenými byli senátor Miloslav Pelc a senátorka Václava Domšová. Ptám se jich, zda souhlasí s touto rolí. Ano, děkuji.

Přistoupíme k hlasování. Kdo je pro toto pověření, ať zvedne ruku a stiskne tlačítko ANO. Děkuji. Kdo je proti tomuto pověření, ať zvedne ruku a stiskne tlačítko NE.

Návrh na pověření byl v hlasování č. 112 schválen. 67 přítomných, kворum bylo 34, 58 hlasů bylo pro, nikdo nebyl proti.

Tím projednávání tohoto návrhu zákona skončilo. Děkuji navrhovateli a děkuji oběma zpravodajům.

Připomenu, co bylo řečeno při zahájení dnešního jednání. Dnes budeme jednat do 13.45 hodin, pak bude hodinu a půl dlouhá přestávka.

Před námi je nyní další bod

Návrh zákoníku práce

Je to **senátní tisk č. 290.**

Prosím pana ministra práce a sociálních věcí Zdeňka Škromacha, aby nás s návrhem zákona seznámil. Slova se ujme pan ministr práce a sociálních věcí, prosím.

Místopředseda vlády ČR Zdeněk Škromach: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené paní senátorky, páni senátoři, dovoluji, abych uvedl nový zákoník práce, který jsme předložili.

Tady bych možná trochu reagoval malinko na situaci, která se vytvořila vyřazením dalšího tisku, který souvisí se zákoníkem práce, a to je zákon o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci, s tím, že v podstatě řekněme trochu nestandardním postupem, který vnímám samozřejmě jako legitimní obstrukci a prodloužení lhůty na projednání, ale myslím si, že tak, jak bylo postupováno, není zcela obvyklé a v jiných případech Senát postupuje tak, že v podstatě se jedná o opravu, kterou nemusí schvalovat ani v rámci legislativně technických změn.

Ale registruji to, trochu mě samozřejmě překvapilo, že tento postup byl uplatněn bez konzultace s ministerstvem, které je garantem a předkladatelem tohoto zákona.

Nyní k zákoníku práce.

Problematika úpravy pracovněprávních vztahů byla již dříve předmětem 8. veřejného slyšení Senátu, které se konalo dne 4. října 2005, jehož jsem se zúčastnil a na kterém jsem také vystoupil.

S návrhem nového zákoníku práce souvisejí i návrhy dalších zákonů, které mají od 1. ledna 2007 upravovat pracovněprávní vztahy a které byly Poslaneckou sněmovnou schváleny 8. února letošního roku. Jedná se vedle návrhu zákoníku práce o návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákoníku práce, tzv. doprovodný zákon, a návrh zákona, o němž jsem hovořil před chvílí, kterým se upravují další požadavky bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v pracovněprávních vztazích, o zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při činnosti nebo poskytování služeb mimo pracovní vztahy.

Návrh zákoníku práce navazuje na návrh zákona o úrazovém pojištění zaměstnanců, což je senátní tisk 293, a návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o úrazovém pojištění zaměstnanců, které byly v Senátu rovněž projednány.

Dosavadní zákoník práce platí již 40. rok a měl by mít vlastně výročí, a k dnešnímu dni byl již padesátkrát změněn, v posledních letech hlavně s ohledem na harmonizaci s právem Evropského společenství. Úprava pracovněprávních vztahů v návrhu zákoníku práce a návrhu zákona o zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci je ovlivněna vazbou na řadu mezinárodních smluv, jimiž je ČR vázána a které mají přednost před zákonem, jakož i vazbou na právo Evropských společenství. Zdůrazňuji to proto, že mnohdy není dán prostor pro úpravu, jež by se mohla odchýlit od mezinárodních standardů. Tyto požadované souvislosti návrh zákoníku práce respektuje.

Nový zákoník práce, který upravuje pracovněprávní vztahy na novém liberálním principu, vychází ze zásady „Co není zakázáno, je dovoleno“, což současný zákoník práce neumožňoval. Navazuje ve stanoveném rozsahu na dosavadní občanský zákoník a posiluje smluvní volnost v pracovněprávních vztazích.

Současně zaručuje dosažený sociální standard pracovních podmínek zaměstnanců a úroveň ochrany zaměstnance jakožto slabší strany pracovněprávního vztahu a je zachován i dosavadní rozsah oprávnění odborů.

Návrh bude umožňovat, aby si účastníci pracovněprávních vztahů další práva sjednali smluvně. Půjde například o obsah pracovní smlouvy, vyšší mzdu, delší dovolenou, větší rozsah pracovního volna při překážkách v práci. Návrh zákoníku práce umožňuje při respektování principu rovného zacházení sjednat výhodnější úpravu nejen v kolektivních smlouvách, ale i v pracovních smlouvách, v dohodách o pracích konaných mimo pracovní poměr, popř. i v jiných smlouvách uzavřených mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem.

Nově zákoník práce obsahuje i úpravy, které byly dosud součástí samostatných zákonů. Tím se pro zaměstnance i zaměstnavatele stane přehlednějším a pro uživatelskou praxi i komplexnějším. Návrh zákoníku práce obsahuje celou zákonnou úpravu o odměňování v podnikatelské i nepodnikatelské sféře a úpravu cestovních náhrad, nahrazuje tedy právní úpravu, která je v současné době obsažena ve třech zákonech – v zákonu o mzdě, v zákonu o platu a v zákonu a cestovních náhradách. Nahrazuje rovněž i některé úpravy dosud obsažené v prováděcích právních předpisech.

Vážené paní senátorky, vážení páni senátoři, jsem si vědom, že oblast pracovně právních vztahů se dotýká několika milionů občanů. Vláda má maximální zájem na tom, aby zákoník práce umožnil kvalitní a důstojný život jak pro slušné zaměstnance, tak pro slušné zaměstnavatele. A to tento předložený návrh zákoníku práce naplňuje.

Chtěl bych možná při té příležitosti jenom připomenout jednu věc, která není podle mého názoru dostatečně oceněna v ČR v rámci sociálního dialogu, a to je sociální smír. Můžeme se podívat, a nemusíme chodit příliš daleko k aktuálnímu tématu, které se dneska odehrává ve Francii.

Ty miliónové demonstrace, stávky apod., vyvolalo jedno malé opatření, které se týká v podstatě věci, která u nás byla de facto navrhována několikrát, tj., aby bylo možné zaměstnance přijmout a propustit bez uvedení důvodu. A ve Francii se to týká pouze absolventů dva roky po ukončení školní docházky. V Česku to naprosto vážně mnozí navrhovali pro všechny zaměstnance. Takže tady je potřeba brát skutečně do úvahy to, že vyrovnaný zákoník práce, který stanovuje jasné vztahy mezi zaměstnanci a zaměstnavateli, je citlivý na každou takovouto úpravu. Česká republika není zemí, kde by se příliš stávkovalo, demonstrovalo. Ale to je také díky tomu, že se daří udržovat sociální smír, a to i díky pracovnímu právu, pracovním podmínkám, které jsou upraveny jak zákony, tak kolektivními smlouvami.

Možná ještě jedna poznámka, protože kolem zákoníku práce už bylo snad téměř všechno řečeno a stále se opakují mnohá témata, Česká republika patří mezi země, kde je nejliberálnější pracovní právo v EU. A tady chci jenom říci, že podle některých průzkumů, pokud se shrnou, a tady je potřeba dát dohromady nejenom to, co je obsaženo v zákoně, ale i to, co je obsaženo např. v kolektivních smlouvách, které v mnoha zemích EU vlastně nahrazují ustanovení, která jsou v ČR obsažena v pracovněprávních předpisech, v zákoníku práce. Pokud se porovnávají všechny nároky ve vztahu zaměstnanec-zaměstnavatel, pak ČR je hned asi na třetím nebo čtvrtém místě za takovými zeměmi jako je Velká Británie nebo Irsko. Pokud bereme jenom v rámci pracovního práva, tak pokud porovnáváme právní úpravu, tak jsme, myslím, na sedmém nebo osmém místě z hlediska nejliberálnějších pracovních vztahů.

Myslím si, že tady je potřeba skutečně vycházet i z podmínek, které jsou v okolních zemích, a já si dovoluji tvrdit, že pro zaměstnavatele, kteří působí např. v Německu, v Rakousku, je daleko složitější ukončit pracovní poměr a daleko dražší ukončení pracovního poměru, o čemž se často hovoří, než v České republice. A to je jenom jeden z aspektů při porovnávání podmínek, které jsou obsaženy v této normě.

Takže, vážené paní senátorky, páni senátoři, chtěl bych vás požádat, byť podle projednávání ve výborech to tak nevypadá, abyste schválili tento návrh zákoníku práce, a věřím tomu, že ještě v rámci diskuse bude možné vysvětlit nebo dát stanoviska některým názorům, které zazněly v rámci diskuse i v jednotlivých výborech. Děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám, pane navrhovateli, a prosím vás, abyste zaujal místo u stolku zpravodajů. Návrh zákona byl přikázán výboru pro hospodářství, zemědělství a dopravu. Ten určil svým zpravodajem pana senátora Ivo Bárka a přijal usnesení, které vám bylo rozdáno jako senátní tisk č. 290/3. Dále byl návrh zákona přikázán ústavně-právnímu výboru. Tento výbor svým zpravodajem ručil pana senátora Jiřího Stodůlku a přijal usnesení, které vám bylo rozdáno jako senátní tisk č. 290/2. Organizační výbor určil garančním výborem pro projednávání tohoto návrhu zákona výbor pro zdravotnictví a sociální politiku. Ten přijal usnesení, které vám bylo rozdáno jako senátní tisk č. 290/1. Zpravodajem výboru byl určen pan senátor Milan Štěch, kterého nyní žádám, aby nás seznámil se zpravodajskou zprávou. Prosím, pane kolego.

Senátor Milan Štěch: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážený pane místopředsedo vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové. O potřebě nového zákoníku práce se ví a pracuje se na novém zákoníku práce prakticky již od roku 1990. Ty práce byly výrazně zintenzívněny po roce 1993, kdy vstoupila v platnost nová Ústava a také v té době byla ustavena při ministerstvu práce a sociálních věcí expertní skupina, která se touto problematikou s určitými přestávkami a při určitých změnách složení této skupiny zabývala až do loňského roku.

Vždy v této expertní skupině byl de facto jednoznačný souhlas nebo shoda nad tím, že nový zákoník práce má být jednotným samostatným kodexem a že se má jednat o kodifikaci našeho pracovního práva. Také byla prakticky naprostá shoda v tom, že má být uplatněn princip tzv. minimaxu, tzn., aby nový kodex práce stanovil pouze hranice, tzn. minima, která budou pro zaměstnance garantována jako nepodkročitelné nároky, a maxima, která zase z druhé strany budou dávat pravomoc zaměstnavatelům, v jakém maximálním rozsahu mohou určité věci na zaměstnancích požadovat. Ten prostor mezi tím by měl být výrazně využit pro smluvní vztahy, tzn. posílena by měla být smluvní volnost.

Programové prohlášení vlády z r. 2002 v této oblasti výrazně odráží samozřejmě program nejsilnější, také vítězné politické strany z voleb z r. 2002. V programovém prohlášení vlády je zapsáno, že bude vypracován nový zákoník práce, že bude samostatný, jednotný, že to bude prostě kodex. Je tam také zakotveno, že se nezhorší postavení zaměstnanců, že se zachovají pravomoci odborů, že se posílí smluvní volnost a při dodržení již mnou jmenovaných zásad a principů, že se vytvoří větší prostor pro flexibilitu.

Kdo chce něco jiného, tak de facto by požadoval, aby vláda předložila normu, která by byla v rozporu s jejím vlastním programovým prohlášením. Je potřeba také asi k tomuto zákonu na úvod říci, že ty dlouhé, prakticky třináctileté diskuse i v oblasti teoretiků nedospěly k jednoznačné shodě. Na některá ustanovení i třeba

k občanskému zákoníku, byly a jsou rozdílné názory. Připravovanou novou úpravu zákoníku práce mimo již uvedených důvodů dále ovlivnily následující skutečnosti a normy. Zejména to byly ratifikované a k ratifikaci připravované úmluvy Mezinárodní organizace práce. Dále to byly směrnice Evropského společenství, které jsou již zapracovány do našeho právního rámce.

Také to byla výrazně v této souvislosti harmonizace, která byla ukončena v roce 2000, a samozřejmě oblast pracovního práva byla předmětem negociačních jednání a k této oblasti nebylo výhrad ze strany EU. Do předloženého zákoníku práce byly zapracovány i další závazky, kterými je ČR vázána, např. jako Evropská sociální charta. Při schvalování věcného záměru zákoníku práce v roce 2003 vláda schválila i vztah k občanskému zákoníku, a to na principu delegace.

Nutnost dokončení práce umocňovala skutečnost, že stávající zákoník práce je svým pojetím, tzn. základním principem, východisky v kolizi s Listinou práv a svobod. Od přijetí věcného záměru, tj. od roku 2003 bohužel došlo a ještě to bylo umocněno začátkem roku 2004, i k neshodě mezi sociálními partnery, tzn. zaměstnavateli a zaměstnanci.

Je to snad poprvé, kdy nad pracovními právními předpisy došlo k neshodě, protože i ty předchodí, zejména harmonizační novely, které jsou základem tohoto nového kodexu práce, byly vždycky na základě shody. Chci tím říci, že hmotně právní úpravy, které jsou převzaty do předloženého zákoníku práce, byly předtím shodně podpořeny jak zaměstnavateli tak zaměstnanci, a byly k tomu předávány členům Parlamentu i společné dopisy. Každý si může klást otázku, proč po čtyřech letech je tomu jinak, když se jedná o hmotně právně stejné ustanovení. Já se tomu samozřejmě také divím, ale myslím si, že tím důvodem byl posun i složení reprezentace zaměstnavatelů, kteří změnili, zejména v r. 2004, na tuto otázku svůj názor.

Vláda návrh schválila 21. září loňského roku, PS návrh pro projednání ve dvou výborech návrh schválila na plénu 31. ledna. Ze 182 přítomných poslanců pro hlasovalo 103, proti 65. Nebyl schválen návrh, který zazněl, a to byl návrh zamítnout. Bylo zapracováno 85 pozměňovacích návrhů, některé byly věcné, některé byly legislativně technické.

Návrh, jak už jsem uvedl, vychází z dokumentu, kterým je ČR vázána. To znamená dosavadní harmonizované úpravy z principu co není zakázáno je dovoleno, vše, co je potřeba vymežit, se upravilo oproti stávající úpravě pracovního práva v opačném gardu než doposud. To znamená, že dnes se mohlo konat pouze to, co nám zákon dovozoval, teď oproti tomu musí být řečeno, co se nesmí, a to, co není zakázáno, de facto bude možno v pracovních vztazích ať formou individuálních smluv nebo kolektivních smluv, upravovat. To je ta podstatná změna, která v pracovním právu je navrhována.

Nově se mj. např. upravuje, vymezuje ustavení vztahu k občanskému zákoníku pro pracovní právní vztahy, a to zejména v obecné části. Týká se to zejména právních úkonů a je to na principu delegačním. To znamená, že zákoník práce odkazuje na určité ustanovení paragrafy občanského zákoníku, které se pro pracovní právní vztahy budou používat.

V této oblasti se hodně diskutovalo, zda by neměl být zákoník práce zcela subsidiární občanskému zákoníku. Za prvé otázka k jakému, jestli míníme tomu současnému, který je předmětem změny, a ten nový zákoník, který má mít přes 2000 paragrafů, možná ještě více, vstoupí v platnost s otazníkem možná někdy kolem r. 2010, ale samozřejmě že pracovní právní vztahy by byly velice znehledněny, pokud by nejdříve musel vzít uživatel do ruky občanský zákoník a poté teprve, když

by to v občanském zákoníku nebylo upraveno, by dohledával v zákoníku práce. Je naprosto jasné, že by největší prospěch z toho asi měli advokáti.

Dále se navrhuje v předloženém zákoníku práce, aby výpovědní doba byla např. jen dvouměsíční, oproti tomu odstupné aby bylo tříměsíční. Jako výkon práce se do budoucna musí počítat s tím, že bude pracovní pohotovost na pracovišti. Tato změna vyvolala hodně polemik. To není ovlivněno tím, že by došlo k nějakému posunu, že by převážily třeba názory zaměstnanců, že se to má platit. Tady se vychází z úpravy, která je předmětem směrnice ES a ČR ji musí zpracovat do našeho právního řádu, protože pokud by pracovní pohotovost na pracovišti nebyla výkonem práce se všemi náležitostmi, hrozí velké nebezpečí, že při prvních soudních sporech by došlo k tomu, že by nároky zaměstnanců byly potvrzeny v souladu s judikaturou EU a že by také došlo k tomu, že by musely být zaměstnancům tyto nároky pravděpodobně zpětně vypláceny a mělo by to velké zásahy zejména do rozpočtů subjektů, kterých se to týká, především mám na mysli třeba zdravotnictví, nemocnice apod.

Dále se definuje vůbec závislá práce a obsah pracovně právních vztahů, což je velice důležité pro různé další jiné činnosti, které dneska byly předmětem určitých polemik, jako byly třeba diskuse nad tím, co je a není švarcsystém. Jako základní pracovně právní vztahy, ve kterých je vykonávána závislá práce, jsou definovány pracovní poměr a dohody o pracích konaných mimo pracovní poměr. Účastníci pracovně právních vztahů budou moci pro odchýlná ujednání v pracovněprávních vztazích využívat nejen pracovní smlouvu, kolektivní smlouvu, ale i nepojmenovanou smlouvu podle občanského zákoníku, nebude-li nebo není-li její použití v návrhu zákona omezeno.

Nový zákoník práce mj. např. obsahuje úpravu fondu pracovní doby. Víím o mnoha zaměstnavatelích, kteří toto vítají a čekají na to. Samozřejmě bude důležité, aby v konkrétních dohodách byly vymezeny přesné podmínky, které také zákon v těch mantinelech naznačuje, že by se měly ty smluvní strany pohybovat.

Při rozvázání pracovního poměru výpovědí ze strany zaměstnavatele nemusí zaměstnavatel plnit oproti současnému stavu nabídkovou povinnost. To znamená, že podmínkou platnosti výpovědi je nabídka nového vhodného zaměstnání pro propuštěného zaměstnance. To je současný stav. Budoucí stav tedy bude takový, že nabídková povinnost nebude. Tady asi stojí za zmínku, že velká část soudních sporů, které prohrávali někteří zaměstnavatelé, když rozvazovali pracovní poměr se zaměstnanci zejména z důvodu nadbytečnosti při organizačních změnách, tak prohrávali proto, že nesplnili tu formální povinnost nabídnout volné pracovní místo.

Takže toto se ze zákoníku vypouští a nabídková povinnost již do budoucna nebude v našem právním řádu.

Samozřejmě, že navazuje také zákoník práce na nový zákon o nemocenském pojištění, protože zaměstnavatel bude mít v Zákoníku práce uloženu povinnost platit náhradu mzdy při nemoci v prvních čtrnácti dnech.

Poslední zmínku chci říci, že to je oblast bezpečnosti práce a oblast úrazového pojištění, které se také upravují v navazujících zákonech. Samozřejmě že u úrazového pojištění se jedná o zásadnější změnu, ale bude to předmětem našeho dalšího jednání. Takže to jsou některá ustanovení, u kterých dochází k zásadním změnám. Jsou jich další desítky, některé jsou popsány ve zprávě našeho legislativního odboru, ale především byly předmětem diskuse i na semináři, na slyšení, které jsme tu měli v září loňského roku.

Objevily se výhrady, že zákoník práce je obsáhlý, že bude mít skoro 400 paragrafů. Chtěl bych říci, že opak je pravdou, protože zpracovaný předložený návrh

zákonu obsahuje v sobě i zákon o mzdě a zákon o platu, které dnes stály mimo. A i zákon o cestovních náhradách. A dále do nového zákoníku práce, do toho, co máme předloženo, je zapracováno v souladu s Ústavou 58 podzákoných předpisů. To si myslím, že je velká náprava toho, co doposud tady přežívalo. A všichni ti kritici, kteří hnidopišsky hledají nějakou možnost, aby řekli, že zákoník práce není v souladu s Ústavou nebo ústavní listinou, a většinou se jedná o ustanovení, která tam dneska jsou, prakticky žádné změny, tak pomíjejí, že právě 58 podzákoných předpisů, které od roku 1993 měly být v pracovněprávních normách zákonného typu nebo zákonech, prostě tam je dneska zapracováno. Takže na to chci upozornit předem, protože vím, že taková diskuse se občas vyskytuje.

Pracovněprávní vztahy jsou na principu vztahů nadřízenosti a podřízenosti. Samozřejmě není to na základě občanské nerovnosti, ale na základě toho, že někdo práci přiděluje, někdo ji vykonává, někdo tu práci zase musí přebírat a ten, kdo tu práci vykonává, se musí řídit určitými pokyny toho, kdo zodpovídá za chod té organizace, za chod toho úřadu. Je otázkou, zdali pracovně právní vztahy mohou být více uvolněny. Jestli mají být tak regulovány nebo ne. Ale podívejme se, jaká je situace. Já jsem přesvědčen, že sice převážná část zaměstnavatelů i zaměstnanců jsou slušní lidé, ale každý den slyšíme a čteme ve sdělovacích prostředcích o vzájemném chování např. podnikatelů vůči sobě, jak jednájí v rozporu s dobrými mravy, jak vše podřizují svému zisku, jsou ochotni např., v některých případech jsme o tom hovořili, zasypat Českou republiku odpadky, snaží se o výhody přes korupční jednání a jak je v souladu názor, že v oblasti pracovněprávních vztahů by pro tyto lidi neměla být u nás regulace. Vždyť přece je jasné, že když se chovají někteří podnikatelé tak brutálně vůči sobě, že se nebudou ani jinak chovat ke svým zaměstnancům. A z druhé strany samozřejmě se najdou i zaměstnanci, kteří jsou ochotni poškodit ve svůj prospěch i třeba zaměstnavatele, i s tím, že to bude mít negativní dopady na ostatní zaměstnance, kteří mohou ztratit práci.

Z tohoto důvodu je nutné a ve stavu, v jakém se nacházíme, abychom tu regulaci zhruba měli na té míře, kde ji máme doposud, byť to není všelék. Ale abychom ji měli na principu, že budou postaveny mantinely a bude prostor pro smluvní volnost. Pan ministr tady hovořil o tom, jak je vůbec ČR vnímána jako prostor v oblasti pracovněprávních vztahů pro aktivity podnikatelů a zahraničních zaměstnavatelů. Myslím si, že to, co tu máme před sebou, návrh Zákoníku práce, je dobrá norma, je to norma pro slušné lidi, pro lidi, kteří jednájí na základě oboustranného porozumění, je to norma, která je samozřejmě nevýhodná pro ty, kteří chtějí mít jednostrannou výhodu. Ale to je také účelem pracovněprávní regulace.

Jenom připomínám, že 4. 10. se uskutečnilo veřejné slyšení, seminář za poměrně velké účasti jak veřejnosti a zúčastnilo se 18 senátorů.

V Senátu byl zákon přidělen třem výborům. Náš výbor zdravotní a sociální je garančním výborem. Návrhem se zabýval výbor zdravotní a sociální 22. března. Při jednání výboru byly vysloveny názory jak pro podporu přijetí, tak i pro jeho odmítnutí. Nebyly předloženy pozměňovací návrhy a většinou hlasů senátorů ve výboru pro zdravotnictví a sociální politiku bylo přijato usnesení, které doporučuje plénu Senátu návrh zákona zamítnout.

Tato moje zpráva byla společnou zpravodajskou zprávou všech tří výborů, jak zdravotního, ústavně-právního, tak i hospodářského, zejména v té závěrečné části, neboť všechny tři výbory dospěly ke shodnému návrhu, tzn. navrhnout plénu Senátu návrh zákona zamítnout. Děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám, pane senátore. Prosím, posadte se ke stolku zpravodajů a sledujte rozpravu. Ptám se, zda si přeje vystoupit zpravodaj výboru pro hospodářství, zemědělství a dopravu pan senátor Ivo Bárek. Nepřeje si vystoupit. Teď bych se měl zeptat zpravodaje ústavně-právního výboru pana senátora Jiřího Stodůlky. Zpráva byla společná, to přejdeme, pan senátor Stodůlka jistě věděl, že tuto možnost bude mít a jestliže je na jednání s ústavním soudcem, tak by zřejmě tady na místě řekl, že si vystoupit nepřeje.

Takže já se teď zeptám, zda někdo navrhuje podle § 107 jednacího řádu, aby Senát projevil vůli návrhem zákona se nezabývat. V tom případě otevírám obecnou rozpravu. Hlásí se paní senátorka Gajdůšková, po ní paní senátorka Alena Palečková.

Senátorka Alena Gajdůšková: Vážený pane předsedající, vážený pane místopředsedo vlády, vážené paní senátorky, páni senátoři, byla jsem připravena k tomuto návrhu zákona argumentovat ke konkrétním ustanovením. Avšak po jednání na hospodářském výboru, kterého jsem se zúčastnila, kde žádné věcné argumenty nezazněly, ale byl schválen návrh zákona zamítnout, zůstanu také pouze v obecné rovině.

Tedy, vážené kolegyně, vážení kolegové, po správním řádu, trestním zákoníku dnes projednáváme třetí kodex, který předkládá sociálně demokratická koaliční vláda. Naplňuje tak požadavek, který nesčetněkrát zazněl i z tohoto místa. Dokonce z úst současného prezidenta Václava Klause. Bylo to volání po jasnějším, stručnějším a přehlednějším právním řádu ČR. Není jiná cesta k naplnění tohoto požadavku než revize stávajících zákonů a seskupení těch stovek novel a novel do zákoníku, tedy kodexu.

Návrh zákoníku práce, který projednáváme, shrnuje 58 právních předpisů. To už zde bylo řečeno. Kromě toho, že přímo nahrazuje 40 let starý zákoník práce, zákon o cestovních náhradách a zákon o mzdě a zákon o platu.

Tady řeknu z osobní zkušenosti, že největší černou mýrou každého personalisty v současné době je, že nezachytí v současné době změnu některé z těchto množství právních norem, a přivede tak do problému nejenom firmu, ale samozřejmě i sebe. Debata o tom, jak bude v ČR vypadat úprava pracovně právních vztahů, se táhne od roku 1990. Pravice po roce 1992 a priori odmítala právní úpravu v podobě jednoho kodexu. Toto a priori odmítání nemusím nijak komentovat, protože ho zažijeme i dnes. Je třeba však říci, že zvítězil zdravý rozum a praktický přístup k pracovnímu právu.

Zákoník práce, jak ho máme před sebou, vychází z potřeb praxe. A bude pro praxi velmi užitečný. Protože vymezuje, formuluje to, co je nutné vymezit a nechává naprostou volnost zaměstnavatelům i zaměstnancům ve všem ostatním, na čem se chtějí domluvit. Filozofie zákoníku práce přichází od principu, který je dán státní správě, tedy to, že může jen to, co je dáno, k principu, který je vlastní samosprávě, to znamená, že se může všechno, co není zakázáno.

To, co současný návrh zákoníku práce, který nyní projednáváme, vymezuje, je zakotvení principů, které platí všude na západ od našich hranic. To je především zásada nediskriminace ochrany zdraví a bezpečnosti při práci, právo na kolektivní vyjednávání a základní sociálně právní standardy. To jsou atributy sociálního evropského modelu.

Je velká škoda, že naši podnikatelé zastoupení v zaměstnavatelských svazech setrvali v a priori odmítání zákoníku práce a bojkotovali jednání o zákoníku práce. Bohužel se projevilo, že mnozí čeští podnikatelé nepochopili jednu

podstatnou věc, kterou seriózní firmy v Evropě ví a která je prokázána. Především, že podnikatelé, kteří chtějí být trvale úspěšní, musí vnímat to, že jsou především zaměstnavatelé, jak to vnímal Tomáš Baťa a mají odpovědnost za své zaměstnance.

Za druhé, že dnes nejsou konkurenční výhodou stroje, technologie a dokonce ani informace, protože k těm mají všichni stejný přístup. Konkurenční výhodou jsou lidé kvalifikovaní a vysoce motivovaní. Je prokázáno, že lidé, kteří se cítí v pohodě, chodí do práce rádi, jsou vysoce motivováni, odvádějí vyšší výkony v kvalitě i kvantitě a jsou dokonce ochotni akceptovat i nižší mzdu než když v práci spokojeni nejsou. To není pouze teorie řízení lidských zdrojů, to je i má praktická a exaktně dokázaná zkušenost z práce personalistky v soukromé firmě.

Z této pozice také tvrdím, že předložený zákoník práce je velmi praktickou normou, která reflektuje potřeby praxe a jsem přesvědčena o tom, že bude v praxi užitečný zaměstnancům i zaměstnavatelům, že ve svých důsledcích přispěje k dobré kondici nejen firmám, ale celému hospodářství. Naopak zamítnutí této moderní vyvážené normy chránící zaměstnance, ale také vycházející vstříc zaměstnavatelům znamená konzervaci stavu 40 let starého pracovního práva zakořeněného v centrálně plánovaném hospodářství.

Musím říci, že mě docela udivuje, že toto je navrhováno pravicí. Možná je to jen do absurda dotažený a na nesprávném místě aplikovaný konzervativismus, tedy lpění na tom, co je. Jinak si to nedovedu vysvětlit.

Doufám, že ještě zvážíte své rozhodnutí a dávám proto návrh schválit návrh zákona tak, jak je nám postoupen PS. Děkuji.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám, paní senátorko. S právem absolutní přednosti se přihlásil do obecné rozpravy předseda Senátu Přemysl Sobotka.

Předseda Senátu Přemysl Sobotka: Pane předsedající, pane ministře, kolegyně a kolegové, projednáváme nyní zákonnou normu, která je pro nás pro všechny jednou z nejdůležitějších, má upravovat otázku důležitou pro vztah zaměstnance a zaměstnavatele, ale i otázky ovlivňující nesporně i celkovou ekonomickou stabilitu počínaje nezaměstnaností a konče produktivitou práce, vše souvisí se základním vztahem upravovaným právě touto normou. Projednávaný návrh zákoníku práce bohužel nesplnil žádnou z nadějí, které do této normy veřejnost vkládala. Od nového zákona se očekávala norma srozumitelná, poměrně jednoduchá a hlavně stabilní, vyváženě a tolerantně upravující práva a povinnosti zaměstnanců i zaměstnavatelů, upravující postavení odborových a jiných profesních organizací a skupin v pracovních vztazích. Tolerantní a liberální přístup, který je všude evidentní evropskou tendencí, je tomuto návrhu bohužel zcela cizí.

Dále se domnívám, že nový zákoník práce porušuje právo na vzájemnou úpravu pracovních vztahů dále svobodné vůle obou stran a v konkrétních paragrafech přikazuje nejen zaměstnavatelům, ale i zaměstnancům povinnosti, které musí dodržet při úpravě těchto nesporně důležitých vzájemných vztahů. Je zcela evidentní, že takto pojatý zákon odporuje ustanovením Listiny lidských práv a svobod, a tím je i protiústavní, a nemůže mít proto v našem právním řádu místo. Nový zákoník usiluje o ještě větší ingerenci státu a odborů do vztahů, které by měly být především otázkou volných vztahů rovnoprávných partnerů.

V dnešním globalizovaném světě se stále zvyšující konkurencí spoléhající se především na iniciativu a svobodu vztahů působí tento návrh jako relikv z doby dávno minulé. Proto, a především z těchto důvodů, podporuji jeho zamítnutí.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji, pane předsedo, nyní promluví paní senátorka Alena Palečková. Máme v plánu ve 13.45 hodin udělat přestávku. Určitě vám to bude stačit.

Senátorka Alena Palečková: Vážený pane předsedající, pane ministře, kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych se na začátku svého vystoupení ohradila vůči slovům o obstrukci Senátu týkající se začínající lhůty k projednávání zákona o bezpečnosti práce. Pokud se tisk, který nám byl postoupen, liší od toho, co bylo schváleno PS, tak nám ani jiná možnost není nabízena.

Také bych se chtěla ohradit vůči některým větám ze zpravodajské zprávy. Nejen já, ale i někteří mí kolegové měli pocit, že v některých částech to překročilo normu zpravodajské zprávy a bylo tam více vlastních názorů, než by ve zpravodajské zprávě mělo být obsaženo.

To třetí, k čemu se ohrazuji, se týká konkrétně tohoto zákoníku práce. Pan ministr jej uvedl jako nový zákoník práce. Od začátku devadesátých let byl požadavek na novou pracovněprávní úpravu. Od té doby stávající zákoník práce prodělal třicet novelizací a před rokem 1989 jich bylo dvacet. Padesátkrát novelizovaný zákoník práce, poslední novelizace byla tzv. harmonizační. Při příležitostech projednávání harmonizačních norem se vždy mluvilo o nutnosti koncepčně nové úpravy pracovního práva.

Po celou dobu vzniku předlohy vznikaly rozpory mezi odpůrci a obhájci, čili mezi zaměstnavateli a zaměstnanci, reprezentovanými svými představiteli. Debaty se zúčastnila i odborná veřejnost, odborníci ze společností a kateder pracovního práva. V koncentrované formě zazněly všechny názory na připravovanou novou pracovní normu. Na osmém veřejném slyšení, které se v říjnu konalo za účasti 104 účastníků a 18 senátorů, což je úctyhodný počet, zpravidla tak velký zájem o veřejná slyšení není, a zejména ne mezi senátory.

Protože patřím k odpůrcům tohoto návrhu, použiji některé z argumentů, které jsem již na veřejném slyšení, ale i v následujícím čase zaregistrovala. Přes dlouhou přípravu není toto očekávaná nová koncepce pracovního práva, není jednoduchá a srozumitelná. S jistou malou mírou nadsázky lze říci, že se jedná o 51 novelu stávajícího zákoníku práce, protože je vystavěn na původním textu a mnohde přebírá celé pasáže původního textu.

Bylo tady hovořeno o vztahu k občanskému zákoníku. Rozpory kvůli vztahu k občanskému zákoníku byly i mezi některými členy legislativní rady vlády. Nový občanský zákoník není, ale zákoník práce tak vychází z metody delegace ke 130 ustanovením starého občana. V okamžiku, kdy bude nový občanský zákoník, nastane potřeba velkých změn i v zákoníku práce. Z tohoto hlediska by bylo jednodušší, kdyby byl zákoník práce podřazen právu občanskému, změna by byla mnohem jednodušší.

Zákoník práce, který je nám v tuto chvíli předložen, obsahuje spoustu povinností, které zejména malým a středním firmám přinášejí vážné problémy. Není nově upraveno postavení zástupců zaměstnanců odborů a rad zaměstnanců, zejména s posílením smluvního principu a dojednávání dalších pracovních podmínek v kolektivních smlouvách. Bylo tady řečeno, že tam, kde není zákaz, je vše ponecháno na volnosti smluvních vztahů. Podle mých informací 385 z 395 paragrafů dává povinnosti krok po kroku v každém detailu zaměstnavatelům a zbylých patnáct je dává zaměstnancům. Nezbyvá ani jeden paragraf na volné smluvní úpravy, kde se mohou vyskytovat, není mi v tuto chvíli jasné.

Podle názoru některých odborníků v oblasti pracovního práva včetně některých členů legislativní rady vláda, jsou některé ustanovení zákoníku práce v rozporu s Listinou základních práv a svobod a dokonce i s Ústavou ČR. Jde hlavně o otázku tzv. reprezentativnosti odborů, kde ne příliš četná odborová organizace může bránit vlastnímu v realizaci jeho práv, může zastupovat zaměstnance nečleny v mnoha oblastech a to nejen v otázkách kolektivního vyjednávání, informování a projednávání obecných věcí, ale i v individuálních otázkách jako výpovědi, okamžitého zrušení pracovního poměru, převedení na jinou práci, kontrolní oprávnění odborů, zákaz práce přes čas, v noci atd.

Vzhledem k tomu, co zde bylo řečeno a vzhledem k tomu, že v poslední době jsme svědky nesouhlasu některých menších odborových svazů, přikláním se zcela jasně k názoru našeho garančního výboru na zamítnutí této předlohy. Děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji, paní senátorko. Vyhláším polední přestávku, která bude podle dohod trvat do 15.15 hodin. Ještě než se rozejdeme, chci vám připomenout, že dnes ráno jsme si jako první bod odpoledního jednání schválili informaci vlády o výsledcích jednání ER, konané ve dnech 23. až 24. března v Bruselu, se kterou nás seznámí ministr zahraničních věcí Cyril Svoboda. Poté budeme pokračovat nyní přerušným bodem a pak dalšími zákony, které předkládá ministr práce a sociálních věcí Zdeněk Škromach. Pane předsedo, máte slovo.

Předseda Senátu Přemysl Sobotka: Než bude vyhlášena přestávka, mám procedurální návrh, abychom v 15.15 pokračovali zákoníkem práce a zprávu ministra zahraničních věcí přeložili až do bloku na konci našeho jednání, tzn. zítra odpoledne.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Je to procedurální návrh, o kterém budeme hlasovat, jakmile se zde v 15.15 sejdeme.

Ještě chce vystoupit předseda klubu ODS. (Předseda klubu ODS: Ulehčím proceduru, protože jako předseda klubu dávám veto na tuto změnu programu. Tím pádem se nemusí hlasovat.) Odhlasovali jsme to již ráno, můžeme o tom znovu rozhodnout v 15.15. Pan předseda navrhuje, abychom o tom rozhodli teď. Svolám vás, protože je to kontroverzní otázka.

Předsedou Senátu byl podán procedurální návrh, který by znamenal revokaci usnesení z počátku této schůze a znamenal by, že v 15.15 budeme pokračovat v projednávání právě projednávaného bodu, tj. zákoníku práce, a teprve poté dostane příležitost ministr zahraničních věcí. Prosím pana předsedu.

Předseda Senátu Přemysl Sobotka: Řekl jsem v 15.15 pokračovat v bloku zákoníku práce. Navrhoval jsem, aby ministr zahraničí vystoupil v současném bodu č. 50, tzn. věci, které nemají lhůtu.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Slyšeli jsme návrh.

O procedurálním návrhu hlasujeme bez rozpravy. Kdo je pro tento návrh, ať zvedne ruku a stiskne tlačítko ANO. Kdo je proti, ať zvedne ruku a stiskne tlačítko NE. Hlasujeme o změně pořadu.

Návrh byl schválen. V sále bylo přítomno 64, kvorum bylo 33, pro bylo 52, nikdo nebyl proti. V 15.15 pokračujeme.

(Jednání přerušeno ve 13.55 hodin.)

(Jednání opět zahájeno v 15.15 hodin.)

Místopředseda Senátu Petr Smutný: Kolegyně a kolegové, zahajují naše další jednání. Schůze byla přerušena v obecné rozpravě.

Ale nyní mě požádal o možnost přednést krátkou informaci předseda zahraničního výboru pan senátor Josef Jařab. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Senátor Josef Jařab: Děkuji, pane místopředsedo. Moc lidí tu ještě není, lidí tu jsou, ale ostatní zřejmě ještě přijdou, možná, že se to roznese.

To, co jsem chtěl, je, že jako každý rok se na nás obrací zástupce Tchajwanu, který se jako každý rok snaží v Ženevě dostat jako pozorovatel do Světové zdravotnické organizace (WHO) a my jako každý rok mnozí, většina z obou komor, vlastně je podpoříme, což bychom měli udělat, si myslím, i v letošním roce.

Připravil jsem petici, kdo by se chtěl k ní přidat, nechám ji kolovat, tak ji podepíše.

To je všechno. Jenom bych snad řekl jeden moment. Ono to není jednoduché ani na Tchajwanu samotném, jestli se chtějí nebo nechtějí spojit. Tady je to tedy spíš profesionální a morální záležitost. A oni se hodně snaží o to právě v době, kdy jsou epidemie, od SARS až po ptačí chřipku, jsou vlastně vypuštěni z celého toho globu a z pozornosti Světové zdravotnické organizace, což si myslím, že by nás mělo zajímat, a svým způsobem je proto podpořit jako pozorovatele.

Jaká bude politická budoucnost řešení do doby, když i Čína a Peking říkají, že dojde k reunifikaci, to znamená, že v této chvíli asi jednotní nejsou.

I z tohoto hlediska si tedy myslím, že je to jakési racio, abychom tchajwanskou snahu podpořili.

Děkuji vám pěkně a nechávám petici kolovat, případně ji dám potom na registraci v předsálí.

Děkuji pěkně, pane místopředsedo.

Místopředseda Senátu Petr Smutný: Děkuji vám za vaši informaci, pane senátore.

Přerušili jsme naše jednání v obecné rozpravě k návrhu zákoníku práce. V předchozí debatě zazněl návrh schválit, od výboru máme návrh zamítnout. Obecná rozprava bude pokračovat, mám ještě tři přihlášené. Dalším v pořadí je pan senátor Tomáš Julínek, kterému dávám slovo, a připraví se pan kolega Jiří Žák, který je přihlášen jako další.

Senátor Tomáš Julínek: Pane místopředsedo, kolegyně a kolegové. Předložená podoba nového zákoníku práce je hanebně promarněnou příležitostí. Příležitostí k zásadní reformě českého pracovního práva, příležitostí k zásadnímu zvýšení flexibility českého trhu práce, k výraznému snížení nezaměstnanosti i nezanedbatelnému růstu hrubého domácího produktu.

Místo toho jsme od vlády a Poslanecké sněmovny obdrželi návrh, který konzervuje dnešní neblahý stav, protiústavně posiluje pravomoci odborů a omezuje zaměstnance i zaměstnavatele ve svobodných ujednáních. Nový zákoník práce nesmyslně zdražuje lidskou práci, nutí zaměstnavatele přesouvat výrobu do zahraničí nebo obcházet jeho ustanovení a je v rozporu se zájmy občanů naší země.

Tento zákoník, kolegyně a kolegové, je zákoníkem na podporu nezaměstnanosti, nikoliv zákoníkem práce. I staré státy EU si již uvědomují, že flexibilita pracovního trhu je důležitou podmínkou prosperity země. Uvědomuji si, že přehnaná ochrana a neodůvodněná moc odborů jde v konečném důsledku proti zájmům konkrétních zaměstnanců i celé ekonomiky. Proč máme opakovat jejich chyby? Musíme se poučit a flexibilní pracovní právo použít jako zásadní komparativní výhodu v globální ekonomické soutěži.

Tento zákoník prospěje jedině skupině občanů, a to odborovým funkcionářům, a to ještě těch odborů velkých.

Podle slov pana premiéra Paroubka ČSSD a odbory jedno jsou. Tento zákoník práce byl ještě navíc schválen hlasy komunistů, tudíž není to výsledek koaliční spolupráce ve vládě. A to mi stačí ke konstatování, že tento zákon není opravdu zákonem pro zaměstnance a zaměstnavatele, ale realizuje politické a mocenské zájmy odborů.

Dovolte mi ještě doplnit moje vystoupení o technickou poznámku, která je teď adresována nám všem, ale speciálně nyní kolegovi Štěchovi.

Chci připomenout § 4 zákona o střetu zájmů, který hovoří o tom, že, cituji: Veřejný funkcionář v průběhu ústavního nebo státního orgánu, ve kterém vystoupí v rozpravě, předloží návrh nebo hlasuje, je povinen před schválením nebo rozhodnutím ve věci oznámit svůj poměr k projednávané věci. Jestliže se zřetelem k výsledku k projednání věci by mohl jemu anebo jeho rodině (tam jsou ještě paragrafy), vzniknou osobní prospěch nebo má-li on ve věci osobní zájem, je povinen takto učinit a oznámit to.

Často zapomínáme na toto vyhlášení. V tomto tělese jsem to zažil jenom párkrát a bylo by férové, abychom se k tomuto ustanovení § 4 o střetu zájmů vždycky přihlásili a férově řekli všem kolegům, v jakém jsme vztahu k projednávané věci a naplnili tím tento paragraf o oznámení osobního prospěchu. Myslím si, že v případě našeho kolegy by bylo takové prohlášení namístě, protože se jedná o mocenský zájem odborů, protože je známo, že počet členů odborů klesá a je naprosto nepřijatelné, aby se moc, která by měla být generována z počtu členstva, z počtu zájmů členstva nebo byla generována zájmem členstva, nahrazovala tím, že se prolobbovávají v zákonech paragrafy, které tuto moc fixují. Děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Petr Smutný: Děkuji vám, pane kolego. Slovo má pan senátor Jiří Žák, připraví se senátor Vavroušek, dalším v pořadí je pan senátor Mítlener a pan senátor Rakušan.

Pardon, omlouvám se, pan kolega Rakušan se přihlásil ne jako senátor, ale jako předseda klubu, má přednostní právo, prosím.

Senátor Jan Rakušan: Pane předsedající, kolegyně a kolegové, s vystoupením kolegy Julínka nelze než souhlasit, ale projednávali jsme předtím zákon o obcích, kde vystupovali starostové a třeba si zvyšovali nepřímo platy a nepamatuji si, že by kolega Julínek, když jsme projednávali závažné zákony o zdravotnictví, vždy tento paragraf citoval. Děkuji.

Místopředseda Senátu Petr Smutný: Děkuji za vaši poznámku. Slovo má kolega Jiří Žák, připraví se pan senátor Vavroušek.

Senátor Jiří Žák: Pane předsedající, pane ministře, vážené kolegyně a kolegové, chtěl bych vystoupit jenom s velmi stručným zdůvodněním, proč já budu zcela zásadně hlasovat pro zamítnutí této novely zákoníku práce.

Za prvé je to norma nesmírně komplikovaná a domnívám se, že pakliže přijímáme takto zásadní normu, měla by být zcela jednoduchá a jednoznačná a jasně pojmutelná.

Za druhé, jak už zde bylo řečeno několikrát, velmi výrazně zhoršuje podmínky na trhu práce.

A za třetí, nešvar, který se stává v poslední době, že je politické zadání, aby rychle byly protlačeny nějaké zákony, a to zákony velmi podstatné a důležité, se k nám dostávají z PS s tím, že je tam obrovské množství chyb a legislativních chyb. Tady máme stanovisko naší legislativy na 16 stránkách popsaných nedostatků a různých problémů v tomto zákonu. A my říkáme, přijmeme to za každou cenu a pak to budeme novelami spravovat. To přece není přístup. Děkuji.

Místopředseda Senátu Petr Smutný: Děkuji vám. Slovo má pan senátor Vavroušek, připraví se kolega Miltener.

Senátor Vítězslav Vavroušek: Vážený pane ministře, pane předsedající, dámy a pánové. Byl bych velice rád, a myslím, že by to bylo i dobré, aby mé krátké vystoupení bylo chápáno jako otázka předkladateli, a to otázka, která si zaslouží být zodpovězena.

Problém se týká především paragrafů 78 a 95, které se týkají problematiky pracovní doby, práce přes čas a pracovní pohotovosti. Tam, pokud je můj výklad správný, tak práci, která je provedena na pracovišti po klasické pracovní době, již nelze vykazat jako pracovní pohotovost, ale pracovní dobu. Ale tam je limit osmihodinové pracovní doby, přesčas, na celý týden.

Pro vaši informaci: Ve zdravotnictví je provoz nepřetržitý, sestry jsou v třisměnném provozu, tam problém není, lékaři jsou v provozu jednosměnném, to je osm hodin a těch 16 hodin bylo pokryto pohotovostní službou, případně prací přes čas, tak jak ji vykazovali. A nyní, když by můj výklad byl správný, pokud by měl být zákon naplněn, tak oddělení, které slouží po jednom lékaři, by potřebovalo 15 lékařů, oddělení, které slouží ve dvou, 30 a ve třech 45. Myslím si, že to nesplní ani fakultní nemocnice, kde se až tak na personální počty nehledí. A i kdyby tyto splnily, tak poskytují pouze dvacetiprocentní objem zdravotní péče, těch 80 % by nebylo podle tohoto zákona, pokud by mělo zůstat vše při starém a ten zákon by měl platit, tak to je prostě nenaplnitelné, to se nedá zorganizovat.

Jinými slovy, zdravotnický systém na tak náhlou změnu není připraven finančně, personálně a pro organizační změny, které nutně musí nastat, není vytvořen ani legislativní rámec.

Proto se chci zeptat, zda předkladatel má představu, jak tento problém řešit, protože znovu říkám, při stávajícím systému je to neřešitelné.

A bylo by možná dobré říci, že odložení o půl roku nebo o rok nic nevyřeší. Pokud by měl zákoník práce platit a neměl by být porušen duch litery zákona a nic by se zásadního nezměnilo v systému, tak organizační příprava, aby mohla proběhnout, potřebuje finanční zdroje, lidské zdroje, legislativní zdroje, a to především centrální, protože to nelze převést na podnikovou úroveň. A podle mého odhadu takováto příprava bude v intervalu pěti až patnácti let, takže půl roku, rok, nic nevyřeší.

Místopředseda Senátu Petr Smutný: Děkuji vám, pane kolego. Slovo má pan senátor Jaroslav Mítlener, připraví se pan senátor Jiří Stodůlka.

Senátor Jaroslav Mítlener: Vážené kolegyně, vážení kolegové. Jednak bych chtěl potvrdit slova mého předřečníka, že černou mýrou každého vedoucího pracovníka ve zdravotnictví je kontrola, která mu hrozí z hlediska dodržování limitů pro práci přes čas, jak se tomu jinak dnes říká.

Dále bych vás chtěl seznámit s tím, že se považuji za osobu ovlivněnou tímto zákonem, jak říkal pan senátor Julínek, protože nepochybně řada osob z mého okolí neschválením tohoto zákona by došla k prospěchu, takže se cítím být do jisté míry podjatý.

Potom bych vás chtěl ujistit, že zákoník práce není normou běžnou v zemích EU, v řadě zemí ho nemají, sociálně právní standardy si zajišťují jinak. My ho tedy máme, resp. už starý a teďka nový. A já bych očekával, když ho jinde nemají a my ano, že ho máme proto, že bude zajišťovat lidem práci. Zdá se mi, že opak je pravdou, je to zhoršovací zákon, nezajišťuje práci nezaměstnaným, pouze pojišťuje zaměstnané a skrytě nebo otevřeně vylepšuje pozici některým skupinám odborářů.

Bylo řečeno, že vychází z vládního prohlášení ČSSD, tedy bych očekával, že tím má být zajištěn socialismus nebo alespoň krůček k socialismu. Ale protože jsem byl do jisté míry proti své vůli vzdělán v marxismu-leninismu, tak vím, že podle Karla Marxe socialismus vychází z kapitalismu, z rozvinutého kapitalismu, využívá materiálně technické základny, jak se tomu vědecky v tom pseudovědeckém díle říká. Chceme-li tedy socialismus, musíme nejprve vybudovat kvalitní kapitalismus. S tímto zákoníkem ale – pro kolegy zleva – nevybudujeme ani socialismus, pro kolegy zprava – nevybudujeme ani kapitalismus.

Senátor Jiří Brýdl: A co my, střed?

Senátor Jaroslav Mítlener: Vás ve středu počítám za ty vpravo. (Oživení v sále, smích.)

Dovolte mi, abych pokračoval. Spíše než o tom, o čem zde byla řeč doposud, bych tedy očekával, že tématem zákoníku práce bude konkurence. To, co rozhodne o tom, jestli u nás budou mít lidé práci nebo nebudou mít lidé práci, je konkurence v globálním prostředí, konkurence se zeměmi EU, konkurence se zeměmi Asie, jak se prostě dovedeme v tomto prostředí chovat.

To bych chtěl slyšet od vlády a eventuálně i od pana ministra z vlády, jak se vyrovnáme s konkurencí, která nám hrozí, jak uspěje naše země do budoucna v konkurenčním prostředí. Děkuji.

Místopředseda Senátu Petr Smutný: Děkuji vám. Slovo má pan senátor Jiří Stodůlka, připraví se pan senátor Karel Tejnor.

Senátor Jiří Stodůlka: Vážený pane předsedající, pane ministře, dámy a pánové. Jsem zpravodajem ústavně-právního výboru a nevystoupil jsem dopoledne, protože jsme se dohodli se zpravodajem garančního výboru na tom, že vzhledem k tomu, že všechny tři výbory přijaly stejné usnesení, není třeba rozšiřovat zpravodajskou zprávu o vlastní myšlenky, protože výbor rozhodl vcelku jednoznačně, a to zamítnout.

Ale já bych chtěl říci jednu věc. Já jsem na výbor přišel se dvěma drobnými pozměňovacími návrhy k zákoníku práce. Zdůrazňuji, na ústavně-právní výbor,

protože se domnívám, že dva paragrafy tohoto nového zákoníku práce jsou v rozporu s ústavním pořádkem ČR.

Je to § 24. Zcela jistě mně tady bude odpovídáno, jak nemám pravdu, že se jedná jenom o uzavírání kolektivních smluv, o nic jiného a většího. Ale já mám takový dojem, že to je dost důležitá záležitost, protože článek 27 naší Listiny práv a svobod říká:

Odborové organizace vznikají nezávisle na státu. Omezovat počet odborových organizací je nepřipustné, stejně jako zvýhodňovat některé z nich v podniku nebo v odvětví.

Zde je důležité říci tu poslední část věty – zvýhodňovat některé z nich v podniku nebo v odvětví. To činí tento § 24.

Byl tam vsunut při jednání v PS, jako se tomu již často stává, nebyl obsahem vládního návrhu zákoníku práce. To je potřeba také říci, že vláda, když dávala tento tisk do PS, tak neobsahoval toto evidentně protiústavní ustanovení. Člověk se pak dozvídá – a to bylo i na ústavně-právním výboru, kde mě chytili někteří představitelé velkých odborových svazů – s tím, že přece jim nebudou kverulanti v odborech dělat problémy při uzavírání kolektivních smluv.

Já bych v této souvislosti mohl drobně připomenout, že v této komoře se před nedávnem přijímal zákon ochraňující menšiny a zaznělo k tomu mnoho slov. V tomto zákonu už to zřejmě neplatí, tady už je to jinak. Domnívám se, že tady ta podmínka není akceptovatelná. A pokud by byl zájem ze strany pana ministra, jsem ochoten načíst tyto pozměňovací návrhy, ale nebudu to dělat proti vůli, počkám si na vyjádření právě pana ministra.

Dalším paragrafem, který je velmi problematický a kde bych hledal ústavní střet, je § 322, tj. ono zastavení práce na příkaz odborů při porušení něčeho, bezpečnostních směrnic. To už je zase přímý atak na majitele, na podnikatele, kdy skutečně může být tento paragraf zneužíván odborovou organizací a může vznikat velká škoda pro podnikající subjekt bez odpovědnosti za takto vzniklou škodu, těch, kteří vyvolají případné ztráty ve výrobě.

Já se domnívám, že to také není souladný paragraf s naším ústavním pořádkem. Upozorňuji na to autory, že toto budou zřejmě části zákona, které zcela jistě někdo napadne u Ústavního soudu, pokud se to nepodaří vyřešit v Parlamentu. A velmi nerad řeším zákonodárství přes Ústavní soud, protože od toho nakonec tady jsou ty dvě komory Parlamentu, aby přijímaly pokud možno bezrozporné zákony s Ústavou. To jsou moje dvě poznámky k tomuto zákoníku práce.

Já věřím, že se k tomu předkladatel vyjádří, a podle toho zareaguji. Děkuji vám.

Místopředseda Senátu Petr Smutný: Děkuji vám, pane kolego. A nyní uděluji slovo panu senátorovi Karlu Tejnorovi.

Senátor Karel Tejnora: Pane předsedající, pane ministře, kolegyně a kolegové, chtěl bych tady jenom připomenout, že jsme členy EU. Evropská unie přijala Lisabonskou strategii a EU si je vědoma určité stagnace i co se týče pracovního práva a EU v rámci programu Lisabonské strategie vyzývá k uvolnění právě toho pracovního práva, pohybu pracovních sil atd.

Byl jsem na semináři, jak zde bylo řečeno, a souhlasím s tím, že tento návrh zákoníku práce je právě v rozporu s Lisabonskou strategií a jinými dokumenty EU. A z toho důvodu je jasné, jak je nutno hlasovat. Děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Petr Smutný: Děkuji vám. A nyní se přihlásil jako senátor pan kolega Milan Štěch. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Senátor Milan Štěch: Děkuji. Vážené kolegyně a kolegové, zaznělo toho tady hodně, i když poměrně málo konkrétního, a byly to názory spíše z jednoho spektra, to druhé spektrum je tady zastoupeno méně. A proto si dovolím možná o něco delší řeč.

Bylo tady hovořeno, že veřejnost vkládá naděje do nového zákoníku práce. Jsou různé instrumenty zjišťování, jaké naděje se vkládají. Myslím si, že demonstrace, která proběhla v listopadu za skoro čtyřicetitisícové účasti na české poměry byla docela pádným vysvědčením toho, jaké názory má veřejnost na to, jak má vypadat v Česku pracovní právo.

Myslím si, že i nyní si vezmeme příklad Francie, kde se demonstruje poměrně tvrdě za ustanovení, které v našem právním řádu de facto už máme.

Náš právní řád umožňuje v pracovně právní oblasti, aby zaměstnanec mohl být zaměstnán na dobu určitou v délce maximálně dva roky, a to i opakovaným způsobem, tzn. řetězení pracovní poměru na dobu určitou v délce až dva roky. To u nás právní řád umožňuje. Ve Francii se proti ustanovení, které má umožnit u skupiny mladých lidí v délce 2 roky po ukončení školní docházky, aby se mohl sjednávat pracovní poměr, který by umožňoval zaměstnavatelům dát v těch dvou letech okamžitou výpověď bez udání důvodu. Takže z tohoto pohledu si jen uvědomme, že některé věci, které jsou třeba i v Evropě zásadně odmítány, tady u nás jsou. Pochopitelně, že to, co bylo navrhováno některými a na tom zmiňovaném semináři 4. října loňského roku to silně zaznívalo, jaký to je vynález, který by se měl v Česku uplatnit, aby bylo možné propustit zaměstnance bez udání důvodu. A navrhovali to někteří, kteří na jedné straně jako argument a jako ekvivalenci chtěli nabízet, že by tam mohlo být třeba šesti, sedmiměsíční odstupné, ale na druhou stranu prakticky v jedné větě nařikali, jak velké náklady zaměstnavatelům vznikají tímto zákoníkem práce, a přitom by chtěli ty náklady u toho zaměstnavatele rozšiřovat. Samozřejmě pro ten vynikající důvod. Vyhodit člověka, aniž mu musím říci důvod. Jsem rád, že tyto tendence trochu ustaly a že i teď diskuse, která se vede ve Francii, probudí některé naše spoluobčany, že to, co se v České republice pod rouškou liberalizace navrhuje, nebo flexibility, že jsou věci, které v EU a ve vyspělých demokraciích lidé spontánně odmítají.

Zaznělo tady, že návrh je údajně protiústavní. Samozřejmě mohou být různé názory, ale chci zmínit jenom ten paragraf 322, tzn. pravomoc odborů, a ne aby mohly jak to bylo řečeno posledním řečníkem, aby mohly odbory, vcelku bezdůvodně zastavit práci, tam jasně stojí už v tom současném znění, tak i v navrhovaném, že zastavit práci je možno pouze tehdy, hrozí-li přímé ohrožení života a zdraví. A toto ustanovení v praxi se používá výjimečně a pokud by byla zastavena práce a ty důvody pro to nebyly, tak samozřejmě ten, kdo takové zastavení práce provede, tak by také mohl nést a nesl by důsledky za škody, které by tím vznikly. Takže myslím si, že dosavadní praxe ukázala, a znám plno zaměstnavatelů, kteří jsou docela rádi, že to v zákoně je, protože jim to pomáhá, důsledky ze zmařeného lidského života nebo poškození zdraví, jsou pro zaměstnavatele daleko těžší, než to, když třeba na několik minut se zastaví práce a závada se odstraní.

Co se týká výhrad k mé zpravodajské zprávě, je to zajímavé, já se jen domnívám, že jsem se vůbec neodchýlil od platného jednacího řádu a když někteří z kolegů a kolegyně zde předkládají jiné zprávy, tak dosti často v těch zprávách se hovoří jak vláda k tomu přistoupila, co vláda neudělala, jak ta vláda je špatná a není

to předmětem kritiky. Já mám takový pocit, že co se tady řekne, to, co nezapadá do většinového názoru této komory, takže je špatný názor, že to je názor, který by tu neměl být vysloven a že to je porušení nějakého předpisu. Takže pokud se budeme řídit představami, byť té nejsilnější skupiny zde zastoupené, tak si myslím, že stále více se tato komora stává nadbytečnou. Já to tady opakuji, protože tento názor stále více a více mám.

Tvrzení, že má být zákoník práce přijat až bude nový občanský zákoník, samozřejmě takový názor může být. Ale nový občanský zákoník jistě dříve než do tří až čtyř let nebude a pokud byl názor, že se má se zákoníkem práce čekat, tak tento názor se měl říci jasně dopředu, ale už v r. 93 se začalo pracovat na novém zákoníku práce, tak bylo zřejmé, že nový zákoník práce bude připraven daleko dříve než nový občanský zákon.

Musím tady zareagovat na velice jednoduchou, ale nesprávnou matematiku, protože bylo tvrzeno, že v zákoníku práce je 385 zákazových norem směrem k zaměstnavatelům a 15 zákazových ustanovení směrem k zaměstnancům a že tedy tam není žádný prostor pro smluvní volnost. Jestli takhle někdo ten zákoník práce pochopil, tak nepochopil vůbec nic z toho zákoníku práce, protože ano, ten zákoník práce v těch uvedených případech dává ty nejnižší mantinely a na druhé straně dává nejvyšší možné nároky a ten prostor mezi tím dává x-variant možných řešení. To je ten prostor pro smluvní volnost a samozřejmě, že se podstatně rozšiřuje proti tomu, co je dneska, protože dnešní právní norma říká, zákoník práce říká, že se může pouze to, co zákon dovoluje. Doufám, že každý na první pohled vidí, že to je enormní rozdíl.

Možná kdyby tento zákoník v nějaké menší změně předložila jiná politická garnitura nebo jiné politické spektrum, tak to bude dávat jako nějakou špičku smluvní volnosti, ale protože to bylo předloženo touto vládou a podílely se na tom odbory, tak to prostě je apriori špatně.

Co se týká § 24, tzv. plurality odborů, že malé odborové organizace budou moci být utlačovány a že to neodpovídá § 27 ústavní listiny. Myslím si, že by to bylo v kolizi s Ústavou, kdyby zaměstnavatel odborovým organizacím, které u něj působí, poskytoval různé podmínky pro jejich činnost. To znamená, kdyby některé mohly dostat místnosti, jiné ne, kdyby některé mohly dostat vybavení kanceláře, jiné ne, kdyby zaměstnanci, kteří jsou v odborové organizaci, byli odměňováni jinak nebo měli jiný rozsah. Ale to, co dnes je napsáno v zákoně o polaritě odborů, že zaměstnavatel, a ono je to vlastně v zákoně o kolektivním vyjednávání, že zaměstnavatel uzavírá kolektivní smlouvu až tehdy, když odborové organizace, které u něj působí, se dohodnou, a jinak že zaměstnavatel kolektivní smlouvu uzavřít nemůže, tak co to vlastně znamená? Že 95 % zaměstnanců se může dohodnout a souhlasí s návrhem kolektivní smlouvy, 5 % např. nesouhlasí a zaměstnavatel nesmí, ten zaměstnavatel je dotlačen, že nesmí kolektivní smlouvu uzavřít.

A to, co se navrhuje, je znění, jestliže největší odborová organizace nebo seskupení menších odborových organizací, které představují dohromady většinu, navrhne kolektivní smlouvu a zaměstnavatel s jejím obsahem souhlasí a je ochoten ji podepsat, tak ji může podepsat. Neříká se, že musí. Pokud ten zaměstnavatel bude názoru, že s tou kolektivní smlouvou nesouhlasí třeba významná profesní skupina a že by mu to způsobilo nadále problémy, tak on tu kolektivní smlouvu neuzavře. A bude nadále ty odboráře a zaměstnance nutit, aby se dohodli.

Ale to je tak, jako kdyby např. ve sněmovně nejmenší politický klub, který má třeba deset členů, měl právo vetovat každý zákon a dokud on s tím zněním zákona nebude souhlasit, takže nebude moci být zákon přijat. To je stejný stav.

Samozřejmě, že my hodláme hledat řešení jak se dohodnout, aby se našlo takové řešení, že i ty menší organizace nebudou mít námitky, protože všechny odborové subjekty, které působí v ČR, pokud je mi známo, relevantní, s tímto návrhem zákoníku práce souhlasí. Je pravda, že některá menší odborová sdružení, jako je odborové sdružení strojevedoucích, pilotů a ještě některé podobné menší organizace, mají výhradu k § 24. Ale ne k celému novému zákoníku. Ten celý nový zákoník práce na několika jednáních a setkáních prohlásili, že podporují.

Co se týká těch tvrzení, ona většinou byla dána do ideologických vět a spíše prohlášení, která tu zazněla, že se posilují pravomoci odborů, znovu prosím, kdo nalezne v zákoníku práce, že se tam posilují pravomoci odborů, tak bych byl velice rád, kdyby mi to ukázal, protože já bych se s tím pochlubil v odborových řadách. Bohužel, takový stav není. Pravomoci odborů zůstávají na stejné úrovni jako byly doposud. Je pravda, že se nesnižují. Ale pravomoci odborů se neposilují.

A co se týká určitého napadení kolem střetu zájmů, že jsem neohlásil. Pokud by se v této věci měl ohlašovat střet zájmů, tak je potřeba si uvědomit, že to se netýká zákoníku práce jenom odborů, že se týká zaměstnavatelů, zaměstnanců. Já předpokládám, že skoro každý v této místnosti je zaměstnavatel nebo zaměstnanec. A nikdo tady nehlásil střet zájmů. On se většinou střet zájmů tady zmiňoval asi třikrát nebo čtyřikrát a z toho třikrát se zmiňoval v souvislosti s mou osobou. Je vidět, že to některým lidem velmi, velmi leží v žaludku.

Ale že tady jsou třeba přijímány zákony, a jedná se o zákony týkající se zdravotnických zařízení a týká se to konkrétně – prostřednictvím pana řídícího – pana Julínka, a pan Julínek neoznamuje, že sám je lékař, který provozuje praxi, a týká se to např. úpravy zdravotnických zákonů a další a další. Takže já si myslím, že to byla velice účelové námitka, aby se nějakým způsobem zpochybnil nebo rozhodil zpravodaj, ale že běžná praxe tady je, a to ukázal i předchozí zákon o obcích, kde, jak už bylo řečeno, vystupovalo plno starostů a já si myslím, že je dobře, že se k tomu vyjadřují starostové, protože tu problematiku znají a nikdo neohlášoval střet zájmů, i když tam bylo hovořeno přímo o odměnách, mzdě nebo platu pro starosty a místostarosty apod. Ale já si myslím, že se známe a že víme, kdo kde působí a že není potřeba tvrdit, že to je najednou překvapení, že někdo se vyjadřuje k něčemu, v jejichž rámci, těch struktur on pracuje.

Takže já se domnívám, že to jsou vyloženě účelová tvrzení, která tu byla použita a že je potřeba, když někdo chce být tak kritický k dodržování § 4 o střetu zájmů, takže by měl být kritický především sám k sobě a i stejně ke všem ostatním. Já se potom také velice rád přizpůsobím. Děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Petr Smutný: Děkuji vám, pane kolego. Vyřizuji váš vzkaz a nyní se přihlásil do další rozpravy pan kolega Janalík. Dávám mu slovo, další v pořadí je přihlášen kolega Julínek.

Senátor Zdeněk Janalík: Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, kolegyně a kolegové, dovoluji mi jen dvě krátké poznámky. Závěr, že horní komora je nadbytečnou, neboť v ní existuje většina, bych si dovolil hodnotit jako velmi zavádějící, neboť pokud bychom přistoupili na tuto logiku, pak bychom mohli vycházet z tohoto předpokladu prostou implikací dojít k závěru, že stejně nadbytečnou je pak i dolní komora, neboť tam v mnohem větší míře dochází k tomu, že daná jiná většina zcela ignoruje názor menšiny.

Za druhé bych chtěl říci, že zastavení práce, tedy k tomu bodu, o kterém hovořil pan kolega Stodůlka, zastavení práce v případě ohrožení života, je dle mého názoru povinnost a kompetence především managementu. Děkuji.

Místopředseda Senátu Petr Smutný: Děkuji. Slovo má pan senátor Julínek, připraví se pan senátor Nedoma.

Senátor Tomáš Julínek: Pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, jen krátce. Já jsem vůbec nepochopil ten atak na mne, protože já nevím, jaký mám konflikt se zdravotnickým zařízením. Já nepraktikuji jako lékař, nevlastním zdravotnické zařízení, nejsem v managementu zdravotnického zařízení, já jsem to nepochopil. Ale nepochybně pan senátor Štěch je předseda odborového sdružení, což má charakter speciálního občanského sdružení, které je závislé na svém členstvu. A bere za to odměnu a má svou pozici a mají svůj velký barák na Žižkově a mají také možnost v rámci zákonodárného procesu si napsat a nebo ingerovat do zákona a napsat si tam paragrafy, které mohou posilovat jejich moc. A to, že jejich moc je obrovská a že je velká pochybnost, zda zastupují zaměstnance, o tom se tu nemusíme z velké části tohoto auditoria vůbec bavit. Takže proč by férově neřekl na začátku: podle § 4 o střetu zájmů jsem ve střetu zájmů.

Místopředseda Senátu Petr Smutný: Děkuji. Slovo má pan kolega Nedoma, je posledním přihlášeným.

Senátor Jiří Nedoma: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, mně to nedá, já musím také zareagovat na to, co tady řekl kolega Štěch, a sice v jeho dvou bodech. Tím prvním bodem je to prohlášení, že není možné v Senátu odsouhlasit nic, co nemá názor jisté většiny Senátu. Tak já bych chtěl argumentovat na zde před nedávnem projednávané tzv. malé novele zákoníku práce, kdy šlo jen o to informování a projednávání. Víte, že jako Senát jsme k tomu přijali určité usnesení, které já jsem potom přednesl ve sněmovně. Mohu vám říci, že sněmovna ani na okamžik se tímhle usnesením Senátu nezabývala a zvednutím ruky dvou politických stran, tedy většiny ve sněmovně, byl názor nás všech přehlasován.

A to souvisí s tím druhým bodem, a to je to, kdy tady kolega vyzval, jestli někdo v sále ví o tom, že je – a teď on říkal alespoň dva body, kde se rozšiřují pravomoci odborů. Já jsem to nestudoval v těch ostatních paragrafech, ale alespoň ten jeden, se kterým jsem já šel do sněmovny, tak mu tady mohu připomenout. A to je právě to rozšíření pravomocí v tom vyjednávání, kdy podle toho předtím starého zákoníku platilo to, že zaměstnavatel byl povinen projednat se zaměstnanci věci, týkající se převodu podle § 249, opatření v souvislosti s hromadným propouštěním zaměstnanců a otázky v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví při práci

Přečtete si ten rozsah toho dnešního § 280, který se týká tohoto projednávání, a tam jsou přesně popsány všechny ty věci, proti kterým my jsme tady jako Senát protestovali při té tzv. malé novele. Musím říci, abych byl objektivní, s výjimkou toho počtu zaměstnanců, kterých se to netýká, tzn. my jsme chtěli prosadit těch dvacet zaměstnanců nebo zaměstnavatelů nad dvacet zaměstnanců a ve sněmovně se tam potom v té novele, co je dnes § 280, dostalo deset zaměstnanců. Nicméně všechny ty ostatní věci, které právě dávají ty pravomoci těm odborům, tzn. to, že zaměstnavatel je povinen projednat veškerou svou hospodářskou situaci s odbory, co bude vyrábět, jak to bude vyrábět, s kým to bude vyrábět, tak to je ohromná

pravomoc, která bude dána, bude-li tento zákoník odsouhlasen. A proto i já budu hlasovat pro jeho zamítnutí. Děkuji.

Místopředseda Senátu Petr Smutný: Děkuji vám, pane kolego. Do rozpravy se přihlásil pan senátor Štěch, dávám mu slovo.

Senátor Milan Štěch: Omlouvám se ještě jednou, samozřejmě, šlo by reagovat na všechno. Chci jenom předřečníkovi prostřednictvím řídicího vzkázat, aby si v současně platném zákoníku práce ale přečetl všechna ustanovení. Protože to, co je v § 280, je určitý výčet z řady jiných ustanovení platného zákoníku práce včetně té novely, která prošla samozřejmě a o které on hovořil. Takže znovu říkám, oproti platnému právnímu stavu tam není nic v pravomocích zaměstnanců a odborů navíc. Bohužel, mně to je osobně líto, že vás nemohu, pane kolego, prostřednictvím pana řídicího, uspokojit.

Místopředseda Senátu Petr Smutný: Děkuji a vyřizuji váš vzkaz. Pan kolega Štěch byl posledním přihlášeným. Ptám se, kdo se ještě hlásí? Kolegyně Gajdůšková.

Senátorka Alena Gajdůšková: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, je mi líto, že tady musím ještě znovu vystoupit a prodlužovat naši debatu. Já bych chtěla zareagovat na tři věci, které tu zazněly. Za prvé někdo tady počítal, kolik paragrafů se týká povinností zaměstnavatelů a kolik paragrafů, případně ustanovení, se týká povinností zaměstnanců. Ale to je přece naprosto logické, protože zaměstnavatel je na tom pracovišti pánem a on je nadřízen zaměstnanci. Čili všechno ostatní, co není ošetřeno v zákoníku práce, tak ten zaměstnavatel nařizuje. Zaměstnanec zaměstnavateli nařídít nemůže, takže společnost musí prostě nastavit pravidla.

Za druhé zákoník práce zajišťuje či nezajišťuje pracovní místa – zákoník práce přece upravuje pracovní právní vztahy. Samozřejmě může tím, že je otevřenější, že je flexibilnější a já se domnívám, že tato norma je flexibilnější, tak může rozhýbat trh práce. Ale na druhou stranu nemůžeme očekávat, že zákoník práce bude zajišťovat pracovní místa, to je úkolem jiných institucí a i jiných právních norem.

A za třetí projednávání se zaměstnanci, tedy potažmo s odboráři, potažmo se zaměstnanci. Vždyť proboha, to je v zájmu zaměstnavatele. Určitě Japonce nebudete podehrávat z toho, že jsou nějakou supersocialistickou zemí. A tam v každé firmě každá změna je projednávána s každým zaměstnancem. A ten každý zaměstnanec se k tomu musí vyjádřit. A má to jednoduchou logiku. Jestliže ti zaměstnanci opatření a ten vývoj vezmou za svůj, tak samozřejmě jsou vysoce motivováni, tudíž odvádějí daleko kvalitnější práci a jsou daleko výkonnější, což je ku prospěchu firmy. Přátelé, skutečně, přemýšlejme, prosím.

Místopředseda Senátu Petr Smutný: Děkuji. Do rozpravy se dále přihlásil pan kolega Stodůlka, prosím, má slovo.

Senátor Jiří Stodůlka: Pokud pan kolega Štěch bude stále upřesňovat svoje výhody, tak já začnu hledat taky ve slovíčkách. Protože on tady mluvil k § 322, že přece odbory mohou zakázat práci, když je ohrožen život, ale já vám přečtu ten paragraf: „Odborové organizace jsou oprávněny zakázat práci přesčas a v noci, která by ohrožovala bezpečnost a ochranu zdraví zaměstnanců.“ To je tak široké

ustanovení, že tam lze pod to pojmout téměř všechno. Tam je skutečně, a to je bez vědomí zaměstnavatele pochopitelně, mohou zastavit práci, pokud se tam zrovna odborářům bude chtít spát, protože to taky může ohrožovat bezpečnost a zdraví při práci. To je neskutečně gumový paragraf, který jde zneužít opravdu obrovským způsobem a nikdo s tím nic neudělá. Potáhnou se soudy, že se zastavila práce na noční směně v podniku X-Y proto, že... a teď tam budou důvody, že se odborářům zrovna něco nelíbilo. To může zastavit jedině provozovatel, jedině majitel, na požádání odborů. Tak, jak to bylo navrhováno původně. Já připomínám, že takhle to bylo navrhováno původně. Že na vyžádání odborů se bude zastavovat práce.

A co se týká § 24, zase pan kolega Štěch použil takové slovíčko: zaměstnavatel nemusí podepsat kolektivní smlouvu, pokud – ono je to napsané, pane kolego, trochu jinak. Zaměstnavatel je oprávněn podepsat, to je totiž opačně. Kdybychom se začali hádat o významu těch slov, tak pochopitelně to je úplně jinak. Zaměstnavatel je oprávněn podepsat, nikoliv může. Ono to není totiž úplně stejné jako může. To je dost podstatný rozdíl v tomto směru.

Místopředseda Senátu Petr Smutný: Děkuji vám, pane kolego, jste posledním přihlášeným. Do diskuse se nikdo další nehlásí, takže obecnou rozpravu končím. Ptám se pana navrhovatele, jestli se chce vyjádřit k obecné rozpravě. Chce. Takže prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR Zdeněk Škromach: Vážený pane předsedající, vážené paní senátorky, páni senátoři. Já se pokusím pokud možno krátce reagovat na některá vystoupení. Velká část byla vedena v obecné rovině, že zákoník práce brání zaměstnanosti, že nevytvoří nová pracovní místa. Neznám žádný návrh ani návrhy, které by v rámci zákona nebo zákoníku práce vytvářely pracovní místa. K tomu může přispívat pouze dobrá ekonomická situace, hospodářský růst, aktivní politika zaměstnanosti, podpora investic. To jsou reálné produkty, kterými se dá podpořit zaměstnanost, nikoli zákoníkem práce. A znovu opakuji, že náš zákoník práce už ten současný, je nejliberálnější v rámci EU.

Takže např. jenom propustit zaměstnance v Německu je mnohem těžší než v ČR. Já myslím, že je potřeba porovnávat a na konkrétních faktech říci, jak to je. Bohužel ta konkrétní fakta tady nezazněla, čili na ně nemohu reagovat. Byly to spíš postoje než konkrétní návrhy nebo konkrétní představy, jak by např. zákoník práce měl zaměstnanost zajistit.

Naopak, a ono to souvisí s tím, ono tady bylo i o budovatelích kapitalismu, socialismu apod., ale to si myslím, že jsou spíš politické diskuse a ideologické diskuse. O té otázce postavení zástupců zaměstnanců a prosím, tady je potřeba vzít do úvahy to, o čem se tady moc nehovořilo, tj., že odborové organizace u nás plní úlohu zástupců zaměstnanců, tak jak jsou vnímány v rámci legislativy EU. A z tohoto hlediska zastupují všechny zaměstnance. Zaměstnanécké rady v ČR prakticky neexistují, byť je zákon umožňuje. Ale to je ta otázka potom projednávání a spolurozhodování zástupců zaměstnanců, což mohou být odbory, a u nás si dovolím tvrdit, téměř ve sto procentech to odbory jsou. A tato práva mají jak velké, tak malé organizace a zdůrazňuji organizace, nikoli odborové svazy. Protože i malé odborové svazy jsou u mnoha zaměstnavatelů, mají i velké odborové organizace, kde jsou majoritními.

Tím se dostávám, když hovoříme o té konkurenci, myslím, že o tom hovořil pan senátor Mitlener. V čem chceme konkurovat východu, Číně? Ve mzdách? Vy si myslíte, že to občané očekávají, že budou pracovat od nevidím do nevidím za čínské

mzdy? Nebo pákistánské, afghánské, indické? Žijeme v EU, žijeme uprostřed Evropy a myslím si, že tohle, pokud chcete sdělit občanům, prosím, ale myslím, že toto nebyl záměr vlády a chceme, aby tyto podmínky se srovnávaly, aby se srovnávaly na evropskou úroveň. Tak, jak se srovnávají náklady na bydlení, náklady na živobytí apod.

Myslím si, že výhoda českých firem nebo firem působících v Česku je právě ve výrazně nižších mzdových nákladech nebo nákladech personálních, než je tomu v okolních zemích. To je prostě realita. A tato výhoda bude trvat ještě mnoho let, a proto taky podnikat v ČR se vyplatí. Což nakonec ukazuje i příliv investic do ČR.

A nakonec i při porovnávání, a měl jsem možnost hovořit s mnoha podnikateli při setkáních s investory z Německa, z Ameriky, z Velké Británie a dalších, a všichni hodnotí podnikatelské prostředí a podmínky pracovních právních vztahů v ČR jako velmi přijatelné a velmi zajímavé. A proto také umísťují investice mj. do ČR.

Chtěl bych poděkovat panu senátoru Stodůlkovi za snahu řešit některé věci věcně, protože si myslím, že o tom by debata o těchto návrzích být měla, ale pokud jde o § 332, to je otázka možnosti pro odbory, že mohou za určitých okolností zastavit některé provozy, pokud je ohroženo zdraví a životy lidí. To si myslím, že je významné a je to také určitým způsobem pomoc pro zaměstnavatele, protože náklady, které by byly způsobeny úrazem, nedej bože smrtelným úrazem, pro zaměstnavatele by byly výrazné. Já se nebráním diskusi a myslím, že ta diskuse by měla být o tom, v jaké pozici, nakonec i v PS byl uplatňován návrh na zmírnění nebo úpravu tohoto paragrafu, ale chci zdůraznit jednu věc, vážené paní senátorky a páni senátoři, tyto paragrafy v naprosto stejném znění jsou ve stávajícím zákoníku práce. A nedovolila si je vypustit ani Klausova vláda. A jestli už tento zákoník práce bude či nebude schválen, tak tato ustanovení už dneska platí. A platí i těch patnáct let, když to budu počítat od r. 1989, 1990. A kolik zneužití tohoto paragrafu za těch patnáct let v tržním hospodářství bylo?

Jenom možná pro informaci, ročně je využit tento paragraf asi řádově kolem 30 případů v ČR. Ani v jednom případě nebyla žaloba ze strany zaměstnavatele na odbory o náhradu škody. Takže nemyslím si, že teď poté, co bude schválen nový zákoník práce, začnou odbory tento paragraf zneužívat. Byť si dovedu představit nějakou modifikaci tohoto paragrafu, např. v té podobě, tak jak byl i podporován většinou odborových centrál v rámci PS.

Poslanci měli jiný názor a této věci, takže paragraf je takto navržen. Ovšem s vypuštěním paragrafu jako takového souhlasit nemůžu, protože i v původním vládním návrhu tak věc byla řešena.

Pokud jde o § 24, úprava schválená ve Sněmovně není možná ideální a myslím si, že o té věci bude potřeba jednat. Účinnost zákoníku je až k 1.1.2007, tam určitě prostor pro to bude. Je třeba ale jednat mezi odborovými centrály. Tento problém se neustále vrací. Z hlediska nového zákoníku práce je daleko výraznější, protože nový zákoník práce výrazně otvírá prostor pro smluvní volnost. Neuzavření kolektivních smluv je pro zaměstnance v těchto firmách, kde to může být účelové, mohou vznikat i politicky orientované odborové organizace, tři až pět lidí se domluví, založí odborovou organizaci, budou dělat politiku, budou bránit uzavření kolektivní smlouvy a podobně. To ohrožuje právo zaměstnanců ale i zaměstnavatelů, protože ti hledají způsob, jak zaplatit zaměstnance, jak jim vytvořit podmínky a jak je motivovat. Neříkám, že toto znění je ideální, a vítám aktivitu odborových organizací k tomu, aby se dohodly. Při této příležitosti přišly některé menší odborové organizace, že chtějí změnu, např. Ina Českých drahách, ale naopak druhá velká organizace říká, že když

to vypustíme, budou stávkovat ony. Na Českých drahách si člověk těžko vybere, i v dalších organizacích. Problém, který vnímám, je právě v otázce udržení sociálního smíru. Nový zákoník práce, který bude umožňovat větší smluvní volnost, bude také určitým způsobem znamenat větší střety.

Jen pro zajímavost – nechal jsem si vytáhnout některé příklady, jak to funguje v zahraničí. Jsou země, kde jestliže se odborové organizace se zaměstnavatelem nedohodnou na společném postupu do určitého času, platí ta kolektivní smlouva, kterou uzavře zaměstnavatel a odborová organizace nejdříve. V jiných případech je to tak, že je tam určitá reprezentativnost odborové organizace, v dalších případech je to např. tak, že rozhodují všichni zaměstnanci, kteří jsou u zaměstnavatele. Způsoby řešení jsou různé, ale musí existovat nějaký způsob, jak vyřešit situaci v případě, když nedojde k dohodě mezi odborovými organizacemi, jak to signalizovaly odborové centrály, nemají nic proti novému zákoníku práce a o této věci bude jednáno v budoucnu, protože to momentálně kolektivní vyjednávání neohrožuje.

Pokud jde o otázku EU a Lisabonské strategie, jednoznačně zákoník práce je připraven v tezí a v představách, jak jsou evropské směrnice. Naopak v některých věcech vycházejí vstřícně. Například pan senátor Nedoma hovořil o odborech. Jsou to zástupci zaměstnanců. Směrnice EU upravuje jejich práva a povinnosti. Myslím si, že se podařilo, že u malých zaměstnavatelů do 10 zaměstnanců byla snaha – můžeme diskutovat, zda máme jít na hranici, kterou umožňuje směrnice EU, že rozsah poskytovaných informací je menší.

Pokud jde o otázku projednání některých věcí, informovaný zaměstnanec je motivovaný zaměstnanec. Vycházíme opět ze směrnic daných EU. Tam se jednoznačně říká, že aby se neměla snižovat práva, ale tam, kde nejsou, je třeba je upravit.

Důležitá věc, která tady zazněla k otázce pracovní pohotovosti. Je to problém, který hýbe celou EU. Evropská směrnice o pracovní době stanoví, že doba, kdy je zaměstnanec k dispozici zaměstnavateli, je pracovní dobou. Tento závěr potvrdily rozsudky Evropského soudního dvora ve věci Simap nebo Jagen. Problém je v tom, že může nastat situace, že se zaměstnanci budou hromadně odvolávat v rámci těchto precedentních sporů a budou tyto spory vyhrávat. To může znamenat výrazné rozpočtové dopady, protože se to týká hlavně zaměstnanců ve státní a veřejné správě, ať už jsou to např. hasiči, policisté a zdravotníci. Proto to návrh upravuje právě v souladu i s těmito nálezy Evropského soudního dvora.

Poslední reakce k flexibilitě pracovních vztahů. Pracovní smlouva s časovým nebo jiným určením, trvání pracovního poměru, vymezení místa výkonu práce, dohody o pracích konaných mimo pracovní poměr, vhodná úprava rozvrhu pracovní doby. Co je potřeba, mnohé zde nezaznělo. Mnohé věci, když tento zákoník práce nebude, tak také nebudou a zvýhodňují zaměstnavatele nebo dávají větší prostor k flexibilitě.

Fond pracovní doby. Tuto věc dlouhodobě odbory odmítaly, ale našlo se řešení, které umožňuje tento způsob rozvržení pracovní doby v závislosti na zakázkové náplni, v závislosti na sezónních výpadech podobně. Náš zákoník práce umožňuje formu vnitřního předpisu. Tam, kde např. nepůsobí odborové organizace, ale i tam, kde působí, pokud se dohodnou se zaměstnavatelem v kolektivní smlouvě, je možné vydávat vnitřní předpis, což se používá i dnes poměrně hodně v oblasti mzdového předpisu.

Nakonec jsem zaznamenal i vyjádření mnohých představitelů svazu průmyslu a dopravy, kteří říkali, že se s novým zákoníkem dá žít. To vnímám velice pozitivně. V podobném smyslu se nakonec vyjádřil i předseda AKV pan Bořivoj Šubrt apod.

Samozřejmě, že to není ideální. Věřím tomu, že určitě jiné představy budou mít strany pravicové a levicové, i když se to někdy velmi těžce rozlišuje, ale strany, které chtějí více omezit práva zaměstnanců. To tato vláda nechtěla, to nechce ani Poslanecká sněmovna. V této chvíli se rozhodne vaše horní komora, jak se k této věci postaví.

Pokud jde o pana senátora Stodůlku, záleží na něm, zda své návrhy uplatní, vyjádřil jsem se k tomu, spoléhám na vůli a jasnozřivost senátorů.

Místopředseda Senátu Petr Smutný: Děkuji vám, pane ministře. Ptám se zpravodaje výboru pro hospodářství, zemědělství a dopravu pana senátora Bárka, zda se přeje vyjádřit se. Ptám se zpravodaje ústavně-právního výboru pana kolegy Stodůlky, zda se chce vyjádřit k proběhlé rozpravě. Zpravodaj garančního výboru Štěch má slovo.

Senátor Milan Štěch: V diskusi k předloženému návrhu zákona vystoupilo dvanáct senátorů a senátorek, z toho tři vystupovali opakovaně. V diskusi byl navržen návrh schválit návrh zákona. Ze všech tří výborů, které se zákonem zabývaly i v diskusi zazníval názor návrh zákona zamítnout. Dostali jsme na lavice jeden pozměňovací návrh od pana kolegy Schwarzenberga, který řeší úpravu v § 24, pokud by došlo na podrobnou rozpravu. To je vše, co jsem zaznamenal jako souhrnné informace v průběhu projednávání.

Místopředseda Senátu Petr Smutný: O návrzích, které zazněly v diskusi, příp. v usnesení výboru, budeme po znělce hlasovat.

Byl podán návrh schválit návrh zákona ve znění postoupeném Poslaneckou sněmovnou. Přítomno je 69 senátorek a senátorů, potřebné kvórum je 36. Zahajují hlasování. Kdo jste pro, zvedněte ruku a stiskněte tlačítko ANO. Kdo jste proti, stiskněte tlačítko NE a zvedněte ruku.

Konstatuji, že hlasování pořadové číslo 114 se ze 72 přítomných senátorek a senátorů při kvóru 37 pro vyslovilo 9, proti bylo 45. Tento návrh nebyl přijat.

Nyní budeme **hlasovat o návrhu zamítnout návrh zákona**. Aktuálně je přítomno 73 senátorek a senátorů, potřebné kvórum je 37.

Zahajují hlasování. Kdo jste pro tento návrh, zvedněte ruku a stiskněte tlačítko ANO. Kdo jste proti, zvedněte ruku a stiskněte tlačítko NE.

Konstatuji, že v hlasování pořadové číslo 115 ze 74 přítomných senátorek a senátorů se při kvóru 38 pro vyslovilo 56, proti bylo 8. Tento **návrh byl přijat**.

Nyní v souladu s usnesením č. 65 z 28. ledna 2005 pověříme senátory, kteří odůvodní usnesení Senátu na schůzi Poslanecké sněmovny. Navrhují, aby těmito kolegy byl pan senátor Štěch, ale on nesouhlasí, a pan senátor Bárek, který také nesouhlasí. Táži se, zda paní předsedkyně garančního výboru Palečková by souhlasila s tímto úkolem? Budete souhlasit vy i pan kolega Stodůlka? Budeme hlasovat o tom, aby senátorka kolegy Palečková a senátor Stodůlka odůvodnili náš návrh zamítnout tento zákon.

Zahajují hlasování. Kdo jste pro toto pověření, zvedněte ruku a stiskněte tlačítko ANO. Kdo jste proti, zvedněte ruku a stiskněte tlačítko NE. Konstatuji, že v hlasování pořadové číslo 116 se ze 75 přítomných senátorek a senátorů při kvóru 38 pro vyslovilo 66, proti byl jeden. Návrh byl přijat.

Děkuji všem třem zpravodajům a panu ministrově a končím projednávání tohoto bodu.

Dalším bodem našeho pořadu je

Návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákoníku práce

Tento návrh zákona jste obdrželi jako **senátní tisk č. 291**. Prosím pana ministra práce a sociálních věcí Škromacha, aby nás seznámil s návrhem. Pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR Zdeněk Škromach: Vážený pane předsedající, vážené paní senátorky a senátoři, s návrhem zákoníku práce, který jste projednávali před tímto bodem, souvisí zákon, který máte před sebou. Jde o zákon, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákoníku práce, tzv. doprovodný zákon. Účelem doprovodného zákona je promítnout do právního předpisu změny obsažené v návrhu nového zákoníku práce, např. rozšíření smluvní volnosti účastníků pracovních vztahů, vymezení vzájemného vztahu v zákoníku práce, kolektivní smlouvy, jiné smlouvy a vnitřního předpisu. Doprovodný zákon obsahuje změnu 60 zákonů. Z větší části jde o zrušení částí zákonů, kterými by byl novelizován stávající zákoník práce, dále zákon o mzdě, zákon o cestovních náhradách, které by měly být součástí nového zákoníku práce. Dovolte mi, abych blíže zmínil některé navrhované změny zákonů. Jen uvedu zákony. Myslím si, že vzhledem k tomu, že byl zamítnut zákoník práce, nebude to asi také dlouho trvat.

Zákon o úřednících územních samosprávných celků, občanský zákoník, občanský soudní řád, zákon o kolektivním vyjednávání, služební zákon, zákon o daních z příjmů. Novelou zákona o pojistném na sociální pojištění a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a novelou zákona o pojistném na veřejné zdravotní pojištění se v souvislosti s úpravou daňově uznatelných výdajů v zákonu o daních z příjmu věcně upravuje vyměřovací základ zaměstnanců pro odvod pojistného na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a vyměřovací základ pro odvod pojistného na všeobecné zdravotní pojištění.

Mohl bych pronést závěrečnou větu, která doufá, že zákon propustíte, ale myslím, že tak, jako dopadl zákoník práce, dopadne i tento doprovodný zákon.

Místopředseda Senátu Petr Smutný: Děkuji, pane navrhovateli a prosím vás, abyste zaujal místo u stolku zpravodajů.

Návrh zákona byl přikázán výboru pro hospodářství, zemědělství a dopravu. Ten určil jako svého zpravodaje pana senátora Bárka a přijal usnesení, které bylo rozdáno jako senátní tisk č. 291/3.

Dále byl návrh zákona přikázán ústavně-právnímu výboru. Ten určil jako svého zpravodaje senátora Jiřího Stodůlku a přijal usnesení, které vám bylo rozdáno jako senátní tisk 291/2.

Organizační výbor určil garančním výborem pro projednávání tohoto návrhu zákona výbor pro zdravotnictví a sociální politiku. Ten přijal usnesení, které vám bylo rozdáno jako senátní tisk 291/1. Zpravodajem výboru byl určen pan senátor Milan Štěch, kterého nyní žádám, aby nás seznámil se zpravodajskou zprávou.

Senátor Milan Štěch: Vážené kolegyně a kolegové, tento návrh zákona navazuje na předchozí tisk. Na obsaženou úpravu v tomto tisku v zákoníku práce zahrnuje novelizaci 59 zákonů, z toho ve 46 případech jde o změny jen legislativně technické povahy.

Dále v průběhu projednávání v Poslanecké sněmovně poslanci navrhli a přijali také 3 změny, které se týkají 3 konkrétních zákonů, a to zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, zákona č. 273/1996 Sb., o působnosti Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže a zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví. Tyto doplňky tam byly přidány z iniciativy poslanců.

Vláda samotný návrh, který se týká zákoníku práce a souvisejících právních předpisů, schválila 21. září loňského roku a předložila jej poslanecké sněmovně 27. září. Poslanecká sněmovna vládní návrh zákona schválila 21. prosince loňského roku. Z přítomných 154 poslanců pro návrh hlasovalo 97 poslanců a 37 bylo proti.

Návrhem zákona se zabývaly stejné výbory jako v předchozím případě, tzn. ústavně-právní, hospodářský a garanční sociálně zdravotní. Všechny tři výbory přijaly shodné usnesení, ve kterém navrhují Senátu návrh zákona zamítnout. Protože jsou usnesení shodná, domluvili jsme se - se zpravodaji dalších dvou výborů, že toto je společná zpravodajská zpráva.

Místopředseda Senátu Petr Smutný: Děkuji vám, pane senátore. Prosím, abyste se posadil ke stolku zpravodajů, sledoval rozpravu a zaznamenal případně další návrhy, k nimž můžete po skončení rozpravy zaujmout stanovisko.

Nebudu se ptát dalších zpravodajů, protože kývali hlavou, že zpráva je společná.

Nyní se ptám, zda někdo navrhuje podle § 107 jednacího řádu, aby Senát projevil vůli návrhem zákona se nezabývat. Nikoho nemám přihlášeného, takže otevírám obecnou rozpravu. Přihlásil se pan senátor Feber a jako druhý senátor Štěch.

Senátor Ondřej Feber: Pane předsedající, kolegyně a kolegové, pane ministře, přestože tady máme náladu tento zákon zamítnout a vyplývá to logicky z toho, že jsme zamítli předchozí zákoník práce, rád bych vás upozornil na jednu skutečnost, že v tomto návrhu zákona máme klasický přílepek, a to je část 58. Část 58 nesouvisí se zákoníkem práce, ale týká se zákona o důchodovém pojištění. Jedná se o narovnání určitých nesrovnalostí a křivd v oblasti vyplacení hornických důchodů. V 90. letech byl velký zájem na tom, aby profese hornictví mizela a dělalo se všechno pro to, aby lidé, kteří jsou zaměstnáni v hornických profesích, tyto profese opustili. Vázalo se to i na zákon o důchodovém pojištění, kdy lidé, i když nedosáhli určitého věku, mohli odcházet do jiných profesí mimo hornictví, a pak dostávali po dosažení příslušného věku hornické důchody. Bohužel díky nejasné legislativní úpravě, díky snahám Poslanecké sněmovny napravit některé nesrovnalosti, v souvislosti s valorizací důchodů, došlo k tomu, že určitá část horníků nemá valorizovány důchody. Jsou to ti, kteří nedosáhli hranice, myslím, 5100 korun v letech 1995-1996. Nyní je snaha tuto nerovnost odstranit. Mohu vám potvrdit, že většina horníků, a to nejen z Ostravsko-karvinského revíru, ale i ze severních Čech, z Příbramska a dalších oblastí na tento návrh dlouho čeká

Je neštěstí, že tak důležitá záležitost, která určitě byla projednána na ministerstvu práce a sociálních věcí a určitě na to jsou finanční prostředky, se tak dostala do tak důležité normy, týkající se zákoníku práce.

Proto bych vás rád požádal, abyste přestože jako celek je tento návrh logicky k zamítnutí, ho postoupili do podrobné rozpravy. Připravil jsem pozměňovací návrh, který prošel legislativním procesem a nic na něm v Senátu neměníme. Týká se pouze hornických důchodů. Měli bychom vrátit tisk 291 zpět Poslanecké sněmovně

s pozměňovacím návrhem jako ryze čistě návrh na změnu zákona o důchodovém zabezpečení. Děkuji vám.

Místopředseda Senátu Petr Smutný: Kdo se další hlásí do rozpravy? Kolega Štěch má slovo.

Senátor Milan Štěch: I když cítím, že to bude formální, navrhuji, aby byl návrh zákona schválen tak, jak nám byl postoupen PS.

Místopředseda Senátu Petr Smutný: Děkuji vám, pane kolego. Nikdo další se do obecné rozpravy nehlásí, obecnou rozpravu končím. Vzhledem k tomu, že zazněl názor pana kolegy Febera, pan ministr by se měl vyjádřit. Pan ministr není, budeme pokračovat. Ptám se zpravodaje výboru pro hospodářství, zemědělství a dopravu – nechce se vyjádřit. Pan ministr se vyjádřit nechce, pan senátor Stodůlka tady není, takže se nechce vyjádřit, pan garanční zpravodaj se chce vyjádřit. Máte slovo.

Senátor Milan Štěch: V rozpravě zazněl můj návrh na schválení, z výborů je návrh na zamítnutí. Nejsm si jist, zda návrh předložený kolegou Feberem je hlasovatelný – návrh zákona takto upravit. Není napsáno, že ostatní části návrhu zákona se mají vypustit. Znamenalo by to, že když by byla tato část schválena, některá část by byla schválena dvakrát a některá jednou. Návrh tady je a bude o něm hlasováno. Vzhledem k projednávání předchozího bodu si myslím, že není třeba dále diskutovat.

Místopředseda Senátu Petr Smutný: Budeme hlasovat o návrzích, které zazněly. Byl podán návrh schválit návrh zákona ve znění postoupeném PS. Přítomno je 66 senátorek a senátorů, potřebné kvorum pro přijetí návrhu je 34.

Zahajuji hlasování. Kdo jste pro, zvedněte ruku a stiskněte tlačítko ANO. Kdo jste proti, zvedněte ruku a stiskněte tlačítko NE.

Konstatuji, že v hlasování pořadové číslo 117 z 67 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 34 pro hlasovalo 5, proti 24. Tento návrh nebyl přijat.

Nyní budeme **hlasovat o návrhu - zamítnout tento návrh zákona**. Aktuálně je přítomno 68 senátorek a senátorů, potřebné kvorum pro přijetí je 35.

Zahajuji hlasování. Kdo jste pro návrh zamítnout návrh zákona, zvedněte ruku a stiskněte tlačítko ANO. Kdo jste proti, zvedněte ruku a stiskněte tlačítko NE. Tento návrh byl přijat.

V hlasování pořadové číslo 118 ze 68 při kvoru 35 pro se vyslovilo 42, proti 5. Tento **návrh byl přijat**.

Nyní v souladu s usnesením Senátu č. 65 z 28. ledna pověříme senátory, kteří odůvodňují náš přijatý návrh na schůzi PS. Předpokládám, že pan kolega Štěch nesouhlasí s tímto pověřením, pan kolega Bárek také ne. Můžeme opakovat situaci jako u zákoníku práce, že by byla pověřena kolegyně Palečková a pan kolega Stodůlka. Souhlasíte? Souhlasí. O tomto návrhu budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování.

Kdo jste pro to, abychom pověřili dva zmíněné senátory zastupováním, zvedněte ruku a stiskněte tlačítko ANO. Kdo jste proti, zvedněte ruku a stiskněte tlačítko NE. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že v hlasování pořadové číslo 119 ze 68 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 35 se pro vyslovilo 53, proti nebyl nikdo. Tento návrh byl přijat.

Děkuji všem třem zpravodajům i panu ministrovi a končím projednávání tohoto bodu.

Následujícím bodem naší schůze je

Návrh zákona o úrazovém pojištění zaměstnanců

Tento návrh jste obdrželi jako **senátní tisk č. 293**. Prosím pana ministra práce a sociálních věcí Škromacha, aby nás seznámil s návrhem zákona.

Místopředseda vlády ČR Zdeněk Škromach: Vážený pane předsedající, vážené paní senátorky a senátoři, předložený návrh zákona o úrazovém pojištění zaměstnanců se mění v souladu s pozicí, kterou zaujala ČR v průběhu vyjednávání o podmínkách přístupu ČR k EU. Dosavadní koncepce poskytování náhrady škody při pracovním úrazu a nemoci z povolání, jejíž právní úprava je obsažena v § 205 d) zákona č. 65/1965 Sb., zákoníku práce ve znění pozdějších předpisů a ve vyhlášce ministerstva financí č. 125/1993 Sb., kterou se stanoví podmínky a sazby zákonné pojištění odpovědnosti zaměstnavatele za škodu při pracovním úrazu nebo nemoci z povolání ve znění pozdějších předpisů.

Dosavadní koncepce poskytování náhradní škody při pracovním úrazu a nemoci z povolání je založena jako zákonné pojištění odpovědnosti zaměstnavatele za škody při pracovním úrazu a nemoci z povolání ve smyslu § 789 občanského zákoníku.

Navrhovaný nový zákon o úrazovém pojištění a navazující zákon o změně zákonů související s přijetím zákona o úrazovém pojištění, které byly zpracovány na základě věcného záměru zákona o veřejném úrazovém pojištění, schváleném vládou, opouští koncepci odškodňování náhrady škody při pracovním úrazu a nemoci z povolání a nahrazuje ji úrazovým pojištěním, které bude tvořit součást sociálního pojištění prováděného Českou správou sociálního zabezpečení.

Předložená právní úprava úzce souvisí s dalšími důležitými právními úpravami, které jsou v současné době připravovány v působnosti ministerstva práce a sociálních věcí a směřují k realizaci vládního programového prohlášení. Vedle vazeb na občanský zákoník a na připravovaný nový zákon o nemocenském pojištění, který už prošel PS a Senátem, mám na mysli zejména souvislost předloženého návrhu zákona o úrazovém pojištění, který již neobsahuje na rozdíl od dnes platného zákoníku práce, podrobnou právní úpravu odškodňování pracovních úrazů a nemocí z povolání, ale odkazuje v této otázce na zákon o úrazovém pojištění.

Je třeba zdůraznit, že při projednávání obou uvedených zákonů proto musí být legislativní práce v jednotlivých fázích legislativního procesu úzce koordinovány, zejména budou muset být operativně vzájemně využity při jejich případných úpravách poznatky, získané při dalším projednávání tak, aby nedošlo k narušení v souladu obou nových právních úprav a aby bylo zachováno stejné datum účinnosti zákoníku práce a nového zákona o úrazovém pojištění. Návrh zákona o úrazovém pojištění obsahuje hmotně právní aspekty pojištění, jako jsou dávky úrazového pojištění, přesné vedení evidence subjektů úrazového pojištění, plnění jejich povinností, kontrolu plnění těchto povinností, způsob posuzování míry poškození na zdraví a řízení ve věcech úrazového pojištění a pojistného, včetně vymáhání případných pohledávek. Návrh zákona byl předložen Senátu po zapracování pozměňovacích návrhů došlých při projednávání návrhu zákona PS. Věřím, vážené paní senátorky a senátoři, že tento návrh zákona podpoříte, byť na základě usnesení výboru, podobně jako u zákoníku práce o tom mám určitou pochybnost.

Místopředseda Senátu Petr Smutný: Děkuji vám, pane navrhovateli, prosím vás, abyste zaujal místo u stolku zpravodajů. Organizační výbor určil zahraničním a jediným výborem pro projednávání tohoto návrhu zákona výbor pro zdravotnictví a sociální politiku a přijal usnesení, které vám bylo rozdáno jako senátní tisk č. 293/1. Zpravodajem výboru je pan senátor Pavel Sušický, kterého prosím, aby nás seznámil se zpravodajskou zprávou. Pane senátore, prosím, máte slovo.

Senátor Pavel Sušický: Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, vážené kolegyně a kolegové. Budu hovořit k tisku 293, tedy k návrhu zákona o úrazovém pojištění zaměstnanců.

Myslím, že pan ministr výstižně popsal historii, takže bych se o tom dál nešířil, nezdržoval a šel rovnou ke komentování zákona, tak jak jsme ho projednávali na výboru.

Výbor pro zdravotnictví a sociální politiku projednal návrh zákona o úrazovém pojištění zaměstnanců, senátní tisk č. 293, na své 21. schůzi 15. března a určil mne jako zpravodaje. Po rozpravě výbor svým 56. usnesením doporučil plénu Senátu PČR tento návrh zákona zamítnout, a to poměrně přesvědčivým hlasováním, kdy z osmi přítomných byl pouze jeden člen výboru pro přijetí tohoto zákona. Při řešení této problematiky návrhu zákona tedy přicházely v úvahu tři možnosti.

První možností bylo zachovat dosavadní systém a otevřít jej pro ostatní pojišťovací subjekty, které by splnily podmínky stanovené vládou. To znamená výši pojistného, sankce i výši odškodného. Konstatuji, že stávající systém úrazového pojištění zaměstnanců neměl finanční problémy, dokonce naopak část vybraných peněz, která nebyla malá, odváděl zpět do státního rozpočtu.

Další možností pak bylo zřídit samostatný veřejnoprávní subjekt a třetí pak zavést úrazové pojištění zaměstnanců jako sociální pojištění pro případ poškození zdraví při nemoci z povolání prováděné orgánem státu. Pro tuto variantu se vláda rozhodla a správu pojištění má dle návrhu zákona provádět, jak jsme už slyšeli, Česká správa sociálního zabezpečení a její okresní pobočky. To v sobě skrývá několik nebezpečí. Předně jde o to, že pojistný systém má být plně pod správou a kontrolou státu. To by bylo samozřejmě přijatelné, ovšem za předpokladu, že tato správa má dostatek volných kapacit na to, aby vedle bezproblémového vyplácení důchodů a nemocenských dávek mohla ještě provádět další, poměrně rozsáhlou agendu, jakou je úrazové pojištění zaměstnanců a odškodňování chorob z povolání.

V poslední době však slyšíme signály ze strany vedení tohoto úřadu, že správa nemá v současné době dostatek státních úředníků již pro současnou činnost. Jako příklad si dovolím uvést zabezpečení výplat účastníkům odboje za druhé světové války a osobám perzekuovaným v období komunistického režimu a pozůstalým po nich.

Další otázkou je finanční náročnost projektu. Správa tohoto systému dle návrhu zákona bude vyžadovat tři systémy počítačového zpracování – do r. 1993, současný systém a dávkové schéma podle tohoto návrhu zákona. Zcela jistě bude také potřeba přijmout a proškolit celou řadu nových pracovníků. Systém se touto novelou stává státním zaopatřením v případě sociální situace vzniklé pracovním úrazem či chorobou z povolání.

Jednou z chyb v tomto návrhu je, že není umožněn přístup osobám samostatně výdělečně činným, pro něž je samozřejmě úraz rovněž sociální událostí. To znamená, že návrh staví zaměstnance a osoby samostatně výdělečně činné do nerovné pozice.

Návrh zákona také staví do nerovné pozice zaměstnavatele při vyměřování sankcí. Oproti jiným zákonům, např. o přestupcích a správních deliktech, sociálních službách, nemocenském pojištění a další, jsou znevýhodněni zaměstnavatelé coby právnické osoby, dále provozovatelé zdravotnických zařízení a příslušní lékaři oproti podnikajícím fyzickým osobám, a to o dvojnásobek. Tyto sankce by měly být samozřejmě ve všech zákonech shodné. Přímé napojení na státní rozpočet zvýší nejenom jeho příjem, ale zcela nepochybně i jeho mandatorní výdaje, jimiž se navrhované sociální dávky stávají.

Realizace může přinést určité problémy i v našem soudnictví. Zapojení České správy sociálního zabezpečení do systému úrazového pojištění bude znamenat, že kromě obecného soudnictví, jako tomu bylo dosud, bude do rozhodování sporů zapojeno i správní soudnictví. Zde ale nejsou stanovena dostatečně srozumitelná pravidla pro jejich vzájemné vztahy. V tomto ohledu nebyly předkladatelem zohledněny připomínky legislativní rady vlády. Nutno také říci, že koncepce návrhu zákona o úrazovém pojištění zaměstnanců je odlišná od koncepce nového návrhu zákoníku práce. Zatímco zákoník práce počet právních norem, které upravují pracovně právní vztahy, se snaží redukovat začleněním do jedné normy, např. zákonem o mzdě apod., pro agendu pracovních úrazů a nemocí z povolání vytváří ministerstvo samostatný zákon, ve kterém se přehlednost navrhované právní úpravy komplikuje i tím, že se v ní novelizuje 28 stávajících právních předpisů.

Návrh má dále řadu věcných i legislativních nedostatků a je patrné, že určitá politická motivace při jeho prosazování pak byla silnější než věcné odborné námitky. To vyplývá zejména z postoje ministerstva financí, spolupředkladatele návrhu, jež uplatňovalo řadu věcných odborných námitek během celého legislativního procesu. A i přesto, že nebyly v naprosté většině vzaty v potaz, doporučilo nakonec vládě návrh zákona schválit. Předložený návrh zákona o úrazovém pojištění zaměstnanců má tak určité ambice stát se jedním z těch zákonů, které bude potřeba ještě novelizovat, než nabudou účinnosti. V tomto případě se předpokládá účinnost od 1. ledna 2008. Po rozpravě, jak už jsem řekl, se výbor svým hlasováním rozhodl doporučit plénu Senátu PČR tento návrh zákona zamítnout. Děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Petr Smutný: Děkuji vám, pane senátore, prosím vás, abyste se posadil ke stolku zpravodaj, sledoval rozpravu a zaznamenal případně další návrhy, ke kterým můžete po skončení rozpravy zaujmout stanovisko.

Nyní se ptám, zda někdo navrhuje podle § 107 jednacího řádu, aby Senát vyjádřil vůli návrhem zákona se nezabývat. Nikoho přihlášeného nemám, nikoho nevidím, proto otevírám obecnou rozpravu. Ptám se, kdo se hlásí do obecné rozpravy? Do obecné rozpravy se nikdo nehlásí, takže obecnou rozpravu končím.

Hlásí se pan kolega Štěch.

Senátor Milan Štěch: Chtěl bych říci, vážené paní senátorky a senátoři, že úprava podle mého názoru je nutná, neboť ČR v této oblasti nesplňuje požadavky směrnic Evropského společenství v oblasti volné soutěže, volných podmínek, neboť možnost provádět úrazové pojištění je dáno zákonem do vínku pouze dvěma subjektům, a pokud bychom chtěli je zapravit a chceme, tak máme pouze dvě možnosti: buď liberalizovat nebo vyřešit buď tímto způsobem nebo nějakým obdobným způsobem, nejlépe veřejnoprávní institucí. Předkladatel se rozhodl pro tuto formu, tzn. svěřit úrazové pojištění České správě sociálního zabezpečení, která v minulosti prokázala svou profesionální schopnost, protože důchodové zabezpečení a nemocenské pojištění provádí za velice nízkých provozních nákladů, a pokud jí

bude svěřeno úrazové pojištění, tak jsou vytvořeny předpoklady pro to, že bude tuto funkci směrem jak k zaměstnavatelům, tak zaměstnancům, účastníkům pojištění dobře plnit.

Naprosté otevření liberalizaci v této oblasti já osobně nepovažuji za šťastné řešení, jsem přesvědčen, že by to bylo pro všechny účastníky méně výhodné, pro zaměstnavatele dražší, státu by zůstaly dosavadní závazky a pro účastníky zaměstnance by bylo větší riziko, aby byly uspokojivě v potřebné výši zajištěny jejich nároky. Proto navrhuji, aby návrh zákona byl schválen v podobě, jak byl postoupen PS. Děkuji.

Místopředseda Senátu Petr Smutný: Děkuji vám, pane senátore. Dávám šanci reagovat na vystoupení pana kolegy Štěcha v obecné rozpravě. Nikdo se do ní nehlásí, takže obecnou rozpravu končím. Pan navrhovatel se nechce vyjádřit, pan garanční zpravodaj také ne. Máme zde dva návrhy. Návrh, který zazněl z úst kolegy Štěcha, schválit, a návrh výboru zamítnout. O tomto budeme v tomto pořadí hlasovat. Dovolím si vás svolat.

Byl podán návrh - schválit návrh zákona, ve znění postoupeném PS. Aktuálně je přítomno 60 senátorů a senátorek, potřebné kvorum pro přijetí návrhu zákona je 31.

Zahajuji hlasování. Kdo jste pro, zvedněte ruku a stiskněte tlačítko ANO. Kdo je proti, zvedněte ruku a stiskněte tlačítko NE. I tento návrh nebyl přijat. Konstatuji, že v hlasování pořadové č. 120 se z 61 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 31 pro vyslovilo 9, proti bylo 16. Návrh nebyl přijat.

Nyní budeme **hlasovat o návrhu zamítnout návrh zákona**. Zahajuji hlasování. Kdo jste pro tento návrh, zvedněte ruku a stiskněte tlačítko ANO. Kdo je proti, zvedněte ruku a stiskněte tlačítko NE. V hlasování pořadové č. 121 z 61 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 31 se pro vyslovilo 39, proti bylo 8, tento **návrh byl přijat**.

Nyní musíme pověřit v souladu s usnesením Senátu č. 65 senátory, kteří odůvodní usnesení Senátu na schůzi PS. Navrhuji, aby se těmito kolegy stali pan senátor Sušický a paní kolegyně Palečková. Námitky nejsou, budeme o mém návrhu hlasovat. Zahajuji hlasování. Kdo jste pro, zvedněte ruku a stiskněte tlačítko ANO. Kdo jste proti, zvedněte ruku a stiskněte tlačítko NE. V hlasování pořadové č. 122 z 60 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 31 pro vyslovilo 45, pro nebyl nikdo. Tento návrh byl přijat. Děkuji panu zpravodaji, děkuji panu navrhovateli, končím projednávání tohoto bodu.

Dalším bodem našeho jednání je

Návrh zákona o změně zákonů souvisejících s přijetím zákona o úrazovém pojištění zaměstnanců.

Tento návrh zákona jste obdrželi jako **senátní tisk č. 294**.

Prosím pana ministra práce a sociálních věcí Zdeňka Škromacha, aby nás seznámil s návrhem zákona.

Místopředseda vlády ČR Zdeněk Škromach: Vážený pane předsedající, vážené paní senátorky, páni senátoři, návrh zákona o změně zákonů souvisejících s přijetím zákona o úrazovém pojištění zaměstnanců úzce navazuje na tento zákon, s nímž je věcně propojen. O potřebě nové úpravy jsem hovořil v úvodním slově.

Vzhledem k tomu, že návrh byl zamítnut, tak si myslím, že zřejmě to bude stejné i u tohoto zákona, protože by měly mít společný osud a měly by jít společně. Děkuji.

Místopředseda Senátu Petr Smutný: Děkuji vám, pane navrhovateli. Prosím vás, abyste zaujal místo u stolku zpravodajů.

Organizační výbor určil garančním a zároveň jediným výborem pro projednávání tohoto návrhu zákona výbor pro zdravotnictví a sociální politiku a přijal usnesení, které vám bylo rozdáno jako senátní tisk č. 294/1. Zpravodajem výboru je pan senátor Pavel Sušický, kterého prosím, aby nás seznámil se zpravodajskou zprávou.

Senátor Pavel Sušický: Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, vážená kolegyně, vážení kolegové, tyto dva zákony, ten, který jsme předtím zamítli, a tento, spolu samozřejmě velice úzce souvisí. Proto budu velmi stručný.

Výbor pro zdravotnictví a sociální politiku projednal návrh zákona o změně zákonů souvisejících s přijetím zákona o úrazovém pojištění zaměstnanců, senátní tisk č. 264, na své 21. schůzi 15. března a přijal toto své 57. usnesení.

Výbor za prvé doporučuje Senátu PČR zamítnout návrh zákona a za druhé určuje zpravodajem výboru pro jednání návrhu zákona na schůzi Senátu senátora Pavla Sušického. Rozsáhlejším bodem rozpravy bylo jen doplnění novely zákona č. 155/95 Sb., o důchodovém pojištění. Ke změnám navrhovaným v tomto zákoně byla připojena úprava, která s tímto tiskem naprosto nesouvisí, jež se týká zvýšení vdovských důchodů v případech, kdy výše vdovského důchodu, na který vznikl nárok před 1. lednem 1996, nebo na který vznikl znovu nárok po 31. prosinci 1995, byla omezena pro souběh s nárokem na výplatu starobního nebo invalidního důchodu podle předpisů platných před 1. lednem 1996, nebo kdy vdovský důchod z těchto důvodů nebyl vyplácen.

Tato úprava by měla nabýt účinnosti 1. července 2006. Děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Petr Smutný: Děkuji vám, pane senátore, prosím vás, abyste se posadil ke stolku zpravodajů.

Nyní se ptám, zda někdo podle § 107 jednacího řádu navrhuje, aby Senát vyjádřil vůli návrhem zákona se nezabývat. Nikoho přihlášeného nemám, takže otevírám obecnou rozpravu. Ptám se, kdo se hlásí do obecné rozpravy?

Hlásí se pan kolega Štěch. Prosím, máte slovo, pane kolego.

Senátor Milan Štěch: Děkuji. Protože nepředpokládám příliš obecnou rozpravu, tak hned na úvod navrhuji návrh zákona schválit tak, jak byl postoupen PS. Děkuji.

Místopředseda Senátu Petr Smutný: Děkuji vám, pane kolego, ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy? Nikoho přihlášeného nemám, obecnou rozpravu končím. Nepředpokládám, že by se pan navrhovatel, případně pan garanční zpravodaj se chtěli přihlásit k vyjádření. Ne. Takže bychom měli návrh schválit.

O těchto návrzích budeme hlasovat. V rozpravě byl podán návrh schválit návrh zákona ve znění postoupeném PS. Aktuálně je přítomno 64 senátorek a senátorů, potřebné kvorum je 33.

Dávám o tomto návrhu hlasovat. Kdo jste pro, zvedněte ruku a stiskněte tlačítko ANO, kdo jste proti, zvedněte ruku a stiskněte tlačítko NE.

Tento návrh nebyl schválen. Konstatuji, že v hlasování pořadové č. 123 se ze 64 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 33 pro vyslovilo 9, proti bylo 11, takže návrh nebyl přijat.

Nyní budeme **hlasovat o návrhu, který nám doporučil garanční výbor, tzn. zamítnout návrh zákona.**

Zahajuji hlasování. Kdo jste pro, zvedněte ruku a stiskněte tlačítko ANO. Kdo jste proti, zvedněte ruku a stiskněte tlačítko NE. Konstatuji, že **návrh byl přijat.** V hlasování pořadové č. 124 se ze 65 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 33 pro vyslovilo 45, proti bylo 7.

A nyní bychom měli v souladu s usnesením Senátu č. 65 z 28. ledna pověřit senátory, kteří odůvodní usnesení Senátu na schůzi PS. Navrhuji, aby jimi byli senátor Pavel Sušický a paní senátorka Palečková. Souhlasí oba? Souhlasí.

Dávám o tomto návrhu hlasovat. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a stiskne tlačítko ANO. Kdo je proti, nechť zvedne ruku a stiskne tlačítko NE.

Konstatuji, že v hlasování pořadové č. 125 se z 66 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 34 pro vyslovilo 49. Návrh byl přijat.

Vyhlašuji pětiminutovou přestávku, než k nám přijde pan navrhovatel ministr Mládek, který je na cestě.

(Jednání přerušeno v 17.05 h.)

(Jednání opět zahájeno v 17.12 hodin.)

Kolegyně a kolegové, budeme pokračovat v našem jednání. Pan ministr zemědělství Mládek, který má dva následující body, je na cestě, ale jeho předkládací zprávu nám přednese pan ministr Škromach, který kolegu zastoupí.

Podle našeho programu budeme projednávat bod, kterým je

**Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 219/2003 Sb.,
o uvádění do oběhu osiva a sadby pěstovaných rostlin a o změně některých
zákonů (zákon o oběhu osiva a sadby), ve znění zákona č. 444/2005 Sb.,
a některé další zákony.**

Tento návrh zákona jste obdrželi jako **senátní tisk č. 297.**

Prosím pana ministra Škromacha, aby nás seznámil s návrhem zákona.

Místopředseda vlády ČR Zdeněk Škromach: Vážený pane předsedající, vážené paní senátorky, páni senátoři, chtěl bych omluvit pana ministra Mládka, který je na cestě a měl by mne v průběhu jednání vystřídat, pokud to bude trvat déle. Cílem předkládaného návrhu je dosažení souladu s příslušnými právními předpisy Evropských společenství v oblasti uvádění do oběhu osiva a sadby, zejména při pověřování osob, provozování zkušebních úkonů, které nabyly účinnosti při vstupu ČR do EU.

Kromě změn vyplývajících z nových právních předpisů Evropských společenství jsou do návrhu zákona zapracovány zkušenosti s dosavadním uplatňováním zákona č. 219/2003 Sb. v praxi. Návrh zejména upravuje uvádění do oběhu osiva, směsí a osiva kategorie obchodní osivo. Dopracovává ustanovení pro rozmnožovací materiál révy, ovocných druhů a rodů a okrasných druhů. Zavádí rovnocennost pro přebytky množitelství porostů a pro osiva ve třetích zemích, jimž

by bylo uděleno schválení v souladu s právem Evropského společenství i v jiných členských státech.

Přijetí novely zákona usnadní oběh osiva a sadby mezi ČR a ostatními členskými státy i třetími zeměmi. Děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Petr Smutný: Děkuji vám, pane navrhovateli, a prosím vás, abyste zaujal místo u stolku zpravodajů. Návrh zákona byl přikázán ústavně-právnímu výboru. Ten určuje jako svého zpravodaje pana senátora Jiřího Šnebergera a přijal usnesení, které vám bylo rozdáno jako senátní tisk č. 297/2.

Organizační výbor určil zahraničním výborem pro projednávání tohoto návrhu zákona výbor pro hospodářství, zemědělství a dopravu. Výbor přijal usnesení, které vám bylo rozdáno jako senátní tisk č. 297/1. Zpravodajem výboru byl určen pan senátor Josef Vaculík, kterého žádám, aby nás seznámil se svou zpravodajskou zprávou.

Senátor Josef Vaculík: Pane předsedající, pane ministře, kolegyně a kolegové, částečně nám obsah této novely zákona osvětlil pan ministr, proto k jeho podrobnostem pouze několik drobností.

Jde o druhou novelu zákona oběhu osiv a sadby, jejímž cílem je zapracovat do právního řádu ČR změny v právu Evropských společenství, ke kterým mezi tím došlo. Novela v nosné části zákona je veskrze technickou úpravou zákona. Zpřesňuje definice některých pojmů, některé nově zavádí, upřesňuje pravidla jednání jak příslušných orgánů, tak osob dotčených s nakládáním s rozmnožovacím materiálem, zemědělských i okrasných rostlin, osivem a sadbou, a to jak v oblasti uvádění do oběhu v konvenčním i ekologickém zemědělství, tak v oblasti zkoušek klíčivosti, certifikace, označování a pověřování osob, uznávání úředního dozoru, laboratorního ověření kvality osiva, dovozu ze třetích zemí, vedení evidence, kontrol sankcí apod.

Podrobností mám zde uvedeny tři stránky, ale považuji za zbytečné, abych to zde předčítal, protože se skutečně jedná jen o technická upřesnění nakládání s osivem a sadbou.

Zmínil bych se dále o tom, že k této novele byly nesourodě připojeny novely dalších tří zákonů, které reagují na problémy související s převody státní zemědělské půdy prostřednictvím Pozemkového fondu ČR a upřesňují pravidla činnosti v této oblasti a částečně reagují na nález Ústavního soudu ČR č. 531/2005 Sb. z konce loňského roku týkající se tzv. restituční tečky.

Lze konstatovat, že tato úprava je potřebná pro zdárný chod činnosti Pozemkového fondu. Návrh navíc zvyšuje objem finančních prostředků použitelných Pozemkovým fondem na upřesnění nebo rekonstrukci přídělů, a to z částky 200 mil. Kč ročně na 400 mil. Kč ročně. Dále opravňuje vládu rozhodnout o použití příjmu Pozemkového fondu ČR pro podporu pozemkových úprav ve výši 500 mil. Kč v roce 2006. Dále ruší kompetenci ministerstva zemědělství ve věci poskytnutí peněžní náhrady za pozemky, které nelze vydat a převádí je na Pozemkový fond ČR.

Výbor pro hospodářství, zemědělství a dopravu se zabýval i některými připomínkami legislativy Senátu, neshledal však tyto připomínky zásadní, tudíž nepřijal k těmto připomínkám žádné pozměňující návrhy ani jiná další doporučení.

Závěrem mi dovoluji konstatovat, že tuto zprávu zároveň předkládám jako společnou, jelikož tímto tiskem se zabýval ústavně-právní výbor, jak již zde bylo řečeno, a usnesení obou výborů jsou zcela totožná.

Tudíž v usnesení ústavně-právního výboru z 5. funkčního období č. 94 a usnesení výboru pro hospodářství, zemědělství a dopravu č. 296 společně tyto výbory konstatují a doporučují Senátu Parlamentu ČR vyjádřit vůli návrhem zákona se nezabývat. Děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Petr Smutný: Děkuji vám, pane senátore, a prosím vás, abyste se posadil ke stolku zpravodajů, sledoval rozpravu a zaznamenával případné další návrhy, k nimž můžete po skončení rozpravy zaujmout stanovisko.

Nepředpokládám, že by se druhý zpravodaj chtěl vyjádřit, ale o slovo se hlásí s právem přednosti pan místopředseda Edvard Outrata, proto mu uděluji slovo, prosím.

Místopředseda Senátu Edvard Outrata: Pane předsedající, dámy a pánové, jak jsme slyšeli od zpravodaje, výbor navrhuje návrhem zákona se nezabývat. K tomu jistě byly oba výbory vedeny skutečností, že základní text je technická norma, která je zcela nekontroverzní. Ale to není úplně pravda o přílepcích, a vím z kuloárních rozhovorů, že řada senátorů se míní k této věci vyjádřit.

Máme dobrou tradici nepoužívat institutu nezabývat se k tomu, abychom bránili senátorům v projevu jejich názorů. Proto vás všechny prosím, abyste nehlasovali pro návrhy výborů. Výbory to jistě udělaly v dobré víře, že to půjde hladce a nebude s tím problém, ale jak se věci mají, tak by se zavřeli ústa svým kolegům, což je něco, co tady neděláme.

Pěkně prosím, propustte návrh do obecné rozpravy, budeme mít příležitost to schválit normálním procesem. Děkuji.

Místopředseda Senátu Petr Smutný: Děkuji vám, pane kolego. Mezitím se nám vystřídali oba ministři, vítám pana ministra Jana Mládka, který se ujal své role předkladatele.

Hlásí se předseda klubu pan senátor Josef Zoser, máte také slovo s právem přednosti, prosím.

Senátor Josef Zoser: Vážený pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, právě z toho důvodu, co tady bylo řečeno, že zákon, který bychom měli projednávat, má svoji druhou část, která se týká změny zákona o úpravě vlastnických vztahů k půdě a k jinému zemědělskému majetku, a podle včerejšího jednání našeho klubu SNK, máme za to, že v § 16 bod 1 odst. b) se rozšiřuje okruh osob týkající se restituční tečky a to jde proti rozhodnutí Ústavního soudu, který zasedal v prosinci 2005.

Z tohoto důvodu žádám přerušení jednání na 10 minut na poradu klubu.

Místopředseda Senátu Petr Smutný: Ano, vašemu návrhu, pane senátore, se vyhovuje, a přerušuji schůzi na 10 minut.

(Schůze přerušena v 17.25 hodin.)

(Schůze opět zahájena v 17.32 hodin.)

Místopředseda Senátu Petr Smutný: Kolegyně a kolegové, budeme pokračovat v našem jednání po přestávce pro jednání klubu nezávislých senátorů a budeme hlasovat o návrhu, který navrhly oba výbory, které projednávaly tento návrh

zákona, a sice, aby Senát projevil vůli návrhem zákona s nezabývat. Vzhledem k přestávce si vás dovolím odhlásit a znovu se, prosím, kolegyně a kolegové, přihlaste.

Kolegyně a kolegové, budeme hlasovat o návrhu, který nám předložily oba výbory, tzn. návrhem zákona se nezabývat.

Aktuálně je přítomno 52 senátorek a senátorů, potřebné kvorum pro přijetí tohoto návrhu je 27.

Zahajuji hlasování. Kdo jste pro, zvedněte ruku a stiskněte tlačítko ANO. Kdo jste proti, zvedněte ruku a stiskněte tlačítko NE.

V hlasování č. 126 tento návrh nebyl přijat. Z 54 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 28 se pro vyslovilo 16, proti bylo 14. Návrh nebyl přijat.

Otevírám nyní obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy se jako první přihlásil pan senátor Josef Novotný, dávám mu slovo, a připraví se kolegyně Jitka Seitlová. (Hluk v Jednacím sále.) Prosím o klid v sále!

Senátor Josef Novotný: Vážení kolegové, já jsem vám chtěl poděkovat. Poděkovat za to, že umožníte diskusi, jaký z ní bude výstup. Myslím si, že nebude dlouhá a nebude složitá. Ale institut nezabývat se je velice citlivá záležitost a měla by se použít jenom v těch nejnужnějších případech, kdy se skutečně bezpochyby jedná o technickou normu. A já tady ty pochyby mám. Ze zkušenosti vím, že vždycky se do zrní ledacos schovávalo. A to se děje i v tomto případě, takže ten přílepek k zákonu o sadbě a osivu bychom měli alespoň rozdiskutovat, a jsem rád, že jste k tomu otevřeli prostor. Děkuji.

Místopředseda Senátu Petr Smutný: Děkuji vám, pane kolego. Slovo má kolegyně Jitka Seitlová, prosím.

Senátorka Jitka Seitlová: Vážený pane ministře, vážený pane předsedající, dámy a pánové, také bych chtěla poděkovat za to, že jste otevřeli prostor pro debatu, protože část druhá zákona, který před vámi leží, je věcnou změnou současného stavu zákona o půdě a můžeme samozřejmě debatovat o tom, zda je nebo není v rozporu s tím, co usnesl Ústavní soud v prosinci loňského roku k tzv. restituční tečce.

Co tedy ta změna zákona o úpravě vlastnických vztahů k půdě přináší? V části druhé stanoví, že tedy za pozemky, které se podle tohoto zákona nevydávají a za které nelze poskytnout jiný pozemek, se osobě, na kterou se vztahuje lhůta pro převod jiného pozemku podle § 13 odst. 6 zákona a lhůta podle článku 6 zákona č. 253, tak těmto lidem, když tedy podají žádost, bude poskytnuta peněžitá náhrada za pozemky.

Ty dva paragrafy, které jsou uvedeny, jsou restituční tečkou. Ústavní soud rozhodl, že restituční tečka jako taková se netýká přímých restituentů, ale zůstala v platnosti pro skupinu, která odkoupila tyto nároky.

Vím, že ten pojem je takový zavádějící, ale budu ho používat pro zjednodušení. Řekněme, že část těch, kteří odkoupili, to jsou spekulanti. A ta zásadní změna proti současnému platnému zákonu paragrafu 16 odst. 1 je v tom, že hotovost se mohla vyplácet oprávněným osobám, ale doslova v § 16 odst. 1 se říká:

Hotovost se vyplácí pouze původním vlastníkům vydávaných věcí.

Zatímco tedy pro přímé oprávněné osoby vždycky platilo, že si mohou buď vzít pozemky nebo finance, zákon jednoznačně stanovoval, že nemají právo na vyplacení v hotovosti. A my teď touto novelou rozšiřujeme vlastně to původní

oprávnění z těch, kteří koupili pozemky, tzn. spekulantů, že mohou dostat finanční náhradu.

Je to zásadní změna oproti současnému platnému zákonu, dokonce proti zákonu, který platí téměř 15 let. Je pravdou, že v § 33a zákona se říkalo – to byl dodatek, který pak byl doplněn panem poslancem – že nabyvatel těch pohledávek má postavení oprávněné osoby podle tohoto zákona. Ale jedinou nebo jednu z těch zásadních, kterou neměl, bylo právě vyplacení těch financí. Tak to bylo v zákonu stanoveno. A my teď říkáme, má nárok na vyplacení financí.

Dámy a pánové, myslím si, že to je zásadní věc, ke které přistupujeme z hlediska rozhodnutí, protože to jsou bezesporu nemalé peníze.

A teď tedy je druhá úvaha, a v žádném případě si neopravňuji říkat, jestli Ústavní soud rozhodl tak nebo onak a jestli je to protiústavní. Nicméně já si dovoluji vám citovat ze závěrečného usnesení Ústavního soudu:

Smyslem a účelem právní konstrukce, podle níž nároky podle zákona o půdě jsou právem na plnění ze závazkového právního vztahu, který obecně upravuje občanský zákoník a tudíž je lze podstoupit na základě § 524 občanského zákoníku, bylo rozšířit vějíř alternativ uspokojení nároků restituentů. Nelze z ní ale dovodit takovýto závěr, dle něhož by byly účely zákona o půdě, jak jsou zakotveny v preambuli, měly tyto dopad i na postupníky.

Co tedy říká Ústavní soud? Ústavní soud říká, že cílem tohoto zákona je řešit oprávněné osoby i z hlediska možnosti náhrad finančních, nikoli v žádném případě postupníky. A účelem zákona je tedy vyrovnat se s oprávněnými osobami, nikoliv tedy s těmi spekulanty. A my teď říkáme, že těm spekulantům dáme finanční náhrady.

Zvažte sami, je to na vás. Já osobně se domnívám, že to v souladu nebo v duchu toho, jak rozhodl Ústavní soud, bezpochyby není. Ale je to na vašem zvážení. Děkuji.

Místopředseda Senátu Petr Smutný: Děkuji. Do rozpravy se přihlásil s právem přednosti pan ministr, kterému musím udělit slovo kdykoliv, tak mu ho uděluji. Dále se přihlásili pan kolega Vaculík a pan kolega Horník.

Ministr vlády ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, chtěl bych požádat a poprosit nedramatizování tohoto paragrafu, protože v podstatě jde o to, že tady je navrženo určité zjednodušení toho procesu, že totiž jak oprávněné osoby, které potvrdil Ústavní soud, tak i postupníci nebo chcete-li spekulanti, mají nárok na náhradu v penězích, na rozdíl od minulosti, kdy měli nárok na náhradu v cenném papíru. Ten rozdíl je pouze jediný – v časovém rozlišení a také samozřejmě kdo to dělá, jestli to dělá státní rozpočet anebo to dělá Pozemkový fond ČR. Nepochybně tam bude drobné ulehčení státnímu rozpočtu, to tam nepochybně je zabudováno. A také tam bude zjednodušené a rychlejší vyřízení. Zejména jsme měli na mysli ty tisíce i desetitisíce drobných restituentů, kteří mají prostě nárok tak malý, že jednak nebudou asi nikdy žádat o ten pozemek, a jednak je pro ně daleko jednodušší dostat hotovost než zase mít nějaký cenný papír, se kterým musí dělat nějaké další úkony.

Skoro bych požádal, abychom to nechali tak, jak to je, protože je to skutečně spíše technická změna než nějaký dramatický zásah do zákona.

Místopředseda Senátu Petr Smutný: Děkuji. Dalším přihlášeným do rozpravy je pan kolega Josef Vaculík, připraví se pan senátor Jan Horník.

Senátor Josef Vaculík: Děkuji za slovo. Chtěl bych podpořit stanovisko pana ministra a chtěl bych se připojit k uklidnění obav paní kolegyně Seitlové, protože tady skutečně nedochází k nějakému zásadnímu zvratu v chápání vypořádání restitučních nároků postupníků. Musíme mít na paměti, že v dnešní době Pozemkový fond v řadě oblastí už nemá k dispozici žádnou zemědělskou půdu ani jiné nemovitosti, aby tyto nedokončené restituční nároky mohl vypořádat. A jelikož cesta dluhopisů je problematická, domnívám se, že vypořádání finanční, tak jak navrhuje tato novela, je zcela v pořádku a namístě.

Proto já tento návrh osobně podporuji, nehledě k tomu, že jsou zde obsaženy i tak velmi důležité zásahy, které se týkají ukončení přidělových systémů, povýšení finančních prostředků na tuto aktivitu a přidělení dalších 300 mil. Kč na pozemkové úpravy. Na tyto dopady bychom také neměli zapomínat. A navíc, jak už jsem říkal, bude především umožněno přijetím tohoto pozměňovacího návrhu vypořádání nedokončených restitučních nároků tam, kde to není možné náhradními pozemky nebo jinými nemovitostmi.

Proto já tuto cestu vidím jako optimální v dané době.

Tímto doporučuji schválit návrh zákona ve znění postoupeném Poslaneckou sněmovnou. Děkuji.

Místopředseda Senátu Petr Smutný: Děkuji vám, pane kolego. A slovo uděluji panu senátorovi Janu Horníkovi, připraví se pan senátor Karel Schwarzenberg.

Senátor Jan Horník: Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, vážená kolegyně a kolegové. Chtěl bych se ohradit proti používání slova „spekulanti“ na celé spektrum těch, kteří vlastní jako postupníci náhradní restituce. Naše obec vlastní náhradní restituce, naše obec není žádný spekulant, naše obec žádala o vydání pozemku na jejím katastru, který naopak spekulativně Pozemkový fond vydal naprosto cizím lidem. Dodneška se kolem našeho území točí lidé typu Ing. Jan Krátký z nechvalně známé kauzy v Železné Rudě z lyžařského areálu Belveder, atd., atd.

Čili naše obec není spekulant, naše obec je pouze tím, která si koupila od přímých restituentů, kteří nechtěli tyto restituce, jejich pohledávky a chtěla je využít na svém území.

Bohužel, protože tím, jak Pozemkový fond fungoval a tak jak zatím funguje, to nebylo naplněno. A přestože v mnoha případech mají obce dokonce oprávněnou potřebu a získání pozemků na veřejné činnosti, přesto tak Pozemkový fond nečiní.

Chtěl bych ještě vzkázat prostřednictvím pana předsedajícího zpravodaji, že není to tak, že Pozemkový fond ČR nemá pozemky. V Krušných horách jich má mraky a točí se tam také mraky spekulantů, skutečných spekulantů, ale pak tam jsou i obce, které by je rády získaly pro svůj rozvoj, pro svou činnost.

A jinak, co se týče finančních prostředků na pozemkové úpravy. 300 milionů, to jsou peníze, jako kdyby nebyly. My víme, že na pozemkové úpravy potřebujeme miliardy. A bohužel, toto stát a ministerstvo zemědělství naprosto zanedbaly a tyto peníze se do dneška ve státním rozpočtu nenašly, a kdyby se našly, tak se mohlo právě předejít mnoha spekulacím, o kterých se tady mluví. Děkuji.

Místopředseda Senátu Petr Smutný: Děkuji a s právem přednosti se opět přihlásil pan ministr, dostává slovo.

Ministr vlády ČR Jan Mládek: Budu velmi stručný. Snažím se používat politicky neutrální slovo „postupníci“, aby nebylo problémů a vystříhám se jakýchkoliv zmínek o spekulantech.

Tolik k jedné věci.

Druhá věc. Musím odmítnout tu věc o pozemkových úpravách, protože mj. tento zákon také řeší částečně ten problém, aby v tomto roce byla více než miliarda korun k dispozici skrze ministerstvo zemědělství.

A plus k části třetí je zvýšení čísla z 200 na 400 mil. Kč, což je také důležité, protože to dává větší rozpočet Pozemkovému fondu na tzv. jednoduché pozemkové úpravy, aby dokončil ty věci a aby více prodal. Čili těch peněz by dohromady bylo miliarda ministerstvo zemědělství a 400 milionů Pozemkový fond ČR. Děkuji.

Místopředseda Senátu Petr Smutný: Děkuji vám, pane ministře. Slovo má pan kolega Karel Schwarzenberg, připraví se kolegyně Jitka Seitlová.

Senátor Karel Schwarzenberg: Pane předsedající, pane ministře, slovný Senáte. Upozorňuji na následující záležitost, že v § 11a odst. 2 věta druhá a v části upravující soutěž, § 11a odst. 9, lze považovat za odporující právnímu státu. Vzhledem k ústavnímu principu ochrany oprávněné důvěry občana v právo a v rozporu s principem legitimního očekávání při uplatňování majetkového práva – to jsou tři pojmy z citovaného judikátu Ústavního soudu – a též s takovým principem rovnosti, jak jej pojímá Ústavní soud, neboť zde mají jiné osoby, nájemci půdy atd. přednostní právo před těmi, jejichž nároky trvají řadu let a aby restituenti, jejichž nároky jsou léta neuspokojeny, museli čekat, až proběhne prodej půdy, který byl zákonem umožněn podstatně později a se zcela jinými cíli než restituenti. Děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Petr Smutný: Děkuji vám pane kolego. Slovo má paní senátorka Seitlová. Připraví se pan senátor Schovánek.

Senátorka Jitka Seitlová: Dámy a pánové, dovoluji, abych podala jakýsi návrh, který bych samozřejmě podala, pokud bude zákon postoupen do podrobné rozpravy. Domnívám se, že návrh zákona o uvádění oběhu osiva a sadby pěstovaných rostlin do dalšího procesu a jeho schválení, si určitě nezaslouží, abychom ho celý zamítali kvůli příležitosti. Určitě je to prospěšná norma. Stejně tak souhlasím s tím, že byť je to částka, která není dostatečná, nicméně dobrých každých 200 milionů, které mohou pomoci pozemkovým úpravám a proto část třetí, která zvyšuje na 400 milionů podporu pozemkových úprav je také jistě pozitivem. Proto bych, pokud bude zákon postoupen do podrobné rozpravy, navrhla vypustit část druhou, samozřejmě, pokud k tomu bude vůle.

Dovolím si ještě dvě malé poznámky. Jednak bych chtěla upřesnit to, že pan zpravodaj uváděl, že ten návrh řeší otázky přidělování. Neřeší. V § 16 odstavec 1 je opět odkaz na § 14 odstavec 9, kde se právě vychází z přidělové ceny, a pak je tu druhá informace, jenom zase si dovoluji dopřesnění, že pan ministr hovořil o tom, že se to týká těch drobných restituentů. Ale všichni restituenti, kteří jsou oprávněnými osobami a měli ty drobné pohledávky, tak pro ty Ústavní soud zrušil restituční tečku a pro ty nepřijímáme tento paragraf. Ten se týká té části, která pohledávky skoupila, a musím dát za pravdu panu senátorovi Horníkovi, že jistě všichni nejsou spekulanti.

Nicméně ten pojem se používal a já jsem uváděla, že část se týká pouze těch spekulantů. Takže určitě se to netýká drobných restituentů. Restituenti jako takoví, pro ty Ústavní soud restituční tečku zrušil.

Místopředseda Senátu Petr Smutný: Děkuji. Slovo má pan senátor Schovánek.

Senátor Vladimír Schovánek: Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, kolegyně a kolegové. Ještě stále jsou v ČR území, kde nejsou vyjasněny vlastnické vztahy k některým pozemkům, a starostové obcí mají problém, pokud chtějí budovat například vodovod nebo podobnou infrastrukturu, jak dosáhnout stavebního povolení, když nemají vyjádření vlastníka. Když se takový pozemek nachází v průmyslové zóně, tak o to je situace ještě vážnější, protože není možné samozřejmě nic vybudovat, co by prospělo celému regionu.

Proto já vítám, že Pozemkový fond každoročně pomáhá řešit tuto situaci a na pozemkové úpravy vyčleňuje finanční prostředky. Jsem však velmi zneklidněn touto situací, že se řešení, vyplácení těch náhrad přesouvá právě na pozemkový fond, a chci se zeptat pana ministra a chci ho požádat o ujištění, zda se touto činností Pozemkový fond nevyčerpá natolik, že nebude moci v budoucnu již na pozemkové úpravy ty finanční prostředky dávat.

Místopředseda Senátu Petr Smutný: Děkuji, pane kolego, byl jste poslední přihlášený, ptám se, kdo se další hlásí do obecné rozpravy. Nikoho nemám přihlášeného, obecnou rozpravu končím. Ptám se pana navrhovatele jestli se chce vyjádřit a odpovědět na dotazy. Pane ministře, prosím, máte slovo.

Ministr vlády ČR Jan Mládek: Dámy a pánové, já bych se chtěl vyjádřit k poslednímu dotazu. Samozřejmě, že vyplácené peníze potom nebudou moci být použity na pozemkové úpravy. To je zcela logické, ale já předpokládám, že se v budoucnu najde více peněz na pozemkové úpravy ze státního rozpočtu.

Místopředseda Senátu Petr Smutný: Děkuji vám, pane ministře. Ptám se pana zpravodaje ústavně-právního výboru jestli se chce vyjádřit. Není přítomen. Ptám se pana garančního zpravodaje jestli chce, takže prosím, pane kolego, máte slovo.

Senátor Josef Vaculík: Děkuji. Chtěl bych konstatovat, že v diskusi vystoupilo celkem pět senátorů, z toho jeden dvakrát. A ještě bych chtěl zareagovat na to, co jsem zde říkal, případně neříkal. Panu kolegovi Horníkovi bych chtěl vzkázat, že jsem neříkal, že není dostatek pozemků. Řekl jsem, že v některých oblastech nejsou pozemky k vypořádání. A co se týče reakce na paní kolegyni Seitlová – tam bych řekl, že jsem neříkal, že ty peníze jsou uvolněna na náhrady za přiděly, ale na dokončení, případně rekonstrukci přidělových řízení. Takže to je trochu jinak. Jinak bych chtěl konstatovat, že padl návrh na schválení tohoto zákona. Děkuji.

Místopředseda Senátu Petr Smutný: Děkuji vám, pane senátore a v obecné rozpravě zazněl návrh schválit návrh zákona ve znění postoupeném PS, a o tom budeme po znělce hlasovat. Byl podán **návrh schválit návrh zákona, ve znění**

postoupeném PS. O tomto návrhu budeme hlasovat. Aktuálně je přítomno 54 senátorek a senátorů, potřebné kvorum pro přijetí tohoto návrhu je 28.

Zahajuji hlasování. Kdo jste pro, abychom schválili návrh zákona ve znění postoupeném PS, zvedněte ruku a stiskněte tlačítko ANO. Kdo jste proti, zvedněte ruku a stiskněte tlačítko NE. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že v hlasování pořadové číslo 127 se z 60 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 31 pro vyslovilo 38, proti bylo 9. **Návrh byl přijat.** Já děkuji oběma zpravodajům. Děkuji panu ministrovi. My se zde vystřídáme.

Místopředseda Senátu Edvard Outrata: Dalším bodem na pořadu je

Návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 321/2004 Sb., o vinohradnictví a vinařství a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o vinohradnictví a vinařství), ve znění pozdějších předpisů, a zákon číslo 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

Tento návrh zákona jste obdrželi jako **senátní tisk č. 299**. Prosím pana ministra zemědělství Jana Mládka, aby nás seznámil s návrhem zákona.

Ministr vlády ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedající, vážené paní senátorky, vážení páni senátoři, zákon o vinohradnictví a vinařství nabyl účinnosti dnem 28. května 2004. Tento zákon byl zpracován před vstupem ČR do EU jako plně slučitelný s právem ES. Oblast vinohradnictví a vinařství je v EU v rozhodující míře upravena přímo použitelnými předpisy ES. Důvodem k předložení tohoto návrhu novely zákona o vinohradnictví a vinařství je především úprava některých ustanovení, která zpřesňují vztah k ustanovením zákona číslo 252/97 Sb., o zemědělství, která nabyla účinnosti později než zákon o vinohradnictví a vinařství. Zpřesněním a úpravou některých pojmů se zlepší výkon státní správy, zejména ty oblasti, které se dotýkají čerpání podpor, včetně kontroly plnění podmínek pro jejich výplatu.

Návrh novely dále v souladu s právními akty ES upravuje a zpřesňuje zákon o vinohradnictví a vinařství na základě zkušeností z aplikace tohoto zákona o vstupu ČR do EU. Jedná se zejména o úpravu výše nejvyššího hektarového výnosu a způsobu jeho výpočtu. Upravená ustanovení týkající se zemských vín umožní jejich výrobu většího množství výrobců těchto vín.

Vládní návrh zákona o vinohradnictví a vinařství projednal PS PČR a schválila jej 130 hlasy ze 133 přítomných poslanců. Dne 22. března 2006 projednal tento návrh zákona výbor pro hospodářství zemědělství a dopravu Senátu PČR a přijal usnesení navrhnout Senátu vrácení tohoto návrhu zákona PS PČR ve znění přijatých pozměňovacích návrhů. S přijatými pozměňovacími návrhy výboru pro hospodářství, zemědělství a dopravu Senátu PČR mohu vyjádřit svůj souhlas. Děkuji vám.

Místopředseda Senátu Edvard Outrata: Děkuji, pane ministře. Organizační výbor určil garančním a jediným výborem pro projednávání tohoto návrhu zákona výbor pro hospodářství, zemědělství a dopravu. Ten přijal usnesení, které vám bylo rozdáno jako senátní tisk č. 299/1. Zpravodajem výboru je pan senátor Josef Vaculík, a toho prosím, aby nás seznámil se zpravodajskou zprávou.

Senátor Josef Vaculík: Děkuji pane předsedající. Pane ministře, kolegyně a kolegové, oblast vinohradnictví a vinařství podléhá po vstupu ČR do EU pravidlům společné organizace trhu s vínem, a je tedy v rozhodující míře upravena přímo použitelnými předpisy ES. Hlavním cílem této již čtvrté novely zákona o vinohradnictví a vinařství je zpřesnit další podmínky a požadavky, které si může upravit členský stát, na úrovni národní legislativy. Projednávaná předloha by měla zajistit plnou slučitelnost právní regulace této oblasti v ČR s právem ES a uvést tento zákon do souladu se zákonem číslo 252/97 Sb., o zemědělství, který byl přijat až po schválení zákona o vinohradnictví a vinařství.

Přijetím navržené úpravy by měly být vytvořeny vhodnější podmínky pro čerpání podpor, jakož i pro provádění kontroly a plnění podmínek pro výplatu těchto podpor. Velmi významnou se jeví doprovodná novela zákona o správních poplatcích, jejichž přijetí by mělo umožnit využití práv na novou výsadbu vinic a vinic z rezervy v ČR, a to včetně využití těchto práv mladými zemědělci.

Návrh tohoto zákona předložila vláda PS dne 7. září 2005, V rámci prvního čtení byl návrh zákona přikázán k projednání zemědělskému výboru, ten doporučil svým usnesením vládní návrh schválit ve znění 16 pozměňovacích návrhů. Ve druhém čtení bylo jednotlivými poslanci k návrhu vneseno dalších 19 pozměňovacích návrhů. Při konečném hlasování ve třetím čtení byl vládní návrh zákona schválen ve znění 16 podaných pozměňovacích návrhů, ve kterém se ze 133 přítomných poslanců vyslovilo 130 pro a jeden byl proti.

Obecně projednávaná předloha zejména upřesňuje některé pojmy a definice, pěstební ukazatele produkce hroznů a technologické podmínky výroby vína, upřesňuje kompetence orgánů státní správy a evidenční povinnost účastníků trhu s vínem a vinnými hrozny včetně požadavků a označování a obsah etiket různých druhů vín, odběr a zatřídění vzorků vín, uvádění vína do oběhu včetně s tím souvisejících správních deliktů a výše pokut.

Nová úprava má i několik věcných či legislativně technických problémů. V § 3 a v § 6 mj. upravuje definici hektarového výnosu, která přináší pěstitele nadměrné administrativní nároky, protože ukládá vyjádřit výnos každou jednotlivou vinici. Po konzultaci s vinohradníky i předkladatelem se doporučuje zjednodušit toto ustanovení na celkovou plochu vinic pěstitele. Tento problém řeší pozměňovací návrh číslo 1 a 2, který jste obdrželi v tisku usnesení hospodářského výboru. Legislativní odbor dále upozorňuje na změnu provedenou při projednávání návrhu zákona do PS, kde byl do vládní předlohy zákona doplněn nový pojem malovinař se záměrem vyloučit tuto osobu z plnění některých povinností podle tohoto zákona. Konkrétně se jedná o zbavení povinnosti malovinaře předkládat prohlášení o sklizni, o produkci a o zásobách a povinnosti vést evidenční knihy, pokud nevyrábí jakostní vína, vína VOC nebo jakostní vína s přívlastkem. Ponechání této speciální úpravy pro malovinaře v návrhu zákona je politickým rozhodnutím, které PS většinově akceptovala v zájmu zachování národní malovinařské tradice.

Tuto úpravu plně podporuje a s tímto názorem se ztotožňuje i výbor pro hospodářství, zemědělství a dopravu a doporučil ponechat toto řešení v úpravě tak, jak bylo schváleno PS.

Nová předloha upravuje i podmínky značení vína. V projednávané předloze však chybí tradiční označení Chateau či Chateau se stříškou nad prvním písmenem A v tomto názvu. Zavedením tohoto označení do zákona by došlo k legalizaci historicky dlouhodobě užívaného označení vín na území ČR. V zákoně musí být uvedeno proto, aby mohlo být následně zařazeno do nařízení komise číslo 753/2002. K tomu je nutné mít k dispozici písemné doklady o užívání značky starší dvaceti let.

Toto je prokazatelně dokladováno údaji, které dokládají použití tohoto označení na našem území minimálně od třicátých let minulého století, například Chateau Mělník, Valtice, Bzenec, Bohemia a další. Problematickým se rovněž jeví novelou navrhovaný systém kontroly vzorků. Tato úprava je obsažena v současném stávajícím bodu 46 pro účely jejich zařídování. Ten umožňuje tuto činnost provádět akreditovanými laboratořemi. Tyto laboratoře jsou v ČR pouze tři. V současné době však funguje status tzv. pověřených laboratoří, které na základě druhových testů pověřuje Státní zemědělská a potravinářská inspekce jako laboratoře, které mohou být využity pro rozборы pro zařídování vín.

Těchto laboratoří je nyní jedenáct. Celkem tedy 14 laboratoří. Status pověřených laboratoří je fungující systém, se kterým nejsou žádné problémy. Zavedení nového systému by způsobilo neodůvodněné navýšení výdajů na rozборы. Oproti rozboru nynějšímu cca 800 korun by rozbor stál odhadem 2000 korun, protože vlastní akreditace laboratoře včetně vybavení se pohybuje kolem 300 až 800 tisíc korun.

Legislativa národní i evropská neříká, jaké laboratoře je nutno použít v případě zařídování vína. Pokud by se jednalo o kontrolu, tak je jednoznačný požadavek akreditovaných laboratoří. Zařídování vína nespadá pod systém kontroly potravin, který samozřejmě vyžaduje přísnější kritéria. Navrhovaný nový systém by znamenal zúžení možnosti výběru v nabídce podnikatelským subjektům.

V současné době trvá zhodnocení rozboru v laboratořích dva až čtyři týdny při počtu laboratoří 14, v případě tří laboratoří by se protáhla doba k provedení rozboru minimálně na dva měsíce. Systém by znamenal také značné znevýhodnění vůči zahraničním subjektům. Tento problém je řešen v pozměňovacím návrhu číslo 4, který jste obdrželi v rámci usnesení výboru.

Dále v článku 1 bodu 57 nedošlo k promítnutí změny provedené v bodě 14. Tento legislativně technický problém je odstraněn legislativně technickým pozměňovacím návrhem, který je uveden pod číslem 5 pozměňovacích návrhů výboru. K bodu 59 bych ještě uvedl, že se jako legislativně čistější jeví zkratka vína VOC nahradit slovním vyjádřením vína originální certifikace, neboť podle § 23 odstavce 3 zákona je zkratka VOC pouze jednou z možností, jak označit tento druh vína čili víno originální certifikace. Tento problém je řešen schváleným pozměňovacím návrhem číslo 6.

Závěrem tedy výbor doporučil vrátit návrh zákona ve znění přijatých pozměňovacích návrhů, které jsou součástí tisku 299/1, který zahrnuje 297. usnesení výboru pro hospodářství, zemědělství a dopravu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Edvard Outrata: Děkuji, pane kolego. Navrhuje někdo, aby Senát vyjádřil vůli návrhem zákona se nezabývat? Nevidím nikoho, takže otevírám obecnou rozpravu. Hlásí se někdo do obecné rozpravy? Nikdo se nehlásí, takže uzavírám obecnou rozpravu. Zřejmě není k čemu se vyjádřit. Otevírám podrobnou rozpravu. Hlásí se někdo do podrobné rozpravy? Nikdo se nehlásí, takže uzavírám podrobnou rozpravu. Pane ministře, chcete se vyjádřit? Nechce. Poprosím pana zpravodaje, aby nás provedl hlasováním o pozměňovacích návrzích, které byly v usnesení výboru pro hospodářství, zemědělství a dopravu.

Senátor Josef Vaculík: Já už jsem v podstatě tyto pozměňovací návrhy vysvětlil v obecné rozpravě, tudíž nepovažuji za potřebné znovu opakovat to, co již jednou bylo sděleno. Jelikož se jedná o pozměňovací návrhy, které všechny prošly

jednáním ve výboru a pan ministr předložil stanovisko kladné ke všem zněním, proto navrhuji **hlasovat společně o všech naráz.**

Místopředseda Senátu Edvard Outrata: Zpravodaj garančního výboru navrhl, abychom hlasovali o všech pozměňovacích návrzích v příloze k usnesení VHZD najednou, což nenamítá-li nikdo, teď učiníme. Nikdo nic nenamítá, takže o tom budeme teď hlasovat. Stanoviska pan ministra pan zpravodaje jsou kladná? Ano.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento návrh, ať stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu, ať stiskne tlačítko NE a zvedne ruku.

V hlasování pořadové číslo 128 se z 57 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 29 pro vyslovilo 52, proti nebyl nikdo. **Návrh byl přijat.**

Budeme **hlasovat o tom, zda vrátíme návrh zákona ve znění pozměňovacích návrhů PS.** O tomto budeme hlasovat teď.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento návrh, ať stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu, ať stiskne tlačítko NE a zvedne ruku.

V hlasování pořadové číslo 129 se z 56 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 29 pro vyslovilo 50, proti nebyl nikdo. Návrh byl přijat.

Teď pověříme senátory, kteří odůvodní usnesení Senátu na schůzi PS. Navrhuji, aby jimi byli senátor Josef Vaculík a senátor Schovánek. Souhlasíte oba? Oba souhlasí, tak budeme hlasovat o tomto návrhu. Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento návrh, ať stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu, ať stiskne tlačítko NE a zvedne ruku. V hlasování číslo 130 se z 56 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 29 pro vyslovilo 51, proti nebyl nikdo. Návrh byl přijat, děkuji panu ministrovi a zpravodaji a přejdeme k dalšímu bodu.

Tím je „Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 273/1993 Sb., o některých podmínkách výroby, šíření a archivování audiovizuálních děl, a o změně a doplnění některých zákonů a některých dalších předpisů, ve znění pozdějších předpisů.“ Tento návrh zákona jste obdrželi jako senátní tisk č. 285. Vítám mezi námi pana místopředsedu vlády Jiřího Havla a poprosím ho, aby nás seznámil s návrhem zákona.

Místopředseda vlády Jiří Havel: Vážené paní senátorky, vážení páni senátoři. Jsem drobně dojat, protože před vámi vystupuji poprvé. Zdravím vás tedy i za sebe a nyní k věci.

Dovolte mi, abych omluvil nepřítomnost pana ministra kultury, který měl tento vládní návrh za navrhovatele osobně uvést, ale bohužel je tady časová kolize. Oficiálně je omluven kvůli návštěvě v Egyptské arabské republice, bohužel musel změnit i tento program. V tuto chvíli se nachází na zatopeném zámku Kratochvíle, kde se snaží zjistit rozsah škod a způsoby pomoci. Tak proto ho dnes zastupuji já.

Dosavadní takřka čtrnáctileté působení Státního fondu ČR pro podporu a rozvoj...

Místopředseda Senátu Edvard Outrata: Pane místopředsedo, odpusťte, vy se správně vyjadřujete k návrhu zákona, který byl na pořadu, já jsem ale uvedl jiný. Takže já se musím opravit. Je to moje chyba, nikoli vaše. Projednáváme senátní tisk číslo 284, tj.

**Návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 241/1992 Sb.,
o Státním fondu České republiky pro podporu a rozvoj české kinematografie,
ve znění pozdějších předpisů a zákon číslo 586/1992 Sb., o daních z příjmu,**

ve znění pozdějších předpisů.

Tento návrh jste obdrželi jako **senátní tisk č. 284**. Pane místopředsedo, začal jste správně, takže pokračujte, prosím.

Místopředseda vlády ČR Jiří Havel: Děkuji, pane předsedající. Teď už si budeme rozumět.

Dosavadní, takřka čtrnáctileté působení Státního fondu ČR pro podporu a rozvoj české kinematografie potvrdilo jeho odůvodněnost jako systémového nástroje státní podpory české kinematografie. Návrh novely předložila vláda do parlamentu s cílem zlepšení a zpřehlednění činnosti Státního fondu ČR pro podporu a rozvoj české kinematografie a rovněž zajištění jeho zdrojů v takovém rozsahu, aby fond mohl naplňovat účel, ke kterému byl zřízen.

Rád bych zmínil hlavní principy předkládané novely zákona. Počet členů rady se zvyšuje na 15 s tím, že tři pětiny jsou voleny z návrhů podaných ministrem kultury a dvě pětiny z návrhů podaných subjekty, které jsou poplatníky podle tohoto zákona, tedy pořadateli audiovizuálního představení, distributory audiovizuálního díla a provozovateli televizního vysílání.

Dosavadní korunový příplatek v ceně vstupenky do kina je hrazen poplatkem z audiovizuálního představení a nově stanoven je poplatek z rozmnožení audiovizuálního díla, z vysílání reklamy nebo teleshopingu v televizním vysílání a z televizního vysílání. Tato část zákona byla v průběhu projednávání předmětem častých diskusí, zda je vhodné, aby provozovatelé televizního vysílání a distributoři byli zatíženi poplatkovou povinností. K této otázce bych chtěl uvést, že předkladatel byl při volbě zdrojů veden záměrem, aby se na základě principu solidarity vedle kin podílely na podpoře filmové tvorby i další subjekty, které při své podnikatelské činnosti využívají filmová díla. Pokud bude tento systém schválen, rozhodně nebude ojedinelý. Například v zemích, které jsou nám způsobem podpory kinematografie velice blízké, jako je Polsko Maďarsko, tam již obdobná právní úprava byla přijata.

Návrh zákona dále v souladu s Evropskou úmluvou o filmové kooperaci, vyhlášené pod číslem 26/2000 ve Sbírce mezinárodních smluv upravuje podrobnosti udělování koprodukčního statutu.

Konečně bych rád zmínil rozšíření informační otevřenosti fondu vůči veřejnosti, spočívající např. ve zveřejňování rozhodnutí fondu a jeho výroční zprávy na internetu. Přínosem pro zlepšení mechanismu fungování fondu má být také nová povinnost vydávat i negativní rozhodnutí, vč. odůvodnění takového rozhodnutí.

Vážené paní senátorky a senátoři, přestože novela zákona o Státním fondu ČR pro podporu a rozvoj české kinematografie je vzhledem k některým institutům považována za kontroverzní, věřím, že ji shledáte stejně jako její předkladatel potřebnou a podpoříte ji.

Místopředseda Senátu Edvard Outrata: Děkuji, pane místopředsedo vlády, posadte se ke stolku zpravodajů.

Návrh zákona projednala Stálá komise Senátu pro sdělovací prostředky a určila jako svého zpravodaje pana senátora Milana Bureše a nepřijala žádné usnesení. Záznam z jednání vám byl rozdán jako senátní tisk 284/2.

Organizační výbor určil garančním výborem pro projednávání tohoto návrhu zákona výbor pro vzdělání, vědu, kulturu, lidská práva a petice. Výbor přijal usnesení, které vám bylo rozdáno jako senátní tisk 284/1. Zpravodajem výboru byl určen pan senátor Milan Bureš. Toho nyní žádám, aby nás seznámil se zpravodajskou zprávou.

Senátor Milan Bureš: Pane předsedající, pane ministře, dámy a pánové, předkládaná novela si klade za cíl napravit největší nedostatky dosud platné normy. Mezi takto uvedené nedostatky zejména patří absence zákona o vymezení vlastních orgánů fondu, nedostatečné a nejasné vymezení podmínek, při jejichž plnění je možno poskytnout prostředky fondu na projekty související s podporou a rozvojem národních kinematografických a jiných audiovizuálních děl, v praxi prokázané nedostatky v činnosti ministerstva kultury jak z hlediska působnosti, tak z hlediska odborně personálního jako správce fondu a rovněž orgánu pověřenému ukládáním sankcí při porušení povinností, vyplývajících z tohoto zákona.

Vláda předložila Poslanecké sněmovně návrh zákona na začátku ledna 2005. První čtení se uskutečnilo 23. března 2005 v rámci 42. schůze Poslanecké sněmovny. Návrh byl přikázán k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu. Výbor shledal předložený návrh jako ne zcela dostatečný, a proto projednávání návrhu třikrát přerušil. Výsledkem jednání výboru bylo 24. ledna 2006 přijetí komplexního pozměňovacího návrhu, který se stal základem pro další projednávání plénum sněmovny.

V rámci druhého čtení 26. ledna 2006 na 53. schůzi bylo podáno větší množství pozměňovacích návrhů, z nichž byl ve třetím čtení 1. února 2006 kromě komplexního pozměňovacího návrhu přijat pouze jeden týkající se účinnosti zákona. V konečném hlasování byl návrh zákona schválen ve znění přijatých pozměňovacích návrhů. Z přítomných 165 poslanců bylo 126 pro a 32 proti.

V Poslanecké sněmovně byl projednáván návrh více než rok, a to jednak na půdě výboru pro vědu, kulturu, mládež a tělovýchovu a dále v jeho příslušném podvýboru. Výbor se snažil za účasti návrhem dotčených subjektů najít „přijatelný“ kompromis, a proto jeho jednání vyústilo v přijetí komplexního pozměňovacího návrhu, který na rozdíl od původního vládního návrhu doznal několika podstatných změn.

Mezi takové změny je možné zařadit především tyto skutečnosti: původní vládní návrh počítal mimo třináctičlenné rady také se zřízením výboru fondu, dozorčí rady fondu a s funkcí ředitele fondu. Komplexní pozměňovací návrh se vrátil k jednoduché struktuře orgánů fondu podle platného zákona a počítá pouze s existencí rady. Počet jejích členů navýšil na 15.

Vládní návrh stanovil, že členy rady bude jmenovat a odvolávat vláda. Poslanecká sněmovna se i v tomto případě vrátila k platnému znění zákona a členy rady by i nadále volila Poslanecká sněmovna.

Dále Poslanecká sněmovna nově upravila doplňovací volby do rady, kdy každý rok je volena třetina nových členů rady. Proti tomu vládní návrh počítá s jmenováním rady jako celku každé tři roky.

Vládní návrh zaváděl nové druhy poplatků placených fondu – poplatek z audiovizuálního představení, poplatek z rozmnožení audiovizuálního díla a poplatek z vysílání reklamy nebo teleshopingu v televizním vysílání. Poslanecká sněmovna do návrhu navíc zahrнула poplatek z televizního vysílání, který platí provozovatel takového vysílání, pokud je provozovatelem ze zákona.

V původním vládním návrhu nebyla rada vázána žádnou lhůtou k rozhodnutí o poskytnutí či neposkytnutí prostředků žadatelům. Sněmovna však svým návrhem stanovila, že rada je v případě vydání rozhodnutí vázána lhůtou šesti měsíců.

Na rozdíl od vládního návrhu obsahuje návrh schválený Poslaneckou sněmovnou novelu zákona č. 586/1992 Sb. o daních z příjmů, která souvisí s navrhovaným zavedením 4 nových druhů poplatků podle tohoto zákona.

Schválený návrh zákona počítá proti původnímu vládnímu návrhu s dělenou účinností zákona. Vládní návrh původně stanovil účinnost 1.1.2006. Vzhledem k délce projednávání návrhu nebylo možno takto stanovené účinnosti dostat. Sněmovna schválila účinnost k 1.7.2006. V případě nově zavedeného poplatku z televizního vysílání, jehož platbou je povinen provozovatel televizního vysílání, je účinnost příslušných ustanovení odložena až k 1.1.2008.

Celý návrh byl široce diskutován jak na půdě našeho garančního výboru, tak i při projednávání v komisi pro sdělovací prostředky. Kritické připomínky byly vznášeny především k těmto oblastem.

Není stanovena jednoznačně osoba, která by byla zodpovědná za proces rozdělení prostředků z fondu. Dalším problémem je složení rady fondu, a to v neprospěch těch, kteří by měli fond naplňovat.

Velmi problematické je ustanovení § 3 odst. 4 a 5, který nedostatečně řeší objektivitu a nestrannost rozhodování členů rady fondu, kdy i člen rady podle tohoto paragrafu může žádat o prostředky a mohou mu být i přiděleny.

Velmi konfliktní je také ustanovení, jakým způsobem je fond vytvářen, protože se jedná o další zdanění, především soukromých subjektů, a to i takových, kteří kinematografická díla vůbec nevysílají a navíc za situace, kdy přispěvatelé do fondu nemají téměř šanci ovlivnit proces rozhodování prostředků fondu.

Proto také garančním výborem prošlo zamítnutí tohoto návrhu zákona, a to výraznou většinou. Sedm hlasů pro zamítnutí, jeden proti, jeden se zdržel.

Pro úplnost: při projednávání v komisi pro sdělovací prostředky nebylo přijato žádné usnesení. Nyní mi dovoluňte seznámit vás s textem usnesení garančního výboru.

156. usnesení výboru pro vzdělávání, vědu, kulturu, lidská práva a petice z 24. schůze konané dne 22. března 2006 k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 241/1992 Sb. o Státním fondu ČR pro podporu a rozvoj české kinematografie ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 586/1992 Sb. o daních z příjmů ve znění pozdějších předpisů, senátní tisk č. 284.

Po úvodním slovu předsedy výboru senátora Václava Jehličky, po odůvodnění návrhu zákona JUDr. Petrou Smolíkovou, náměstkyní ministra kultury ČR, po zpravodajské zprávě senátora Milana Bureše a po rozpravě výbor

1/ doporučuje Senátu Parlamentu ČR návrh zákona zamítnout;

2/ určuje zpravodajem výboru pro projednávání senátního tisku č. 284 na schůzi Senátu Parlamentu ČR senátora Milana Bureše. Děkuji.

Místopředseda Senátu Edvard Outrata: Děkuji, pane zpravodaji. Chcete také přednést zpravodajskou zprávu za komisi pro sdělovací prostředky? Jste tam také zpravodajem. Prosím, zaujměte místo u stolku zpravodajů.

Navrhuje někdo, aby Senát vyjádřil vůli návrhem zákona se nezabývat? Mám zde spoustu jmen, zřejmě do obecné rozpravy. Otevírá obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy se hlásí kolega Jiří Oberfalzer, připraví se kolega Václav Roubíček.

Senátor Jiří Oberfalzer: Doplnil bych zpravodajskou zprávu o několik poznámek, které nebudou reflektovat, co bylo výsledkem jednání na komisi. Ta se shodovala s tím, co říkal kolega Bureš. Jednání komise pro sdělovací prostředky skončilo bez usnesení, což znamená, že se její přítomní členové neshodli na výsledném stanovisku, které nebylo pro zamítnutí, ale zásadně neodsouhlasilo ani ty pozměňovací návrhy, pro které se našla většina přítomných. Z tohoto důvodu budu podávat pozměňovací návrhy za svou osobu. Myslím, že vám byly před chvílí

rozdávány. Domnívám se, že sice má tento návrh zákona spoustu nedostatků a koncepčních vad, ale z mého pohledu se podařilo podstatným vadám čelit úpravami v tomto textu zákona. Nechci podpořit zamítnutí, ale chci podpořit provedení zásadních změn, které budu v konkrétních pozměňovacích návrzích předkládat v podrobné rozpravě. Rád bych řekl, čeho se budou týkat.

Budou se týkat otázky odpovědnosti za hospodaření rady, proporcí složení rady, protože si myslím, že při významné finanční účasti soukromých subjektů je zde nezbytné také jim přiznat významnou účast při rozhodování o těchto prostředcích.

Dále bude jeden z mých návrhů daleko lépe řešit otázku konfliktu zájmů, protože jak je to ošetřeno v tomto návrhu, je to nedostatečné. Myslím si, že je třeba sledovat takový systém, že rada nebude rozhodovat o žádném návrhu nebo žádosti, kde by u některého z jejích členů byl konflikt zájmů.

Další změnou, kterou budu navrhopvat, je srovnání procentní výše příspěvků, a sice na jednotnou úroveň 2 %. Protože povinnost platit je bez ohledu na to, o jaký profil televizního vysílání se v daném případě jedná. U takových stanic, které nevysílají kinematografická díla, tuto povinnost navrhuji nezavádět. Vzhledem k tomu, že se v České republice chystá velmi významný proces digitalizace, tzn. vzniku celé řady nových vysílatelů, jejichž profil bude opět velice specifický a mnohdy neslibuje masovou sledovanost a investice do rozjezdu vysílání budou značné, budu také navrhopvat, aby se pro ně povinnost příspěvku do fondu kinematografie odložila o rok od okamžiku, kdy zahájí vysílání, jinými slovy aby mohly získat rok na zahojení investic a rozjezd svých stanic.

Další podstatnou věc, kterou vidím v návrhu zákona jako velice závadnou, je, že zde absentuje spoluúčast státu. Konstrukce zákona je inspirovaná francouzským modelem, kde stát zdvojnásobuje výši příspěvku – co se vybere od subjektů, stát ve stejné výši doplní svým příspěvkem. Budu tedy navrhopvat několik úprav v zákoně, které účast státu ve financování fondu podpoří. Mezi povolenými příspěvků, které fond bude rozdělovat, postrádám explicitní vyjádření, že fond může přispívat také na dokumentární filmy. Proto budu navrhopvat určité doplnění.

V neposlední řadě budu navrhopvat změnu data účinnosti, protože takováto zásadní změna, která se týká účetnictví firem uprostřed jejich účetního roku, je nelogická a myslím si, že se nic nestane, když tento zákon začne platit od 1. ledna příštího roku. Avizuji, že budu navrhopvat vrátit tento zákon s pozměňovacími návrhy.

Místopředseda Senátu Edvard Outrata: Děkuji, pane kolego. Dále se hlásí kolega Václav Roubíček.

Senátor Václav Roubíček: Vážený pane předsedající, vážený pane místopředsedo vlády, pane místopředsedo vlády, můj příspěvek bude vůči vám nekorektní a také nechci, abyste na něj reagoval. Pan ministr Jandák ve svém nedávném televizním vystoupení prohlásil, že by okamžitě zastavil plýtvání prostředků na výstavbu dálnice do Ostravy a tyto prostředky přesunul na výstavbu dálnice do Českých Budějovic. Pana ministra bych se rád zeptal, zda také prostředky na natáčení filmů o ostravských havířích by přesunul na natáčení filmu o jihočeských rybnících.

Místopředseda Senátu Edvard Outrata: Hlásí se ještě někdo do obecné rozpravy. Přihlásil se kolega Bureš, připraví se kolega Václav Jehlička.

Senátor Milan Bureš: Dámy a pánové, kdybych měl tento projednávaný návrh zákona k něčemu přirovnat, tak nejspíše ke špatně natočenému filmu, ve kterém hlavní roli hraje ministr kultury a kde v dalších hlavních rolích budou vystupovat lidé, které ministr kultury navrhne sněmovně jmenovat za členy rady fondu. Bohužel role epizodní a zcela vedlejší a bezvýznamné budou muset plnit ti, na jejichž bedrech bude tvorba zmiňovaného fondu. Obávám se, že principem a smyslem tohoto zákona je zřejmě následující:

Za prvé vytáhnout občanům z peněženek další peníze přes distributory filmů a přes televize, za druhé rozšíření vlivu těch, kteří navrhnou a rozhodnou o složení členů rady fondu na přerozdělování peněz daňových poplatníků, za třetí další nárůst správní byrokracie. Distributoři povedou evidenci, někdo to bude muset kontrolovat, protože je to daň, bude se tím muset zabývat finanční úřad atd. Jestliže k tomu přidám např. ještě možnost získání dotace z fondu i pro členy rady fondu, pak nezbyvá než konstatovat, že to nejrozumnější a nejjasnější řešení je v tomto případě zamítnout tento návrh zákona.

Co se týká avizovaných pozměňovacích návrhů, které tady zazněly, pravdou je, že část z nich určitě řeší to, co jsem kritizoval, ale ne zdaleka všechno. Je to především otázka tvorby tohoto fondu, protože si myslím, že byla opomenuta možnost také např. tento fond naplnit navýšením možnosti z daňových odpisů, příp. výnosy z loterií a dalších her.

Místopředseda Senátu Edvard Outrata: Děkuji, pane kolego. Dále se přihlásil kolega Václav Jehlička, připraví se kolegyně Alena Gajdůšková.

Senátor Václav Jehlička: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, vážený pane místopředsedo vlády, dovoluji si mít několik poznámek k tomuto návrhu zákona. Nejsem přesvědčen, že tento fond výrazným způsobem pomůže k rozvoji české kinematografie. Kladu si otázku, proč není podobný fond na rozvoj českého malířství, architektury nebo designu. Rovněž mám výhrady k naplňování tohoto fondu. Velice se mi nelíbí, že návrh tohoto zákona nebyl dostatečně projednán zejména s těmi, kterých se zásadně dotýká, a to s provozovateli televizního vysílání, kteří budou přispívat do tohoto fondu. V důvodové zprávě se pouze uvádí, že nové finanční zátěže tyto podnikatelé pravděpodobně bez problémů vstřebají a převedou je do ceny poskytovaných služeb. Myslím, že to není zcela férové.

Myslím si, že pokud Senát návrh nezamítne, můžeme s čistým svědomím podpořit návrhy, o nichž zde hovořil pan předseda Oberfalzer a které byly projednávány v mediální komisi. Pokud budeme přijímat pozměňovací návrhy, je především nutno si všimnout složení rady fondu. Bylo zde o tom hovořeno. Musí se výrazně změnit složení ve prospěch těch, kteří tam přispívají, větší pravomoci dát sněmovně a menší vládě nebo ministru kultury. V současnosti rozhoduje o devíti členech z 15 ministr kultury. Navrhuje členy, sněmovna má pouze právo veta. Vládní návrh dává rozhodující pravomoce ministru kultury, ačkoliv fond není naplňován ze státního rozpočtu. To je dost velký problém. Odvádí-li soukromé subjekty část svých tržeb na podporu české kinematografie, měly by mít významný vliv na to, které filmy budou financovány. Proto si myslím, že návrhy, které jsou zakotveny a které jsem konzultoval s panem předsedou Oberfalzerem, jsou správné. Rovněž si myslím, že procento odvodů je potřeba snížit ze 3 % na dvě procenta, protože jinak to hrozí likvidací malých a rozjíždějících se televizí. Návrh 3 % je – jak jsem hovořil s řadou majitelů malých televizí – likvidační.

Třetí bod, který bych chtěl podtrhnout, je odklad účinnosti zákona, kdy k 1.1.2008 přestane Česká televize prodávat reklamu. Pro nové televize se uvolní část reklamního trhu. Budou na tom lépe a nové digitální televize jsou v začátcích velmi investičně a nákladově náročné a nevydělávají peníze. Odložme účinnost zákona, pokud tento zákon nezamítneme.

Místopředseda Senátu Edvard Outrata: Děkuji, pane kolego. Dále se hlásí kolegyně Alena Gajdůšková, připraví se kolega Josef Novotný.

Senátorka Alena Gajdůšková: Vážený pane předsedající, vážený pane místopředsedo vlády, kolegyně a kolegové, budu velmi stručná. Chci se přimluvit za to, abychom tento návrh zákona nezamítali, protože se domnívám, že česká kinematografie má jméno, vždycky měla jméno a věřím tomu, že bude mít dobré jméno. Fond kinematografie by tomu mohl přispět.

Podle mých informací od lidí z této branže, částka, o kterou se jedná, a kterou by měl být fond naplněn, nebyla střelena od boku, nebyla postavena tak, že se někdo podíval z okna, ale byla odvozena od toho, kolik filmů v ČR se dnes vyrábí a jaká potřeba je, aby tato tvorba byla podpořena.

Další důležité ustanovení v tomto zákoně je koprodukční statut. Je to ustanovení, které dává možnost získání dalších finančních prostředků, tentokrát z fondu EU. Domnívám se, že důležité je, aby fond české kinematografie byl, a proto vás znovu prosím o to, abychom podpořili tento zákon v tom smyslu, abychom ho vylepšili našimi pozměňovacími návrhy, ale abychom ho nezamítali.

Místopředseda Senátu Edvard Outrata: Děkuji vám, paní kolegyně. Dále se přihlásil kolega Josef Novotný, připraví se kolega Milan Balabán.

Senátor Josef Novotný: Pane místopředsedo, pane místopředsedo vlády, chtěl bych se krátce zmínit, že na fondu pro rozvoj kinematografie je také něco dobrého, a sice to, že filmoví producenti budou méně závislé na tabákovém průmyslu, na sponzorských příspěvcích, které umožňují natočit filmy. Protože v předloženém návrhu zákona omezení přijímat tyto špinavé peníze není, dál naši kladní hrdinové ve filmech budou kouřit a vést naše děti k systémové výuce kouření, jak si to přejí tabákoví magnáti. Tímto zákonem tomu nezabráníme. Proto tento zákon nepodpořím.

Místopředseda Senátu Edvard Outrata: Děkuji, pane kolego, slovo má kolega Balabán, připraví se kolega Oberfalzer.

Senátor Milan Balabán: Pane předsedající, pane místopředsedo vlády, obracím se spíše s dotazem, protože náš výbor tento zákon neprojednával. Domníval jsem se, že když hovoříme o kinematografii, že jsme v oblasti umění, ale zjistil jsem, že tomu tak není, že jsme často v oblasti matematiky. Chtěl bych upozornit na bod 32, kde je záhadná příloha, které nerozumím a kde bych chtěl vysvětlení. V bodě 1 přílohy se říká, že kinematografické dílo musí dosáhnout aspoň 15 bodů podle bodu čtyři. V bodu 4 je nějaká hodnotící tabulka. Výjimku lze učinit v případě kinematografických děl, v nichž ke projevu evropská identita. Nerozumím, co je to evropská identita a jak musí být silná, aby stačil třeba jeden bod pro zařazení mimo toto pravidlo. Na druhou stranu ale musím říci, že mám problém i s vlastním hodnocením jednotlivých položek v této příloze, protože podmínkou pro bodové

hodnocení je národnost nebo trvalé bydliště. Když si vezmu např. film Vesničko má středisková, kde první dvě role byly obsazeny podle této tabulky lidmi ze zahraničí, tak by tento film nezískal body za toto obsazení. Bude to vést k tomu, abychom obsazovali mimo představy režiséra? Jak si tento postup vykládat. Obecně do kategorie umění mi toto hodnocení nesedí.

Místopředseda Senátu Edvard Outrata: Děkuji, pane kolego. Hlásí se ještě někdo do obecné rozpravy? Nehlásí, rozpravu končím. Prosím pana místopředsedu vlády, jestli se chce vyjádřit k rozpravě.

Místopředseda vlády ČR Jiří Havel: Vážené paní senátorky, vážení páni senátoři, potvrdilo se to, co jsem říkal na začátku, tj., že zákon není jednoduchý, že zákon je pokládán za kontroverzní, na druhé straně bych chtěl říci, že smyslem tohoto zákona je podpora umělecké tvorby. Je to podpora výchovné funkce umění a v tomto smyslu bych se za tento zákon znovu přimlouval.

Přimlouvám se za něj proto, že mám pocit, že pro dnešní generaci se stává stále více hrdinou někdo typu pánů Pitra nebo Krejčíře, a kupodivu to není T. G. Masaryk nebo akademik Wichterle. Myslím si, že postup, kterým budeme získávat prostředky pro to, abychom mohli uplatnit tato kritéria, není úplně scestný.

A konečně, byla tady položena konkrétní otázka o filmu s výraznou evropskou identitou. Myslím si, že bude-li se vyhodnocovat nějaké umělecké dílo podle nějaké tabulky, tak bude-li toto dílo směřovat k popsání věcí, jako je holocaust nebo podobně, tak evropská identita je tam úplně jasná.

Dámy a pánové, paní senátorky, páni senátoři, opět vás prosím o podporu tohoto zákona.

Místopředseda Senátu Edvard Outrata: Děkuji, pane místopředsedo. Prosím teď zpravodaje garančního výboru, aby se vyjádřil k rozpravě.

Senátor Milan Bureš: K proběhlé diskusi v rámci obecné rozpravy vystoupilo celkem 8 senátorů a senátorek. V podstatě z hlediska toho, o čem můžeme nyní hlasovat, padl pouze jediný návrh, a to návrh na zamítnutí. Dovolte mi ještě říci, že kdyby náhodou tento návrh prošel, tak to neznamená, že by byl konec fondu kinematografie. Samozřejmě nikoli, pouze by bylo nutné pracovat na zákonu novém, který by skutečně řešil financování fondu jiným způsobem a připomínky, o kterých jsme tu hovořili, by mohly být samozřejmě zahrnuty.

Místopředseda Senátu Edvard Outrata: Děkuji, pane kolego, jak jste řekl, přistoupíme k hlasování o návrhu zamítnout. Garanční výbor podal návrh zamítnout tento návrh hlasovat. O tom teď budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a stiskne tlačítko ANO. Kdo je proti, nechť zvedne ruku a stiskne tlačítko NE. V hlasování pořadové č. 131 se z 63 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 32 pro vyslovilo 29, proti bylo 15. Návrh nebyl přijat. Otevírám podrobnou rozpravu. Do podrobné rozpravy se hlásí kolega Jiří Oberfalzer.

Promiňte, pane kolego, s technickou se hlásí kolega Jílek.

Senátor Adolf Jílek: Pane předsedající, vzhledem k tomu, že za šest minut je 19 hodin, myslím si, že by bylo vhodné, abychom mohli tento bod doprojednat a

dohlasovat, takže navrhuji, abychom i po 19. hod. dokončili tento bod, včetně hlasování.

Místopředseda Senátu Edvard Oustrata: Děkuji, o tom budeme hlasovat. Jsme tu všichni, nikdo ještě neodešel. Budeme hlasovat o návrhu dokončit tento bod i s hlasováním a pak přerušit schůzi do zítřka.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a stiskne tlačítko Ano. Kdo je proti, necht' zvedne ruku a stiskne tlačítko NE. V hlasování pořadové č. 132 se z 62 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 32 pro vyslovilo 53, proti byl jeden. Návrh byl přijat.

Prosím teď kolegu Oberfalzera, který se hlásí do podrobné rozpravy.

Senátor Jiří Oberfalzer: Chtěl bych úvodem říci, že sdílím všechny kritické výhrady, které zde zazněly, ale přesto se chci pokusit formou pozměňovacích návrhů zasáhnout do této předlohy tak, aby nejkřiklavější disproporce nahradily nebo vylepšily.

Nechal jsem namnožit pozměňovací návrhy a předpokládám, že vám byly rozdány. Jen se ujistím, pane předsedající, mohu tím pádem nečíst doslovně a spokojit se s komentářem?

Místopředseda Senátu Edvard Oustrata: Bohužel je musíte číst, protože nejsou v dokumentaci.

Senátor Jiří Oberfalzer: Dobře, nejsou-li tedy oficiálně dokumentovány, budu je předčítat. Nejprve přečtu znění a pak si dovolím komentovat smysl a cíl jednotlivého pozměňovacího návrhu. Je jich celkem devět.

Pod č. 1 je pozměňovací návrh, který zní: v čl. I, bod 2 vypustit, následující body 3 až 32 označit jako body 2 až 31.

Tento pozměňovací návrh de facto ruší zrušení odpovědnosti ministra kultury za hospodaření fondu, čili navrácí jeho odpovědnost zpět.

Pod č. 2 je pozměňovací návrh, který zní: v čl. I, bod 3, původně bod 4 po přečíslování, v § 2, odst. 2 číslovku 15 nahradit číslovkou 18. V odst. 3 slovo šest nahradit slovem devět. V odst. 4 č. 2 nahradit číslovkou 3.

Jde o změnu proporcí v radě fondu, a sice tak, že se z 15 členů zvyšuje počet členů na 18 za tím účelem, aby obě strany, které nominují členy, měly stejnou váhu, tzn. 9:9, čili se navyšuje účast členů rady, kteří jsou nominováni ze strany povinných přispěvatelů fondu na 9 z původních 6. Tím pádem se samozřejmě musí napravit i po třetinách obnovované členství rady, což jsou další číslovky ze dvou na tři, které tam byly zmíněny. Čili jde o narovnání proporcí členství v radě fondu, jednoduše řečeno.

Třetí pozměňovací návrh zní: V čl. I, bod 7, původně 8 po přečíslování, v § 3, odst. 4 slova „nesmí se tento člen rady účastnit jednání rady, během něhož se rozhoduje o přidělení prostředků fondu takové fyzické osobě nebo právnické osobě, obdobně se člen rady nesmí účastnit jednání rady, během něhož se nerozhoduje“, nahradit slovy „obdobně rada nevyhoví žádosti“.

Tento pozměňovací návrh znamená, že rada nevyhoví takové žádosti, u které je kterýkoliv člen rady v konfliktu zájmů - říkám to zjednodušeně – v nějakém příbuzenském nebo pracovně právním nebo jiném závislém vztahu vůči osobě, která žádá o příspěvek z tohoto fondu.

Tady bych si dovolil určitý komentář. Mohlo by zaznít, že tím budou některé subjekty diskvalifikovány, když si požádají o příspěvek z tohoto fondu. Odpověď zní:

ano, budou. Nicméně vzhledem k tomu, že zákon bude takto napsán, může každý jednotlivý kandidát na členství v radě předem zvážit, zdali nebude on sám nebo někdo mu blízký nebo někdo s ním pracovně právně svázaný nebo ve společnosti třeba produkční ve společném vlastnictví, v budoucnosti, tedy po dobu funkčního období, žádat o tento příspěvek. Jinými slovy, tito lidé se předem vyloučí z členství nebo budou smířeni s tím, že nikdo takto definovaný nebude moci po dobu jejich funkčního období o příspěvek z fondu požádat.

Napравuje to jednu z velmi vážných výhrad, která je proti tomu, jak je konflikt zájmů pro členy rady ošetřen, ve stávajícím znění tohoto návrhu zákona, tj., odpuště mi mírnou ironií, že ten člověk, jehož manželka žádá o příspěvek na svůj film, půjde na chvíli na chodbu a počká, až kolegové v radě příspěvek schválí. Tady je prostě na každém, aby zvážil, zda bude nebo nebude členem rady a jestli se může nebo nemůže dostat do konfliktu zájmů a rada jednoduše nepřidělí příspěvek nikomu, kdo by byl v jakémkoliv spojení se členem rady.

Pod pořadovým číslem 4 je pozměňovací návrh, který zní:

V čl. I, bodu 22, původně bod 23, v § 8 b) odst. 3 se č. 3 nahradí č. 2, v § 8 c) odst. 3 č. 3 nahradí č. 2 a v § 8 d) odst. 3 č. 0,5 nahradí číslem 2.

Je to srovnání výše příspěvku všech povinných osob na 2 %. Jinými slovy, snižuje se u některých těchto příspěvatelů z 3 na 2 % a v případě ČT z 0,5 % na 2 %. Jen pro vaši informaci, 0,5 %, to mělo být po úplném zániku reklamy na ČT, kde se odvod provádí z podnikatelské činnosti České televize. Nevidím tam objektivní důvod, proč by toto procento mělo být nižší. Že celkové objemy podnikatelské činnosti finančně vyjádřeny budou výrazně nižší než reklamní obraty jiných komerčních televizí, to je zřejmé, nicméně ta 2 % budou jednoduše vyjadřovat menší příspěvek. Není nutné to ještě odlišovat nějakým progresivním nebo regresivním principem. Jde o narovnání procentní výše příspěvku, ale také snížení u některých subjektů na 2 %. K tomu snížení se vrátím za chvíli, protože mezi pozměňovacími návrhy, které předkládám, je také kompenzace tohoto snížení.

Pod pátým číslem se nachází pozměňovací návrh, který zní: V čl. I, bod 22, původně bod 23, v § 8 c), na konec odstavce doplnit větu, která včetně poznámky pod čarou č. 13 a) zní: Poplatek podle tohoto odstavce neplatí provozovatel televizního vysílání, který do vysílání svého programu nezařazuje kinematografická díla, a provozovatel televizního vysílání, jemuž byla poprvé udělena licence, odkaz na 13 a), po dobu 730 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí o udělení licence.

Tento pozměňovací návrh znamená, že z povinnosti přispívat do fondu kinematografie budou vyňaty ty televize, § 8 c) se týká provozovatelů televizního vysílání, které nevysílají kinematografická díla, kde taková ta logická spojitost, že kdo je vysílán, nechť přispívá, se narušuje, a tudíž by měla být dovedena do důsledků. Vyjímají se z té povinnosti po dobu jednoho roku také ty subjekty, které zahájily vysílání na základě zcela nové, poprvé udělené licence. Subjekt, který dostane digitální licenci pro vysílání, má rok na to, aby vysílání zahájil, a my zde vlastně dáváme další rok, čili první rok provozování vysílání, na to, abychom ho zbavili této povinnosti. Je to proto, že zahájení vysílání znamená značné investice a nedá se předpokládat, že by u zcela nového a většinou specializovaného kanálu bylo možné, aby tyto společnosti dosáhly takové sledovanosti, že by už si tento příspěvek mohly dovolit, a neztěžovaly jim rozjezd etablování na mediálním trhu.

Tady si dovolím obecně politickou poznámku. Jsem přesvědčen, že máme zájem na tom, aby tento trh byl diverzifikován, a aby konkurence dostala značnou příležitost, tedy doporučuji tento pozměňovací návrh mj. proto, aby se novým subjektům tato role a funkce na mediálním trhu usnadnily.

Pod č. 6 se nachází pozměňovací návrh, který zní: V čl. I, bod 22, původně bod 23, za § 8 e) doplnit nový § 8 f), který zní: Stát prostřednictvím ministerstva financí poskytuje fondu každoročně dotaci, která se rovná výši 2 % daně z přidané hodnoty, kterou odvedou za uplynulé zdaňovací období do státního rozpočtu povinné osoby podle § 8 a) až e).

Co je smyslem tohoto? Prvním je zapojit do hry také stát. Je-li to státní fond kinematografie, nechť stát také nějakým způsobem do tohoto fondu přispívá. Z mého pohledu je poměrně bezbolestné, když státu uložíme povinnost přispívat ve výši té daně z přidané hodnoty, kterou vybere od přispěvatelů, právě z části příspěvku, kterou oni odvedou do toho fondu, jestli mi rozumíte. Čili jsou to přesně ta 2 % z DPH, které tyto subjekty za uplynulý rok odvedou.

Vždycky jsem to přirovnával, když jsem se to pokoušel vysvětlit, k příspěvkovým SMS na povodně, kde se vlastně otázka faktu, že nějaké komerční subjekty tuto službu poskytly veřejnosti, veřejnost posílala SMS, v jejichž úhradě se vlastně skrýval příspěvek na povodňové konto a ukázalo se, že stát tyto příspěvky zdaňuje. Stát to potom vyřešil, tedy ministerstvo financí, že právě výši DPH odevzdalo do povodňových fondů. Toto je vlastně něco podobného. Jestliže někomu uložíme, že musí nějakou část svého výdělku odevzdávat do nějakého fondu, tak bych to neměl zdaňovat, jednoduše řečeno. Ale, co je také podstatný aspekt tohoto pozměňovacího návrhu, je skutečnost, že jestliže jsme srovnali a u některých subjektů snížili procentní výši příspěvku do státního fondu, tak zde dochází k určitému narovnání, čili kompenzaci ponížení příspěvku do fondu, čili nikdo nemůže protestovat, že výsledkem této úpravy bude zmenšení prostředků pro kinematografii.

Pod č. 7 se nachází pozměňovací návrh, který zní: V čl. I bod 25, původně bod 26, na konci tečku nahradit čárkou a doplnit text: písm. i) přípravu, výrobu, distribuci a propagaci českého dokumentárního audiovizuálního díla.

Mezi taxativně vyjmenovanými předměty, na které může fond přispívat, chybí explicitní vyjádření, že tento fond může také podporovat vznik dokumentárních filmových děl, protože samotnou definicí toho, co je kinematografické dílo, která končí tím, že první zveřejnění jsou určena pro kina, by se některá dokumentární díla mohla automaticky vyloučit. Podle zkušeností a informací, které mám z filmového a televizního svazu, se v minulosti rada nezdráhala přispívat na dokumentární filmy, tedy vzala svůj výklad zákona tak, že toto může činit. Nicméně po její obměně nastala nová situace, a teď mluvím o aktuálním stavu, nikoli o stavu předjímaném touto novelou, usoudila striktně podle návrhu, že na dokumenty nemůže přispívat, pokud tyto nebyly přímo určeny pro promítání v kinech, zjednodušeně řečeno. Myslím si, že to je špatně a jestli uznáme, že smyslem fondu kinematografie je podpora kinematografie a podpora kulturních hodnot, třeba i kulturního odkazu nebo národní paměti, pak by byla chyba vyloučit hodnotná dokumentární díla. Uvědomme si, že v nedávné minulosti a mj. s příspěvkem právě fondu kinematografie, vznikly velice hodnotné filmy našich dokumentaristů, které např. zaznamenaly výpovědi pamětníků holocaustu, což jsou nenávratné hodnoty vzhledem k věku těchto svědků, nebo kvalitní a řekl bych pro obecnou vzdělanost a paměť národa velice důležité několikadílné dokumentární dílo o českých legionářích. Bylo by jich mnohem více. Zde se touto drobnou úpravou přimlouváme, aby fond podporoval také vznik kvalitních dokumentárních děl.

Pod č. 8 – čl. III – pozměňovací návrh, kde jsem, pane předsedající, opravdu na rozpacích.

Místopředseda Senátu Edvard Outrata: Až to budete celé číst, tak jen přečtete návrh zákona a řekněte: ve znění platných...

Senátor Jiří Oberfalzer: Děkuji, pokud to máte před sebou, pozměňovací návrh bohužel zahrnuje citaci tohoto nepřehledného množství zákonů a je to tak proto, protože tam některé zákony, na které je třeba odkázat, chyběly. Než bychom nějakou složitou instrukcí doplňovali chybějící, tak jsme nakonec zvolili znění tohoto pozměňovacího návrhu, které nahrazuje tento výčet zákonů, které se mění. Pak okomentuji další části, aby to nebylo moc složité.

Pozměňovací návrh č. 8 zní: čl. III upravit takto...

Místopředseda Senátu Edvard Outrata: Zákon 586/92 Sb., o daních z příjmů, ve znění atd.

Senátor Jiří Oberfalzer: Jestli dovolíte, já to tedy nebudu číst.

Místopředseda Senátu Edvard Outrata: Nechte to tak, jak jsem to řekl. Je to jednoznačné. V tomto okamžiku má zákon tuto formu.

Senátor Jiří Oberfalzer: Je to výčet všech zákonů, které se mění a mění se takto: za prvé odst. 1 v § 23 odst. 3 se na konci písm. b) doplňuje bod 4, který zní: jedna polovina poplatků uhrazených podle zákona č. 241/92 Sb. o státním fondu ČR pro podporu a rozvoj české kinematografie, ve znění pozdějších předpisů.

Za druhé v § 35 se doplňuje odst. 9, který zní: poplatníkům, kteří platí poplatky hrazené podle zákona č. 241/92 Sb. o státním fondu ČR pro podporu a rozvoj české kinematografie, ve znění pozdějších předpisů, se za zdaňovací období sníží o jednu polovinu částky takto zaplacených poplatků v témže zdaňovacím období.

Co je smyslem tohoto pozměňovacího návrhu? On rozděluje příspěvek každého povinného plátce do fondu na dvě poloviny. Jednu polovinu, v podstatě v souladu s díkcí, tak jak byl návrh zákona předložen, přiznává jako daňově uznatelný náklad, tj. odst. 1.

Odst. 2 však zavádí nový fenomén, a to je daňová sleva. Druhá polovina příspěvku bude uznána jako daňová sleva příspěvateli. Dovolil bych si to volně nazvat jakousi daňovou asignací. Je sice povinná, ale o tuto výši bude danému subjektu uleveno na daních. Je to jiná forma, než byla dříve v jiném pozměňovacím návrhu, který jsem přednesl, jiná forma, jak stát může tento fond podporovat, a sice, že se této části daně zřekne.

Pod č. 9 najdeme poslední pozměňovací návrh, který mění účinnost. Zní: v čl. IV slova „1. července 2006“ nahradit slovy „1. ledna 2007“. Jde o změnu účinnosti zákona z původního pololetí na začátek dalšího roku, čili na začátek dalšího daňového období.

Dámy a pánové, to jsou všechny pozměňovací návrhy, které předkládám. Předpokládám, že přispějí k tomu, aby byly odstraněny nejkřiklavější nedostatky, disproporce a nespravedlnosti, které jsou v návrhu zákona obsaženy, a že současně umožní, aby státní fond kinematografie začal od ledna příštího roku fungovat. Děkuji.

Místopředseda Senátu Edvard Outrata: Děkuji, pane kolego. Dále se hlásí do podrobné rozpravy kolega Zdeněk Janalík.

Senátor Zdeněk Janalík: Vážený pane předsedající, vážený pane místopředsedo vlády, dámy a pánové, předložil bych velice stručně pozměňovací návrh: v čl. IV slova „1. července 2006“ nahradit slovy „1. ledna 2008“ s tím, že slova začínající za tímto letopočtem, s výjimkou článku 1, bod 21, až do konce článku vypustit. Zdůvodnění v obecné rozpravě tady řekl pan předseda výboru pro vzdělávání, vědu, kulturu a lidská práva a navíc bychom sjednotili i další body do jednoho kroku. Děkuji.

Místopředseda Senátu Edvard Outrata: Děkuji, pane kolego, hlásí se ještě někdo do podrobné rozpravy? Ne, podrobnou rozpravu končím.

Pane místopředsedo vlády, chcete se vyjádřit k podrobné rozpravě?

Místopředseda vlády ČR Jiří Havel: Konstatuji, že se zde sešla celá řada návrhů, které si samozřejmě zaslouží komentář.

Za prvé pan kolega Oberfalzer navrhuje ponechat v bodě 1 odpovědnost ministra kultury za fond. Je to trochu problematické, protože by spíš o tom měla rozhodovat rada, ale předkladatel by se stavěl k tomuto návrhu neutrálně.

Pokud jde o změnu počtu členů rady, tak v tomto případě je stanovisko jasné. Je to ne, a to proto, že stát by v daném případě fakticky ztratil šanci, nebo do značné míry pozbyl šanci ovlivňovat.

Pokud jde o bod 3, kde kolega navrhuje, aby se automaticky zamítaly žádosti osob, které jsou jakkoli spřízněné, přiznám se, že mé stanovisko je neutrální, ale ze zkušenosti, když se sestavují vědecké grantové komise, tak je otázkou, zda potom komisi bude možno vůbec sestavit. Ale mé stanovisko je neutrální.

Podobně, když se tu navrhuje v bodě 4 sjednotit sazby, stanovisko by bylo neutrální. Podobně otázka osvobození, tj. bod 5, tady mohu říci, že stanovisko je neutrální.

Nicméně k bodu 6, který předložil pan kolega Oberfalzer, tady bych si dovilil výrazně nesouhlasit. Fakticky se zasahuje do rozdělování daně z přidané hodnoty. Ta je koneckonců určena příslušnou normou o rozpočtovém určení daní. Konstatuji, že se jedná o zásah do finanční soustavy, který je silně nesystémový, a zvyšujeme tu samozřejmě objem obligatorních výdajů státního rozpočtu.

Pokud jde o dokument, tj. bod č. 7 návrhu pana kolegy. Tady bych konstatoval, že kinematografický fond je určen právě ke kinematografii, čili dokumenty je možno, pokud by se jednalo o ona díla, která zmiňoval, tak ta je možno sponzorovat naopak ze sponzoringu vědecké historické činnosti prostřednictvím grantové agentury ČR nebo podobných institucí. Proto bych se k tomuto návrhu stavěl záporně.

Pokud jde o osmý návrh, tj. rozhodnout, že stát odpustí část daně, resp. kolega to nazval trošku nepřesně daňovou asignací. Tak pokud se na to podívám, jakou podobu fond nyní nabude, tak na jedné straně většinu osob, které budou rozhodovat, již nebude navrhovat stát prostřednictvím ministra kultury, ale většina prostředků fakticky bude věnována do tohoto fondu státem.

To je samozřejmě věc, která je finančně nesystémová, není možno na ni přistoupit, samozřejmě už proto, že všichni bojujeme za snížení počtu výjimek v daňových zákonech, které jsou už tak velmi nepřehledné, a tady bychom to zvyšovali.

Pokud jde o účinnost, to je devátý návrh, tady bych si dovilil trvat na účinnosti od 1. července 2006. Pokud by došlo k posunu, ať už podle návrhu pana kolegy

Oberfalzera nebo podle návrhu pana senátora Janalíka, který to posunuje ještě dál, obávám se, že by ten zákon nakonec nikdy nezačal platit.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Edvard Outrata: Děkuji, pane místopředsedo. Prosím nyní garančního zpravodaje, aby se vyjádřil k rozpravě a vedl nás hlasováním.

Pardon, kolega Oberfalzer se hlásí s technickou poznámkou.

Senátor Jiří Oberfalzer: Hlásím se do rozpravy.

Místopředseda Senátu Edvard Outrata: Ta už je uzavřena.

Senátor Jiří Oberfalzer: Chtěl bych komentovat to, co bylo řečeno, bylo zde řečeno něco, co není pravda.

Místopředseda Senátu Edvard Outrata: Rozprava byla uzavřena, toto jsou závěrečná slova. S faktickou poznámkou uvést to na pravou míru můžete, ale musí to být skutečně jenom faktická poznámka. (Nesouhlasné projevy z pléna: To nejde.)

Kolega Oberfalzer bere svoji přihlášku zpět. Prosím pana garančního zpravodaje, aby nás provedl hlasováním.

Senátor Milan Bureš: Z mého hlediska, já v podstatě stále trvám na tom, že daleko lepší variantou by bylo zamítnutí tohoto návrhu zákona, navíc je to i stanovisko garančního výboru, takže moje stanoviska budou neutrální, pouze v jednom případě, a to je otázka posunutí účinnosti, se vyjádřím pozitivně k návrhu pana senátora Janalíka.

Z hlediska hlasování bych navrhoval asi tento postup, pokud s ním budete souhlasit. Pozměňovací návrhy pod č. 1 až 8 bychom mohli hlasovat en bloc. Co se týká účinnosti, tam máme dva návrhy, tak o tom bychom pak rozhodli samostatně.

Místopředseda Senátu Edvard Outrata: Souhlasíme všichni s tím, že budeme hlasovat en bloc o návrzích č. 1 až 8? Hlásí se kolega Jan Rakušan, prosím.

Senátor Jan Rakušan: Pane předsedající, kolegyně a kolegové, pan místopředseda vlády se vyjadřoval po jednotlivých bodech. Připadá mi logické, že bychom hlasovali také po jednotlivých bodech. Děkuji.

Místopředseda Senátu Edvard Outrata: Myslím, že bychom měli tomuto návrhu vyhovět, hlasovat jednotlivě po bodech. Souhlasíte s tím? Myslím, že když někdo požádá o takovéto hlasování, je rozumnější to takhle udělat.

Dobře, budeme hlasovat jednotlivě o jednotlivých bodech.

Budeme hlasovat o pozměňovacích návrzích předložených v podrobné rozpravě. Pane garanční zpravodaji, předkládejte jeden návrh za druhým.

Senátor Milan Bureš: Hlasujeme o prvním pozměňovacím návrhu. Ten se týká odpovědnosti ministra, vrací se zpět jeho odpovědnost.

Místopředseda Senátu Edvard Outrata: Prosím stanoviska. (Stanovisko místopředsedy vlády neutrální – garančního zpravodaje také neutrální.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento návrh, ať stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu, ať stiskne tlačítko NE a zvedne ruku.

V hlasování pořadové číslo 133 se z 68 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 35 pro vyslovilo 58, proti nebyl nikdo. **Návrh byl přijat.**

Prosím další návrh, pane kolego.

Senátor Milan Bureš: **Dalším je bod č. 2.** Tento pozměňovací návrh se týká změny poměru z hlediska členů Rady.

Místopředseda Senátu Edvard Outrata: Prosím stanoviska. (Stanovisko místopředsedy vlády záporné – zpravodaje neutrální.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento návrh, ať stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu, ať stiskne tlačítko NE a zvedne ruku.

V hlasování pořadové číslo 134 se z 68 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 35 pro vyslovilo 52, proti byli tři. **Návrh byl přijat.**

Prosím další návrh.

Senátor Milan Bureš: **Pozměňovací návrh pod č. 3** řeší konflikt zájmů členů Rady fondu.

Místopředseda Senátu Edvard Outrata: Prosím stanoviska. (Stanovisko místopředsedy vlády neutrální – zpravodaje souhlasné.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento návrh, ať stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu, ať stiskne tlačítko NE a zvedne ruku.

Návrh byl přijat. V hlasování pořadové číslo 135 se z 68 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 35 pro vyslovilo 58, proti nebyl nikdo.

Další návrh, pane kolego.

Senátor Milan Bureš: **Pozměňovací návrh č. 4.** Jedná se o srovnání výše příspěvku přispěvatelů do fondu.

Místopředseda Senátu Edvard Outrata: Prosím stanoviska. (Stanovisko místopředsedy vlády neutrální – zpravodaje také neutrální.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento návrh, ať stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu, ať stiskne tlačítko NE a zvedne ruku.

Návrh byl přijat. V hlasování pořadové číslo 136 se z 68 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 35 pro vyslovilo 54, proti nebyl nikdo.

Další návrh, pane kolego.

Senátor Milan Bureš: **Pozměňovací návrh č. 5** se týká odložení placení poplatku pro nové subjekty.

Místopředseda Senátu Edvard Outrata: Prosím stanoviska. (Stanovisko místopředsedy vlády neutrální – zpravodaje souhlasné.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento návrh, ať stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu, ať stiskne tlačítko NE a zvedne ruku.

Návrh byl přijat. V hlasování pořadové číslo 137 se z 68 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 35 pro vyslovilo 57, proti byl jeden.

Prosím, další návrh.

Senátor Milan Bureš: **Pozměňovací návrh č. 6** řeší podíl státu do Fondu.

Místopředseda Senátu Edvard Outrata: Prosím stanoviska. (Stanovisko místopředsedy vlády záporné – zpravodaje souhlasné.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento návrh, ať stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu, ať stiskne tlačítko NE a zvedne ruku.

Návrh byl přijat. V hlasování pořadové číslo 138 se z 68 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 35 pro vyslovilo 43, proti bylo sedm.

Další návrh, pane kolego.

Senátor Milan Bureš: **Pozměňovací návrh č. 7** řeší taktéž otázku podpory dokumentárního díla.

Místopředseda Senátu Edvard Outrata: Prosím stanoviska. (Stanovisko místopředsedy vlády záporné - zpravodaje neutrální.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento návrh, ať stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu, ať stiskne tlačítko NE a zvedne ruku.

Návrh byl přijat. V hlasování pořadové číslo 139 se z 68 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 35 pro vyslovilo 47, proti byl jeden.

Další návrh, pane kolego.

Senátor Milan Bureš: **Osmý pozměňovací návrh** nechci komentovat, máte ho v návrhu popsany.

Místopředseda Senátu Edvard Outrata: Prosím stanoviska. (Stanovisko místopředsedy vlády záporné – zpravodaje neutrální.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento návrh, ať stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu, ať stiskne tlačítko NE a zvedne ruku.

Návrh byl přijat. V hlasování pořadové číslo 140 se z 68 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 35 pro vyslovilo 41, proti bylo 5.

Prosím, další návrh.

Senátor Milan Bureš: Nyní bychom měli nejdříve **hlasovat o protinávruhu k devátému pozměňovacímu návrhu**, což je pozměňovací návrh pana senátora Janalíka, který posouvá účinnost k 1. lednu 2008.

Místopředseda Senátu Edvard Outrata: Prosím stanoviska. (Stanovisko místopředsedy vlády záporné – zpravodaje souhlasné.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento návrh, ať stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu, ať stiskne tlačítko NE a zvedne ruku.

Návrh byl přijat. V hlasování pořadové číslo 141 se z 68 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 35 pro vyslovilo 42, proti bylo 10.

Děkuji, protože zbývající pozměňovací návrh je nehlasovatelný.

Budeme nyní **hlasovat o tom, zda vrátíme návrh zákona Poslanecké sněmovně ve znění přijatých pozměňovacích návrhů.**

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento návrh, ať stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu, ať stiskne tlačítko NE a zvedne ruku.

Návrh byl přijat. V hlasování pořadové číslo 142 se z 65 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 33 pro vyslovilo 53, proti nebyl nikdo.

A teď budeme hlasovat o pověření kolegů, kteří nás zastoupí v Poslanecké sněmovně. Navrhuji pověřit senátora Jiřího Oberfalzera a senátora Milana Bureše. Souhlasí s tím oba v tomto pořadí? (Souhlas.)

Nechám o tom nyní hlasovat. Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento návrh, ať stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu, ať stiskne tlačítko NE a zvedne ruku.

Návrh byl přijat. V hlasování pořadové číslo 143 se z 57 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 29 pro vyslovilo 52, proti nebyl nikdo.

Děkuji panu místopředsedovi vlády a panu zpravodajovi, a přerušuji jednání 10. schůze Senátu do zítřka do 9.00 hodin, kdy budeme pokračovat dalším bodem pana místopředsedy vlády.

(Jednání přerušeno v 19.37 hodin.)